BEETHOVEN

ZONGORASZONÁTÁK

KLAVIER-SONATEN
PIANO SONATAS

II

/ WEINER /

EDITIO MUSICA BUDAPEST

Z. 2347

M23
.B4
W446
1959
v. 2

IRA F. BRILLIANT
CENTER FOR BEETHOVEN STUDIES
San Jose State University

BEETHOVEN

SONATEN – SONATAS

PIANO SOLO

II

FINGERSATZ, AUSFÜHRUNG DER VERZIERUNGEN, PHRASIERUNG, PEDAL-ZEICHEN UND SONSTIGE BEMERKUNGEN VON

FINGERING, REALIZATION OF ORNAMENTS, PHRASING, PEDAL-SIGNS AND OTHER REMARKS BY

LEO

WEINER

EDITIO MUSICA BUDAPEST

BEETHOVEN

ZONGORASZONÁTÁK

II

UJJRENDDEL, AZ ÉKESÍTÉSEK KIVITELEZÉSÉVEL, FRAZEÁLÁSSAL, PEDÁLJELEKKEL
ÉS EGYÉB JEGYZETEKKEL ELLÁTTA

WEINER

LEÓ

EDITIO MUSICA BUDAPEST

© 1959 by Editio Musica, Budapest

Printed in Hungary

ELŐSZÓ A II. KÖTETHEZ

E kiadásban szigorúan ragaszkodtam az ős-szöveghez („Urtext"-hez), de kijavítottam az ebben előforduló sajtóhibákat és pontatlanságokat, melyek talán Beethoven tollából, de nyilván nem az ő szándékából kerültek a kéziratba.

Itt-ott szükségessé vált dinamikai és frazírozási jelek pótlása. Szögletes zárójelekkel tettem feltűnővé azokat a dinamikai és előadási jeleket, amelyeket én pótoltam. Gyakran meghosszabbítottam a legato-ívet a frázis végéig, ott, ahol a frázis az *egy* legato-ívbe való összefoglalást megkívánja.

A nyilvánvalóan hiányzó íveket és az ős-szövegben nem látható, de a kompozíció jellegéből természetesen adódó staccato-pontokat (különösen gyors tempóban) szintén pótoltam.

Néha a játszandó anyagnak jobb- és balkézbe való elosztását a könnyebb játszhatóság kedvéért — anélkül, hogy az ős-szövegnek akárcsak egy hangja is változnék — másképp rendeztem el.

Lényeges különbség az eddigi kiadások legtöbbjével szemben a *végigvitt* pedál-jelzés, mely nemcsak a színezést, hanem sokszor a hézagtalan legatót is célozza.

Az ujjrenden néhol talán megütközik a játszó, de többszöri kísérlet után valószínűleg elfogadja majd az itt közölt ujjrendet, ha általa a mű szellemét, ritmusát, lappangó harmóniáit, a szekvenciák egyöntetűségét, stb. jobban tudja érvényre juttatni. Véleményen szerint ma már nem kellene annyira irtózni attól, hogy a hüvelykujj fekete billentyűre kerüljön. Továbbá: sokszor előnyösebb az *áttevés*, mint az alátevés. Ezenfelül: bármennyire kiképzettek is az ujjak, *a 4. ujj mindig kissé ügyetlenebb a többinél;* ezért javaslom sokszor a 3–5 ujjrendet (a 4. ujj kihagyását) szomszédos billentyűk esetében. — Hangismétléseknél, ha az ismétlés nem gyors, a szokványos ujjcserét feleslegesnek, sőt terhesnek érzem; viszont igen fontos a *néma* ujjcsere ugyanazon a billentyűn, ha a csere hézagtalan legatót céloz. — A kiskezűek érdekében sokszor a hüvelykujjat ajánlom (balkézben, szeptim-fogá-

VORWORT ZUM BAND II.

Vorliegende Ausgabe hält sich streng an den Urtext, berichtigt jedoch Druckfehler und Ungenauigkeiten, die vielleicht aus Beethovens Feder stammen, aber offenbar nicht seiner Intention entsprechen.

Hie und da mussten dynamische- und Phrasierungszeichen nachgeholt werden. Eckige Klammern kennzeichnen jene dynamschen und Vortragszeichen, die ich hinzusetzte. Oft verlängerte ich den Legatobogen, um die Zerstückelung der Phrase zu vermeiden, bis zum Schluss der Phrase. Die offenbar fehlenden Bögen holte ich nach.

Staccatopunkte, die im Urtext fehlen, die aber dem Charakter der Komposition entsprechend (besonders im raschen Tempo) erforderlich sind, habe ich ebenfalls eingefügt.

In Fällen, wo der Text in der rechten und linken Hand sich leichter spielbar verteilen lässt, änderte ich die Verteilung — ohne auch nur einen Ton des Urtextes zu ändern.

Ein wesentlicher Unterschied im Vergleich mit den meisten bisherigen Ausgaben ist der durch die ganze Komposition angegebene Pedalgebrauch, nicht bloss wegen der Färbung, sondern oft im Interesse des lückenlosen Legatos.

Manchmal wird der Fingersatz den Spieler vielleicht befremden, doch ist es zu hoffen, dass er den angegebenen Fingersatz nach einigen Versuchen befolgt, wenn er wahrnimmt, dass dadurch Geist, Rhythmus, latente Harmonie, Einheitlichkeit der Sequenzen, usw. besser zur Geltung kommen. Ich meine, die Scheu, den Daumen auf eine Schwarze Taste zu setzen, könnte heutzutage schon überwunden werden. Weiters: oft ist das übersetzen dem Untersetzen vorzuziehen. Und: wenn die Finger noch so gut ausgebildet sind, der 4. Finger bleibt immer etwas ungeschickter, als die anderen; daher empfiehlt es sich oft bei Nachbar-Tasten den 3–5 Fingersatz (Auslassung des 4. Fingers) zu gebrauchen. — Bei Tonwiederholungen, wenn die Wiederholung nicht zu rasch ist, halte ich den üblichen Wechsel der Finger nicht nur für überflüssig, sondern für lästig; hingegen ist der stumme Wechsel der Finger auf derselben Taste zwecks lückenlosen Legatos äusserst wichtig. — Für kleine Hände ist es oft ratsam (Septimen-Griffe in der linken Hand) den Daumen zu benützen, wo andere Ausgaben den 2. Finger angeben.

Die Ausführung der Verzierungen ist durch kleine Noten angegeben. Mich bindet keinerlei Doktrin:

PREFACE TO BOOK II.

I have kept the present edition strictly to the original text („Urtext"), but I have corrected the misprints and inaccuracies, which probably got into the text from Beethoven's hand, but obviously do not correspond to his intentions.

Here and there it was felt necessary to add a few performance-marks indicating dynamics and phrasing. Square brackets are used to distinguish signs added by me. The legato-ties are frequently extended, till the end of the phrase, where such articulation under a single bow was desirable.

I have added, furthermore, legato-ties and also staccato-signs which could not be found in the original text but which are obviously consequent upon the character of the composition, especially where the tempo is quick.

In some places — in order to make playing easier — I have rearranged the division of the music between the right and the left hand; yet this does not involve changing a single note of the original text.

Compared to most other editions, an essential difference is the introduction of pedal-signs throughout. With this I have endeavoured to obtain not only richer colouring, but also more even legato.

At certain places the fingering might be found irksome to the player perhaps, but after repeated trying the fingering shown here will be, in all probability, accepted, since it enables the player to bring out the character of the music: its rhythm, the latent harmonies, the relationship of sequences, etc. more successfully. I believe that the fear of playing on black keys with the thumb is no longer justified; moreover, in many cases *passing over* is more expedient than crossing under. In addition, however well trained the fingers may be, *the fourth finger is always less agile than the others;* therefore I frequently suggest, in case of adjacent keys, the 3–5 fingering (omitting the 4 th finger). — When one note is being repeated and the repetition is not quick, I consider the customary exchange of fingers superfluous and even inconvenient. Nevertheless, the *soundless* exchange of fingers on the same key is very important, if an uninterrupted legato is to be achieved by it. — For the sake of those who have small hands, I often propose the use of the thumb where the second finger is indicated in other editions (in the left hand for the fingering of seventh-patterns).

I have marked the realization of ornaments with *small notes.* In this

soknál), amikor más kiadásokban a 2. ujj szerepel.

Az ékesítések kivitelezését *kis kottákkal* jeleztem. Semmiféle doktrinához nem kötöm magam: tisztára a művészi intuició, az ízlés dönt. Tehát a trilla egyszer a főhangon, máskor a felső váltóhangon indul: *utóka*, ha csak lehetséges: legyen, (mégha az ős-szöveg nem is jelzi)! Az ú. n. *„Doppelschlag"* kivitelezésében a játszó *plaszticitásra* törekedjék, tehát ennek az ékesítésnek *ritmusa* mindig *a tempó függvénye*.

A technikailag nehéz részletek *ossia-változatokkal* helyettesíthetők.

*

JEGYZETEK:

12. Szonáta, I. tétel, 180. és 198. ütem. Kis-kezűeknek az ossia-változatot ajánlom.

12. Szonáta, II. tétel, 27. és 28. ütem. Ha a terc-menet a helyes gyors tempóban nem rajzolódik ki elég plasztikusan, ajánlatos az ossia-változatban megadott ún. „vak" terceket játszani.

13. Szonáta, II. tétel. A kezdő ütemek fölötti zárójeles számok a tétel *metrikus értelmezésére* vonatkoznak: az első ütem „súlytalan", a második „súlyos", stb. Hasonló eset a 31. szonáta II. tétele. (Lásd ott.)

13. Szonáta, IV. tétel, 50., 51. és 52. ütemek. A két kéz egymásnak útjában áll, a játék így kissé kényelmetlen, ezért ajánlom az ossia-változatot. Ugyanez áll a 218., 219. és 220. ütemekre is.

14. Szonáta, I. tétel. Az ős-szövegben a tétel élén ez az utasítás olvasható: „senza sordino". Félreértés elkerülése végett e kiadás mellőzi ezt az utasítást.

14. Szonáta, I. tétel, 12. ütem. Sok kiadásban a 2. triola középső hangja c az ős-szövegbeli *h*-val szemben; eszerint az ütem 2. negyede szekundakkord kvartszextakkord helyett. Mind elméleti, mind esztétikai szempontból a szekundakkordot érzem indokoltabbnak.

14. Szonáta, III. tétel. A Peters-féle Köhler-kiadásban ez a tétel egy ütemmel hosszabb (202 ütem), mint az ős-szövegben és a Breitkopf és Härtel-féle összkiadásban (201 ütem). Az eltérés így adódodik: Köhler az első záró-téma visszatérését átalakította az expozíció mintájára (a 135. ütemet 2 ütemmé alakította). E kiadásban ez a tétel (az ős-szövegnek megfelelően) 201 ütemből áll.

einzig und allein die künstlerische Intuition, der Geschmack ist massgebend. Es beginnt also ein Triller einmal mit der Hauptnote, ein andermal mit der oberen Wechselnote; N a c h s c h l a g, wenn nur möglich, ist erforderlich (auch wenn er im Urtext fehlt). Der Spieler trachte d e n D o p p e l s c h l a g je p l a s t i s c h e r auszuführen, also ist der R h y t h m u s dieser Verzierung immer vom jeweiligen T e m p o a b h ä n g i g.

Die technisch-schwierigen Stellen können durch O s s i a - V a r i a n t e n ersetzt werden.

*

BEMERKUNGEN:

12. S o n a t e. I. Satz, Takt 180. und 198. Für kleine Hände empfehle ich die Ossia-Variante.

12. S o n a t e, II. Satz, Takt 27. u. 28. Wenn der Terzengang im richtigen schnellen Tempo dem Spieler nicht gelingen will (d. h. nicht genügend plastisch erklingt), so bediene er sich der in der Ossia-Variante angegebenen sog. „blinden" Terzen.

13. S o n a t e, II. Satz. Die eingeklammerten Ziffern über den Anfangstakten beziehen sich auf die m e t r i s c h e A u f f a s s u n g des Satzes: der erste Takt ist „leicht", der zweite „schwer", usw. Ähnliches findet sich im II. Satz der 31. Sonate, siehe daselbst.

13. S o n a t e, IV. Satz, Takt 50., 51. u. 52. Das Ineinandergreifen beider Hände ist ein wenig unbequem: es ist ratsam die Ossia-Variante zu spielen. Dasselbe gilt auch für Takt 218., 219. und 220.

14. S o n a t e, I. Satz. Am Anfang des Satzes steht im Urtext: „senza sordino". Um ein Missverständnis zu vermeiden, lasse ich diesen Vortragsverweis weg.

14. S o n a t e, I. Satz, Takt 12. In vielen Ausgaben ist der Mittelton der 2. Triole des Taktes c, statt des h im Urtext; dementsprechend ist das 2. Viertel des Taktes Sekundakkord statt Quartsextakkord. Sowohl theoretisch wie auch ästhetisch erscheint mir dieser Sekundakkord berechtigt, weswegen ich ihn beibehalte.

14. S o n a t e, III. Satz. In der Peters'schen Köhler-Ausgabe ist dieser Satz um einen Takt länger (202 Takte) im Vergleich zum Urtext und zur Breitkopf u. Härtel'schen Gesamtausgabe (201 Takte). Der Unterschied ergibt sich aus Folgendem: Köhler korrigiert die Wiederkehr des ersten Schlussthemas nach dem Muster der Exposition (er macht aus dem 135. Takt 2 Takte). In der vorliegenden Ausgabe besteht der Satz (gemäss dem Urtext) aus 201 Takten.

respect I have not felt to be bound by any doctrines: I have decided solely according to artistic intuition and good taste. Thus, the shakes begin in some places with the principal note, but elsewhere with the auxiliary one. Wherever it is possible, there should be a *terminating turn!* (Even if the original text does not indicate it.) When executing a turn („Doppelschlag") the player should aim at plasticity, consequently the *rhythm* of this ornament is always *depending on the speed.*

The technically difficult parts may be substituted by *ossia-versions.*

*

NOTES:

12. Sonata. I. Movement. Bars 180. and 198. For those with small hands I suggest the ossia-version.

12. Sonata. II. Movement. Bars 27. and 28. If, at a proper speed, the third-passage ist not rendered with sufficient plasticity, it is advisable to play the so called „blind" thirds as given in the ossia-version.

13. Sonata. II. Movement. The numbers in brackets, found above the first bars, refer to the *metrical interpretation* of the movement: the first bar is a „weak beat", the second a „strong" one, etc. A similar case is found in the II. Movement of the 31. Sonata. (See there.)

13. Sonata. IV. Movement. Bars 50., 51. and 52. The two hands are crossed and thus playing is made rather inconvenient. I recommend therefore the ossia-version. The same goes for bars 218., 219. and 220. as well.

14. Sonata. I. Movement. At the beginning of the movement the following instruction is to be found in the original text: „senza sordino". To avoid misunderstandings this edition has omitted this instruction.

14. Sonata. I. Movement. Bar 12. In many editions the middle note of the 2. triplet is C instead of the B of the original text. Consequently the 2. crotchet of the bar is a third inversion of the seventh chord instead of a six-four chord. I think the third inversion of the seventh chord more justified for both theoretical and esthetic reasons.

14. Sonata. III. Movement. In the Peters-Köhler edition this movement is one bar longer (202 bars) than in the original text or in the Breitkopf & Härtel collected edition. (201 bars.) The cause of this difference is that Köhler transformed the repeat of the first closing theme taking the exposition as model. (Thus the 135. bar was transformed into two bars). In the present edition this movement consists of 201 bars (according to the original text).

19. Szonáta, II. tétel, 133. ütem. A legtöbb kiadásban a 2. nyolcad (balkéz) *a* helyett *g*. Az ős-szövegbeli *a* valószínűleg sajtóhiba, azonban az *a* hang, mint variáns, mégis lehetséges. Az ős-szöveg szerinti *a*-t tartottam meg.

20. Szonáta, I. tétel, 110. ütem. Az ős-szöveg szerint a bal kéz csak *g*-t játszik, de a legtöbb kiadás *g h* tercet ír elő, mert így oldódik fel természetesen a domináns-szeptakkord. Lehetséges, hogy a *h* elmaradása sajtóhiba az ős-szövegben. E kiadásban *g h* terc szerepel. Hasonló eset a 121. ütem.

21. Szonáta, I. tétel, 301. ütem. A játszó az ujjrendet talán különösnek fogja találni, ám a skálában lappangó *álzárlat* (az ütem első fele dominánsszeptakkord, második fele VI. fokú hármashangzat) csakis ezzel az ujjrenddel és a megadott marcato-jelek hangsúlyaival érvényesülhet.

21. Szonáta, III. tétel, 465.—474., továbbá 513. és 514. ütemek. Ezek az ütemek technikailag rendkívül nehezek, ezért ajánlatos az ossia-változatokat játszani.

22. Szonáta, II. tétel, 185. ütem. Az ős-szöveg szerint (és még más kiadások szerint is) a jobbkéz ritmusa ugyanaz, mint a következő (186.) ütemé. Igen valószínű azonban, hogy ez így sajtóhiba; a 185. ütem helyes ritmusa — úgy gondolom — uyanaz, mint a megelőző (184.) ütemé. Bizonyítja ezt a bal kézben megjelenő válasz (189. ütem). E kiadás kijavítja ezt a vélt sajtóhibát. — Mellesleg megjegyezve: már Bülow is kijavította az ős-szöveg ezen ütemét. Lásd a Schirmer-féle kiadást (New York).

Budapest, 1959.

WEINER LEÓ

19. Sonate, II. Satz, Takt 133. In den meisten Ausgaben ist die 2. Achtelnote in der linken Hand g statt a. Wahrscheinlich ist die Note a ein Druckfehler im Urtext. Jedoch ist a als Variante möglich. Ich behalte (dem Urtext gemäss) a.

20. Sonate, I. Satz, Takt 110. Der Urtext zeigt für die linke Hand nur g. Aber in den meisten Ausgaben steht die Terz g h, als natürliche Auflösung des Dominantseptimenakkordes. Möglicherweise ist das Wegbleiben der Note h ein Druckfehler. Die vorliegende Ausgabe schreibt g h vor. Ähnlich verhält es sich mit dem Takt 121.

21. Sonate, I. Satz, Takt 301. Der Spieler wird den Fingersatz vielleicht merkwürdig finden, jedoch kann der in der Tonleiter verborgene Trugschluss (erste Hälfte des Taktes: Dominantseptimenakkord, zweite Hälfte: Dreiklang der VI. Stufe) nur durch diesen Fingersatz und durch die angegebenen Marcato-Zeichen zur Geltung kommen.

21. Sonate, III. Satz, Takte 465.—474., weiterhin Takt 513. u. 514. Diese Takte sind äusserst schwierig auszuführen, man spiele daher die Ossia-Variante.

22. Sonate, II. Satz, Takt 185. Im Urtext (und auch in anderen Ausgaben) hat die rechte Hand denselben Rhythmus wie der des folgenden Taktes (186.). Höchstwahrscheinlich ist aber dies ein Druckfehler; der richtige Rhythmus des 185. Taktes scheint mir derselbe zu sein wie der des vorhergehenden (184.) Taktes. Beweis hiefür: die Antwort in der linken Hand (Takt 189.). In der vorliegenden Ausgabe berichtige ich diesen vermeintlichen Druckfehler. — Nebenbei bemerkt: schon Bülow berichtigte diesen Takt des Urtextes (siehe Schirmer'sche Ausgabe, New York).

Budapest, 1959.

LEO WEINER

19. Sonata. II. Movement. Bar 133. In most editions we find G instead of A on the 2. quaver (in the left hand). The A in the original text is by all probability a misprint, even if it is possible as a variant. I have accepted the A of the original text.

20. Sonata. I. Movement. Bar 110. In the original text the left hand plays G only; but most editions have a G—B third, for in this way the dominant seventh chord gets a natural resolution. It is possible that the omission of B is a misprint in the original text. A similar case is found in the 121. bar.

21. Sonata. I. Movement. Bar 301. The player might find the fingering odd; but because of the latent *interrupted cadence* in the scale (the first part of the bar being a dominant seventh chord, the second part a secondary triad built upon the VIth degree of the scale), this interrupted cadence can be made effective only with this fingering and with the accentuation by the given marcato-signs.

21. Sonata. III. Movement. 465—474., 513. and 514. bars. These bars are technically very difficult, so that it is recommended to play the ossia-versions.

22. Sonata. II. Movement. Bar 185. In the original text, (and also in some other editions) the rhythm of the right hand is the same as in the next (186.) bar. It is rather probable, however, that this is a misprint; I believe the proper rhythm of the 185. bar should be the same as that of the previous 184. bar. The replica appearing in the left hand (189. bar) is a justification of this. The present edition corrects this presumed misprint. Incidentally, I should like to mention that Bülow had already amended this bar of the original text. See the Schirmer edition (New York).

Budapest, 1959.

LEO WEINER

Tartalom Inhalt Contents

12 Op. 26 — Andante con Variazioni — Pag. 3.

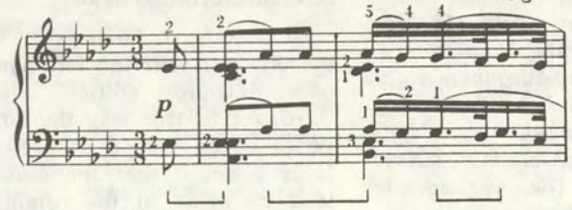

13 Op. 27. № 1. — Andante — Pag. 21.

14 Op. 27. № 2. — Adagio sostenuto — Pag. 38.

Si deve suonare tutto questo pezzo delicatissimamente

15 Op. 28 — Allegro — Pag. 52.

16 Op. 31. № 1. — Allegro vivace — Pag. 76.

17 Op. 31. № 2. — Largo — Allegro — Pag. 102.

18 Op. 31. № 3. — Allegro — Pag. 123.

19 Op. 49. № 1. — Andante — Pag. 146.

20 Op. 49. № 2. — Allegro ma non troppo — Pag. 155.

21 Op. 53 — Allegro con brio — Pag. 162.

22 Op. 54 — In Tempo d'un Menuetto — Pag. 196.

12. SONATE

Dem Fürsten Carl von Lichnowsky gewidmet

L. van BEETHOVEN, Op. 26.

Var.I.
35
41
47
53
58
63
cresc.
[ten.]

Var. II.
p
69
71
74
77
80
83

rinforz.
p
86
cresc.
89
sf
92
sf
p
95
97
100

Var. III.
103
107
113
119
125
131
cresc.
sf
p
f
[p]

Var. IV.
pp
sempre staccato
137
cresc.
sf
pp
142
sf
148
sf
sf
sf
154
sf
sf
decresc.
pp
160
sf
165

Var. V.
p dolce
171
cresc.
p
175
Ossia:
179
cresc.
p
183
187

191
cresc.
sf
(p)
sf
195
sf
cresc.
p
199
cresc.
203
decresc.
p
(mp cantabile)
simile
208
213
mancando
pp
cresc.
p

Scherzo. La prima parte senza repetizione

Allegro molto

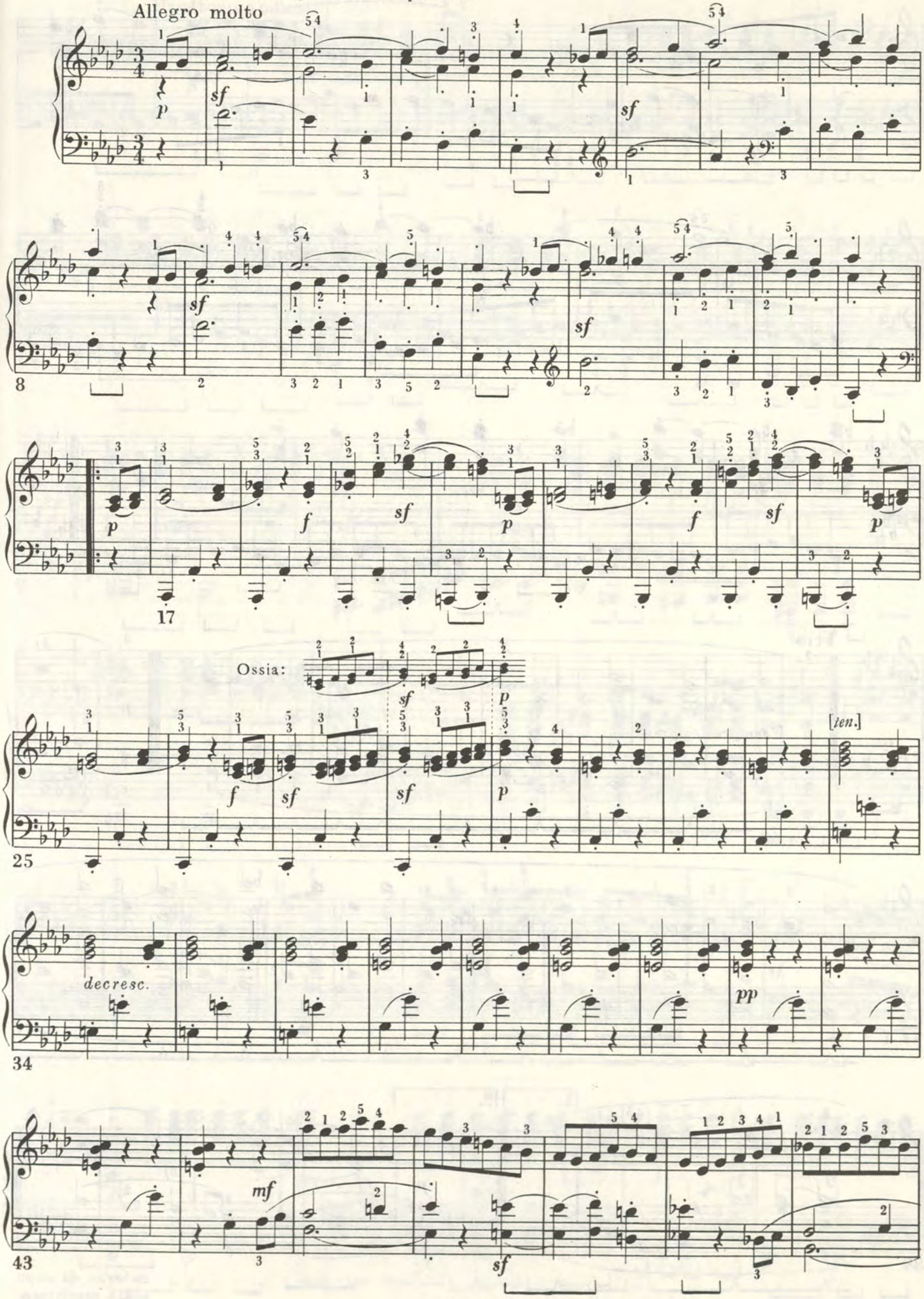

50
sf
f
sf
56
sf
sf
sf
62
sf
cresc.
ff
Fine
Trio
p
sempre legato
cresc.
sf
p
p
68
77
cresc.
88
1.
2.
sf
p
p
sf
sf
Scherzo da capo
senza repetizione

Marcia funebre sulla morte d'un Eroe
Maestoso andante

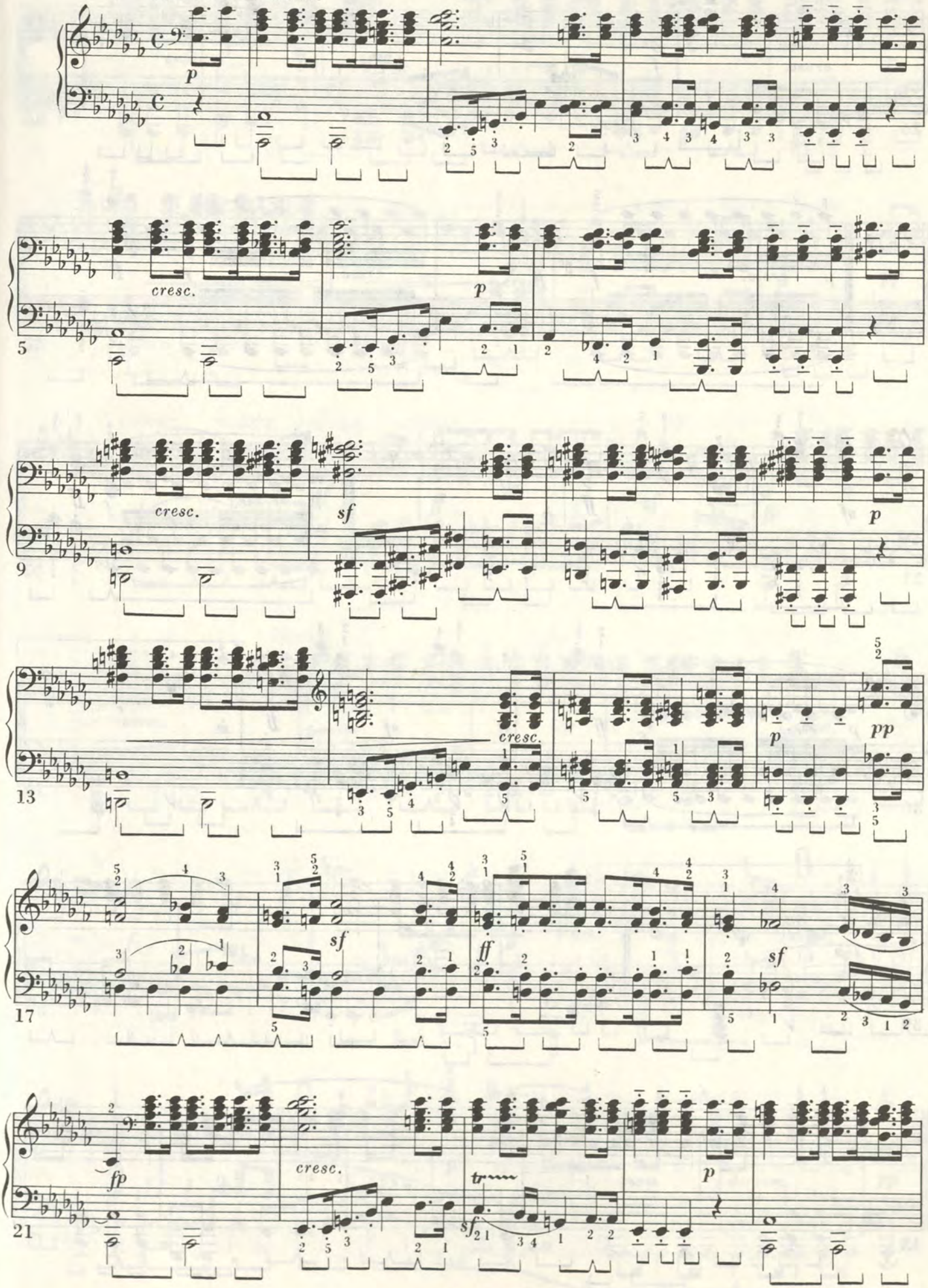

cresc.
f
ff
26
p
cresc.
f
ff
31
sf
sf
ff
33
p
cresc.
f
ff
36
1.
2.
p
39
cresc.
p
43

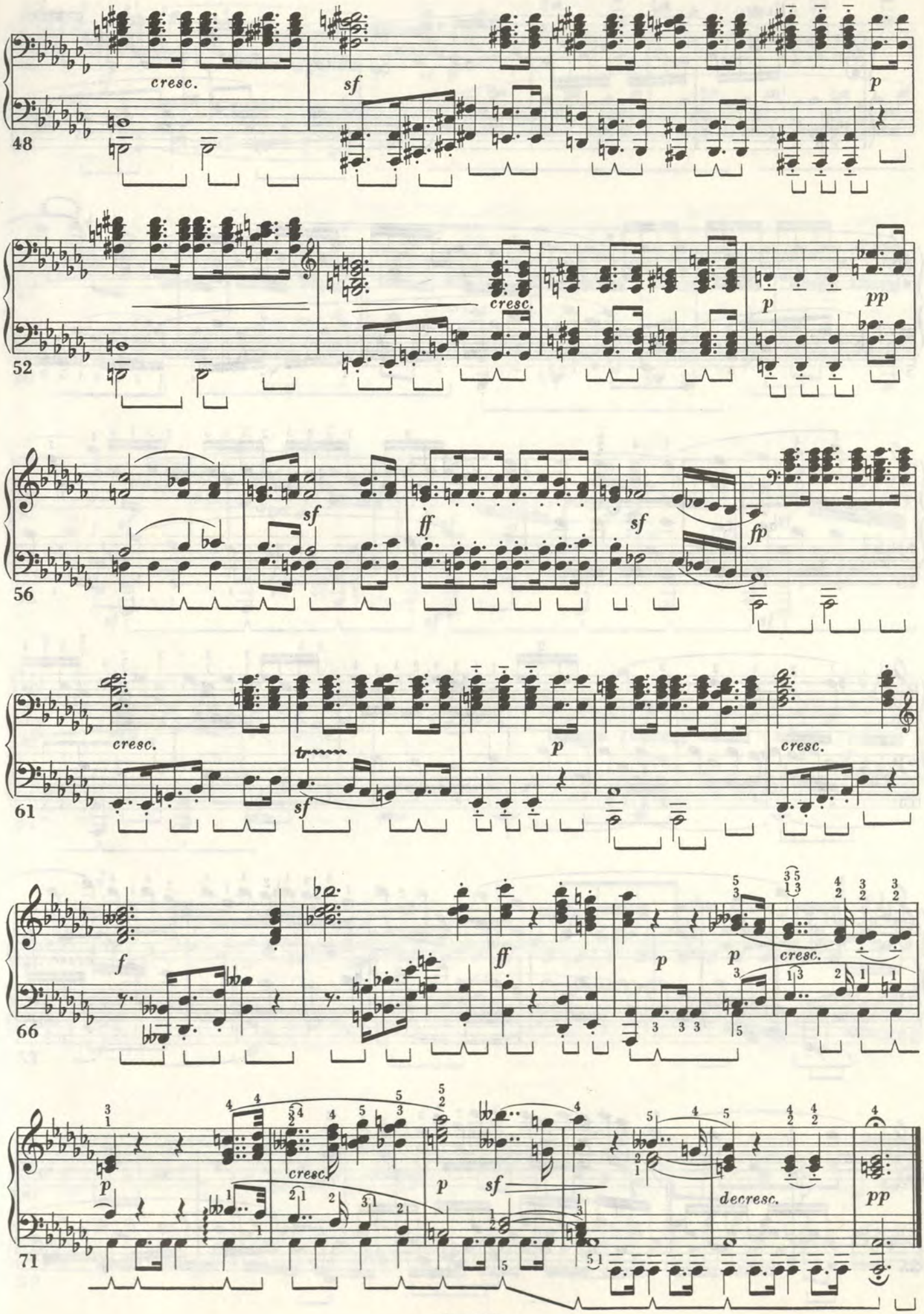
48
cresc.
sf
p
52
cresc.
p
pp
56
sf
ff
sf
fp
61
cresc.
sf
p
cresc.
66
f
ff
p
p
cresc.
71
p
cresc.
p
sf
decresc.
pp

Allegro
p
5
10
15
20
cresc.
f
25

30
sf
sf p
36
cresc.
42
f sf
sf
sf
sf
47
p
cresc.
p
53
59

65
71
76
cresc.
f
p
81
cresc.
f
p
cresc.
87
1.
2.
f
p
93

99
cresc.
p
104
110
116
122
cresc.
f
128
sf
sf

134
sf
sf
sf
sf
sf
sf
p
140
cresç.
146
f
sf
sf
sf
sf
152
sf
sf
p cresc.
sf
p
158
cresc.
sf
p
164
decresc.
pp

13. SONATE

Sonata quasi una Fantasia
Der Fürstin von Lichtenstein gewidmet

Andante

L. van BEETHOVEN, Op. 27. No 1.

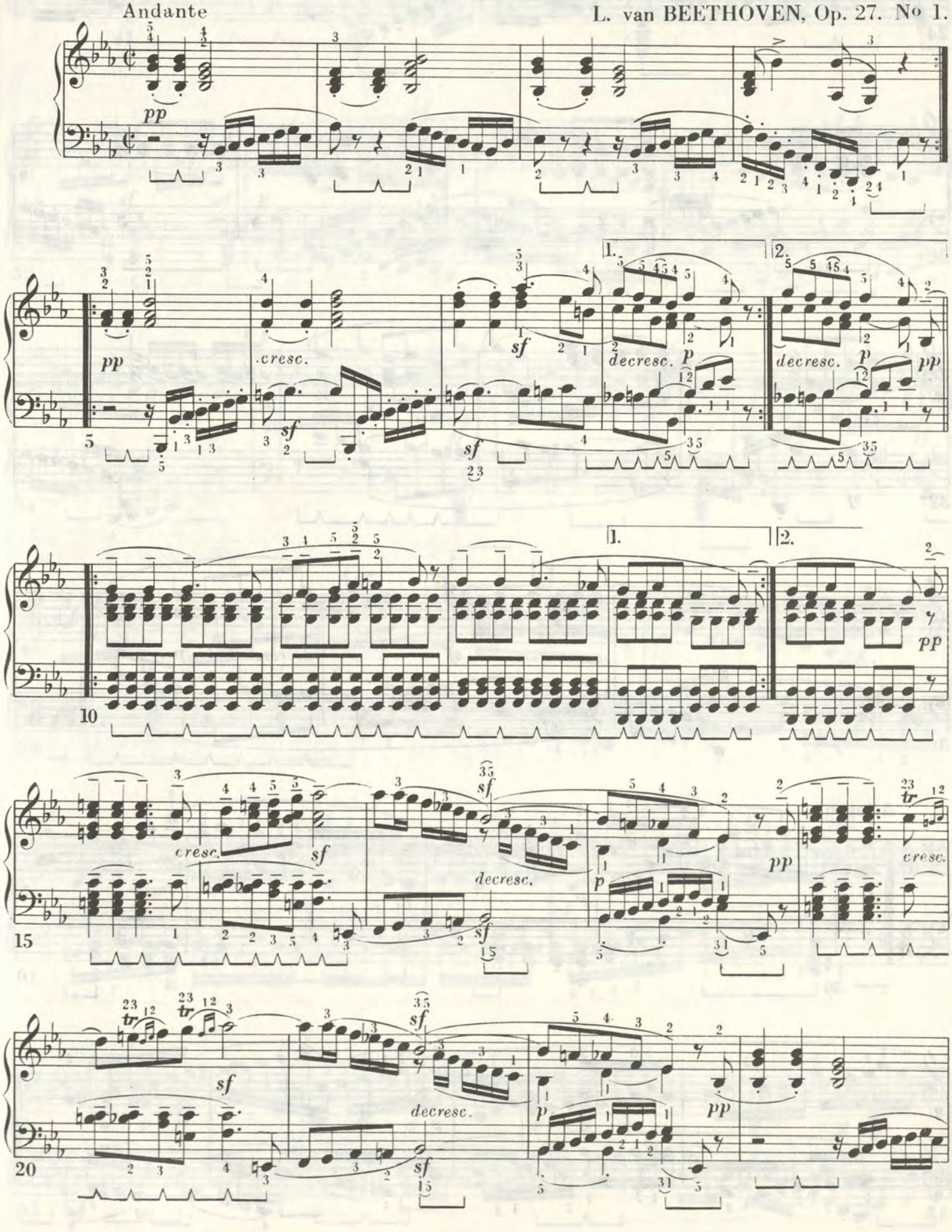

24
pp
28
32
cresc.
sf
sf
decresc.
p
36
cresc.
sf
sf
sf
decresc.
p
Allegro
39
f
p
f
p
43
p

47
50
54
58
61
Tempo I.
65

Allegro molto vivace

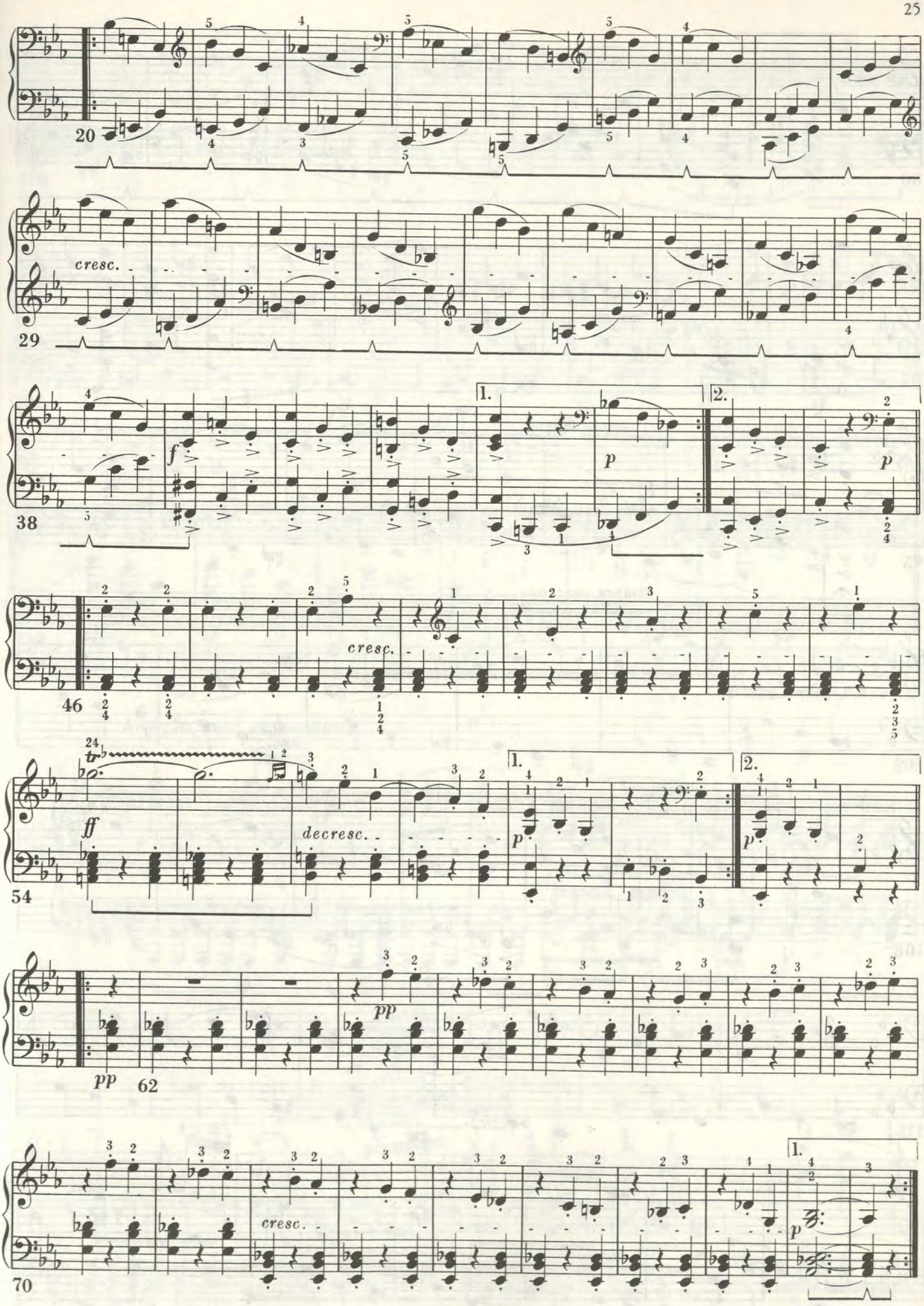
20
cresc.
29
f
p
38
1.
2.
cresc.
46
ff
decresc.
54
pp
62
cresc.
70

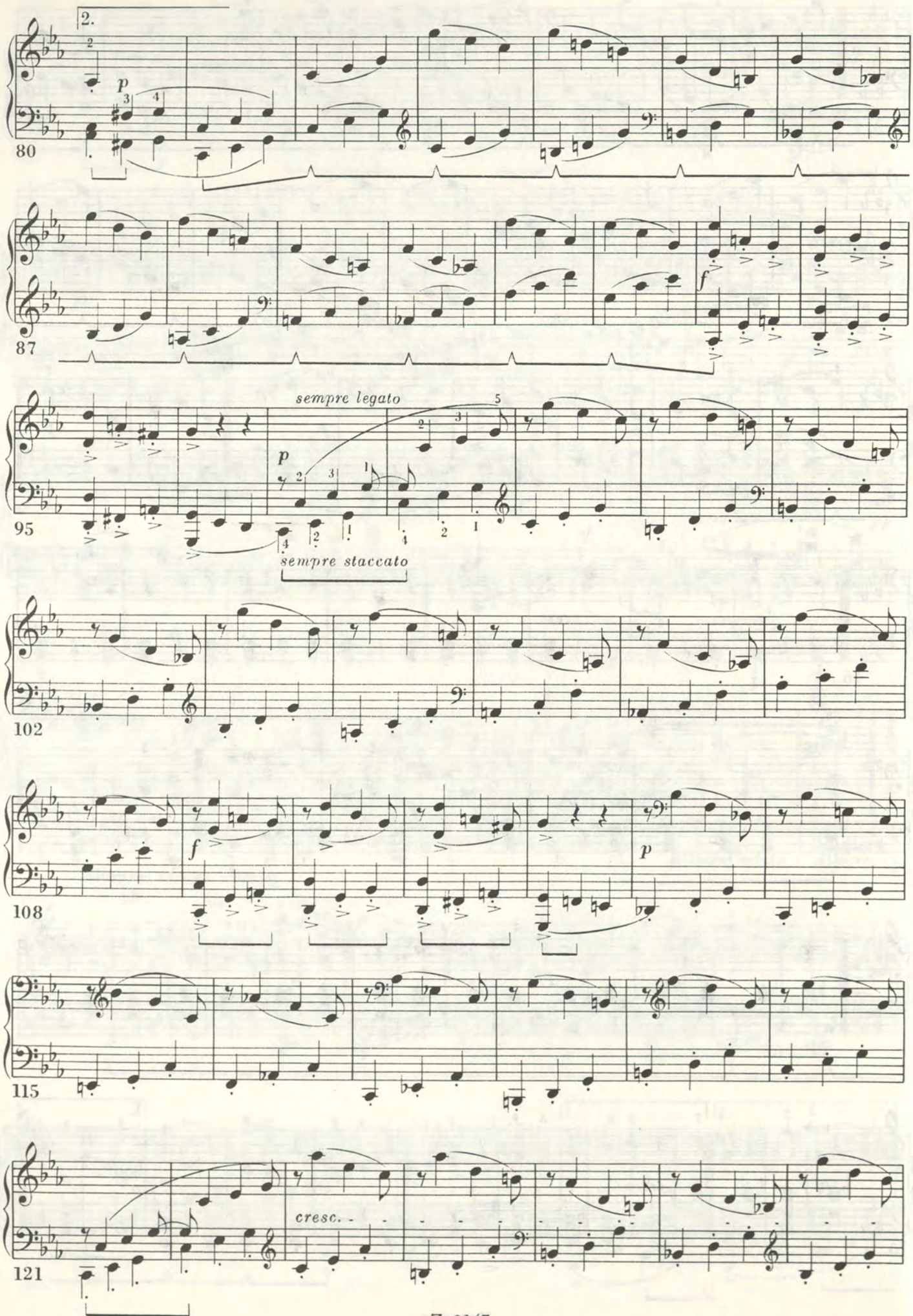
2.
p
80
f
87
sempre legato
p
95
sempre staccato
102
f
p
108
115
cresc.
121

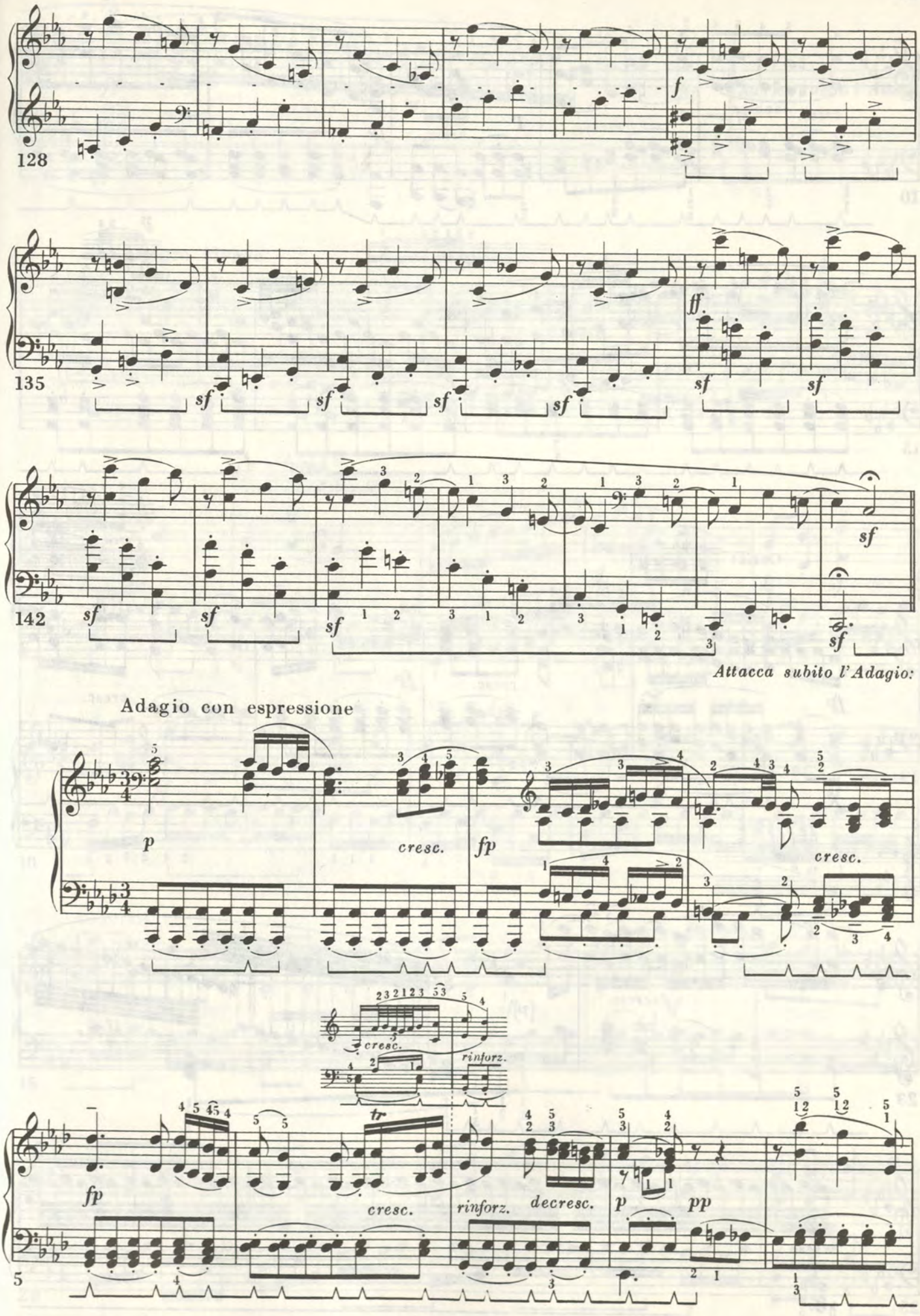
128
f
135
sf
ff
142
Attacca subito l'Adagio:
Adagio con espressione
p
cresc.
fp
rinforz.
decresc.
pp
tr
5

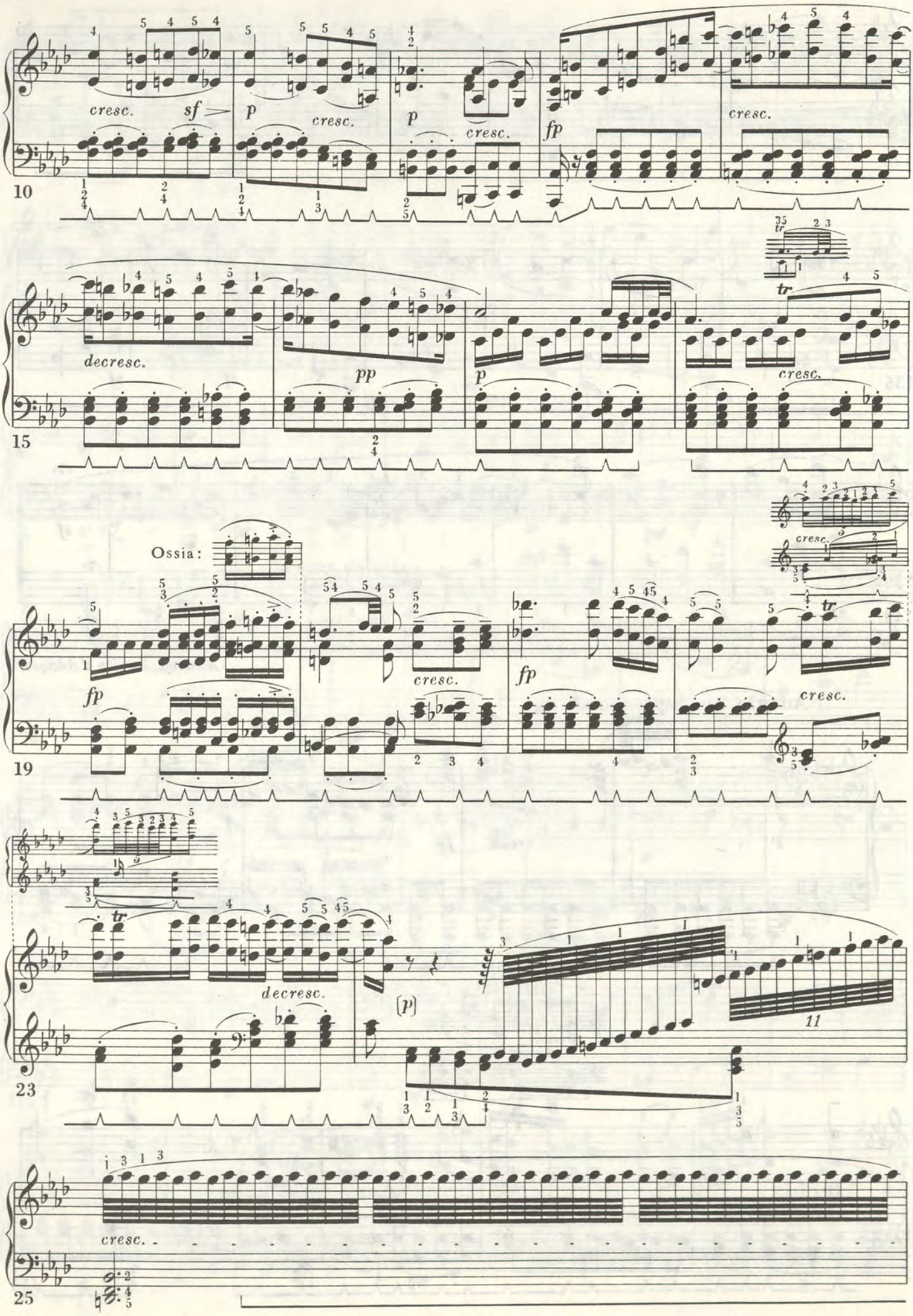
10
cresc.
sf
p
cresc.
p
cresc.
fp
cresc.
15
decresc.
pp
p
cresc.
Ossia:
19
fp
cresc.
fp
cresc.
23
decresc.
[p]
11
25
cresc.

sfp
pp
Attacca subito l' Allegro vivace.
Allegro vivace
cresc.
f
sf
p
26
5
10
15
20

25
33
39
decresc.
44
pp
cresc.
p
Ossia:
49
cresc.
54
f
sf

59
64
69
74
79
85
sf
f
p
tr
cresc.

90
95
100
105
110
115

120
[ten.]
sf
[ten.]
sf
p
f
127
ff
sf
132
sf
sf
sf
sf
sf
137
sf
sf
fp
144
151
pp
pp

158
pp
cresc.
cresc.
166
p
cresc.
f
172
sf
p
sf
sf
177
sf
sf
182
sf
sf
187
sf
sf
f
f
p
f

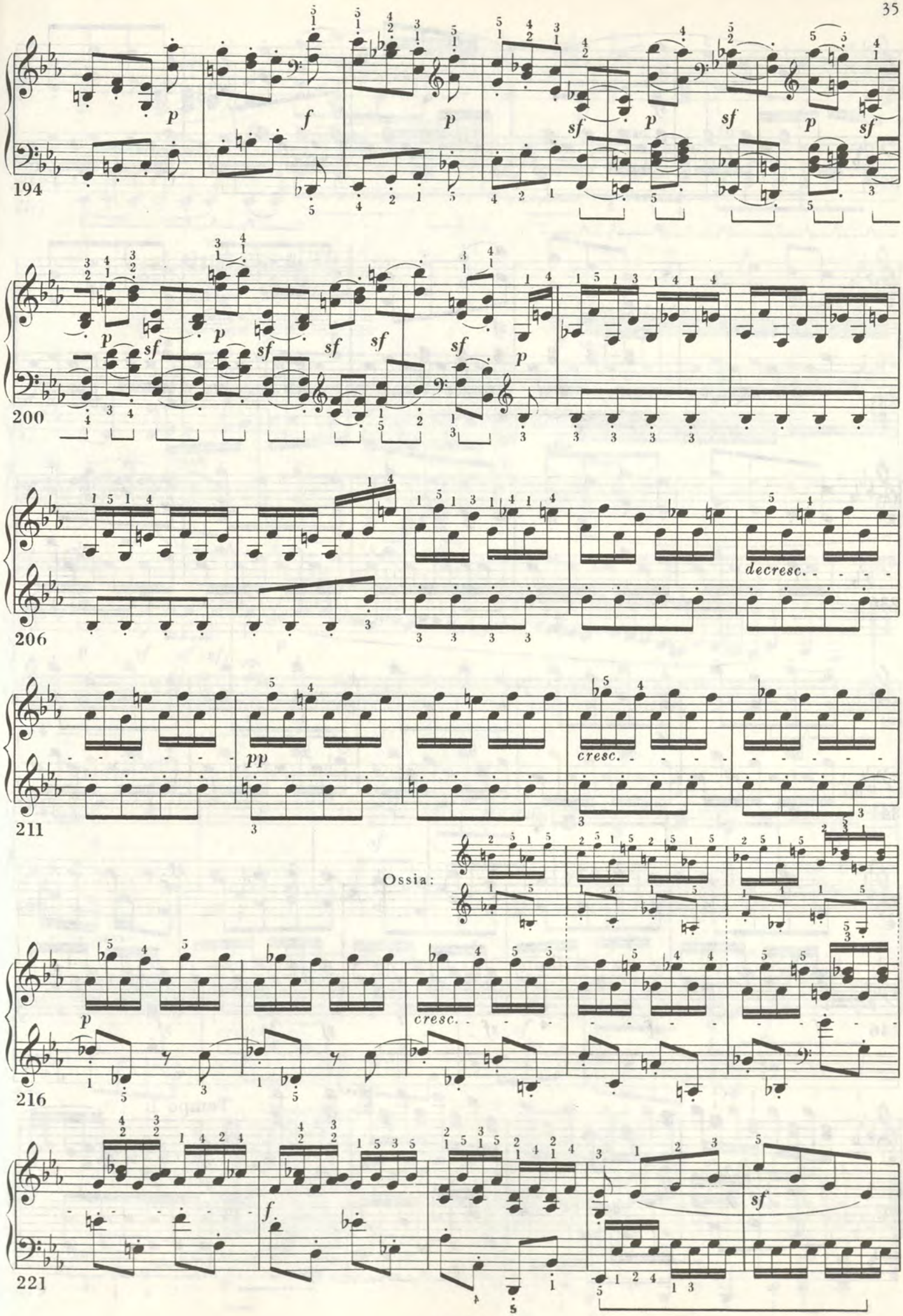
194
200
206
decresc.
211
pp
cresc.
Ossia:
216
cresc.
221
f
sf

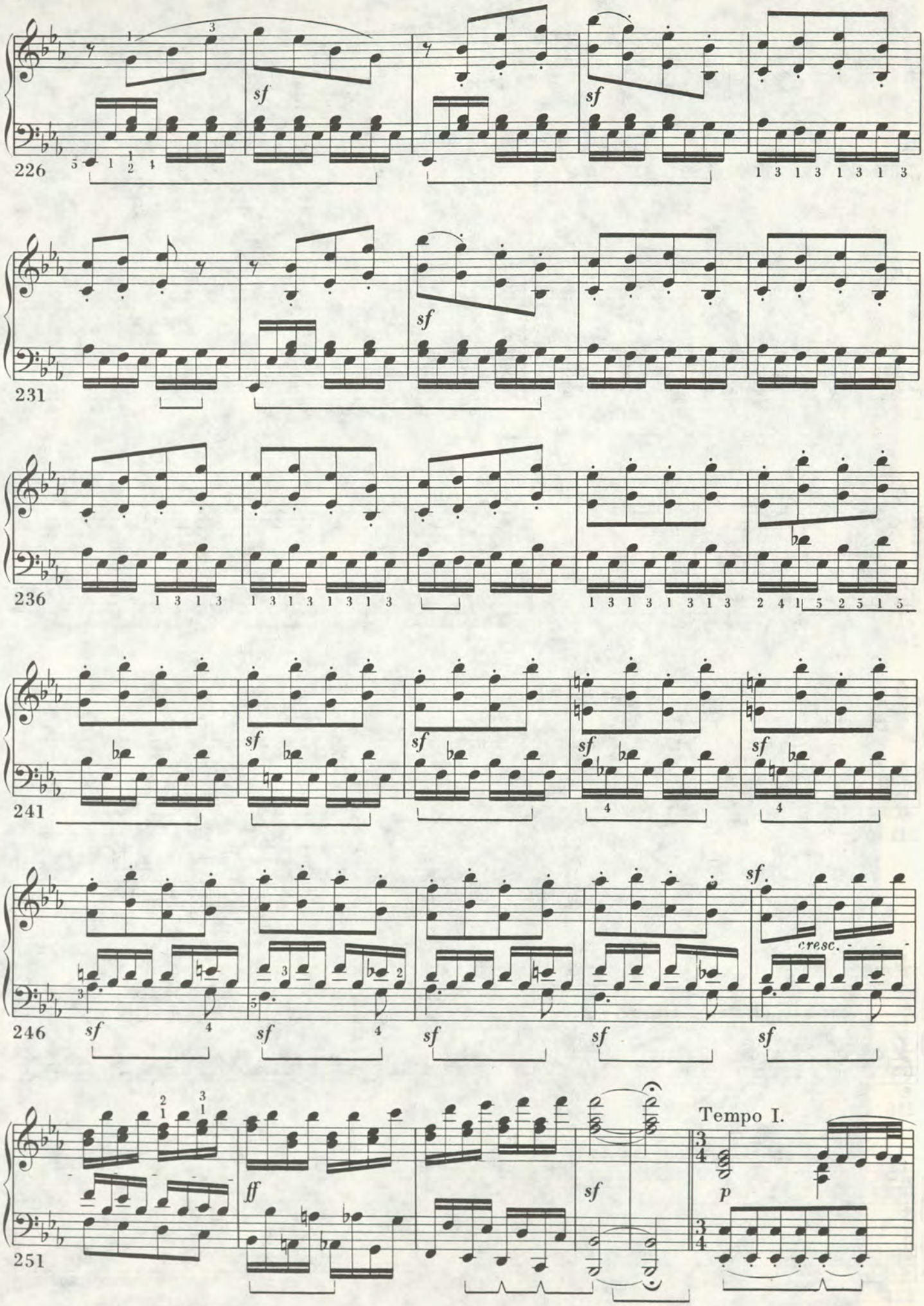
226
sf
sf
231
sf
236
241
sf
sf
sf
sf
246
sf
sf
sf
sf
sf
cresc.
251
ff
sf
Tempo I.
p

257
cresc.
fp
cresc.
fp
261
cresc.
decresc.
p
sfp
cresc.
sf
cresc.
264
p
sf
sf
sf
p
Presto
266
p
sf
sf
273
cresc.
sf.
sf.
f
279
ff

14. SONATE

(Mondschein)

Sonata quasi una Fantasia
Der Gräfin Julie Guicciardi gewidmet

Adagio sostenuto — L. van BEETHOVEN, Op. 27. No 2.

Si deve suonare tutto questo pezzo delicatissimamente

20
24
cresc.
decresc.
28
p
32
36
decresc.
pp
pp
40

44
cresc.
p
48
52
56
cresc.
p
60
pp
64
decresc.
pp
Attacca subito il seguente

Allegretto

La prima parte senza repetizione

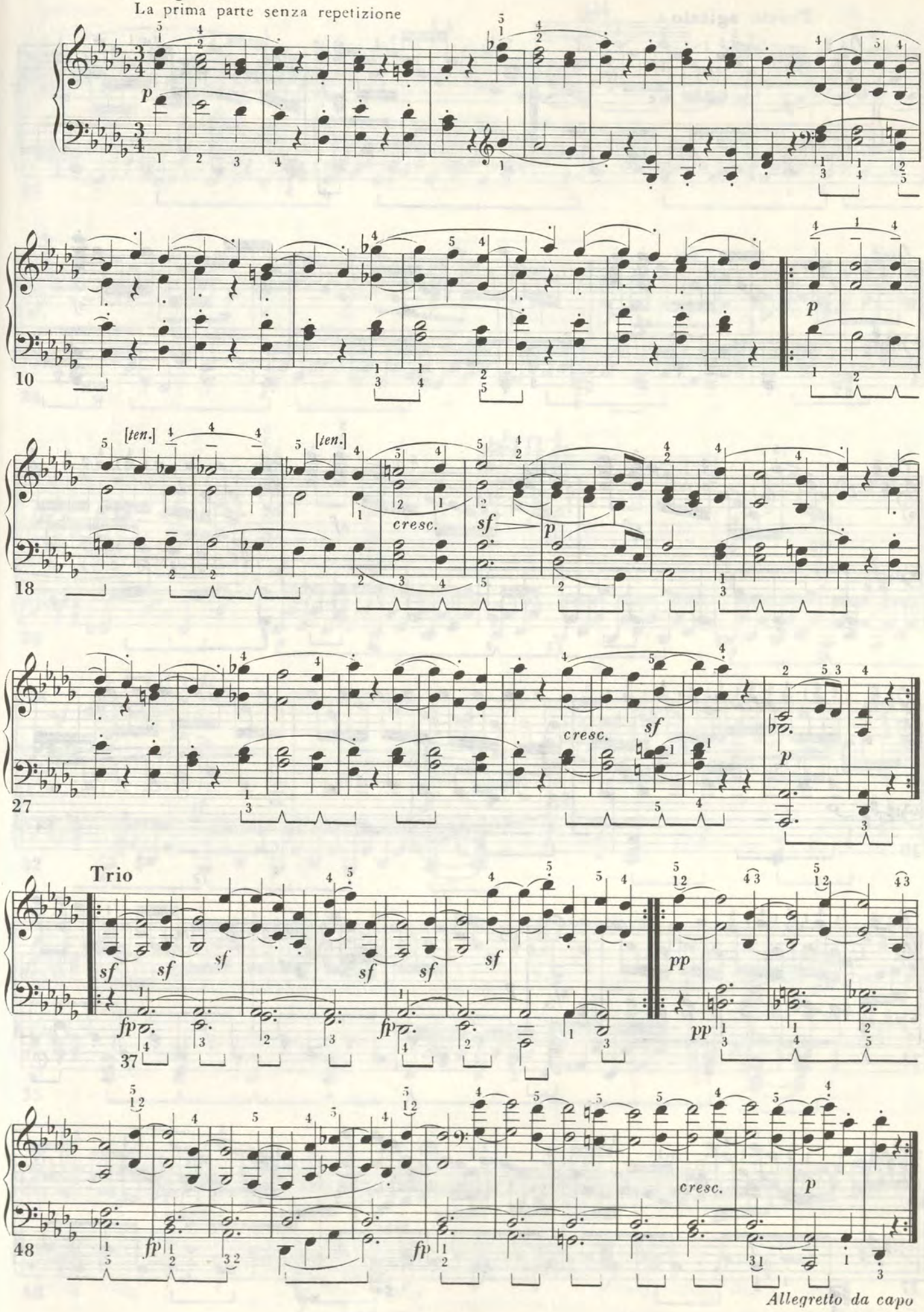

Presto agitato
p
sf
4
7
f
10
13
cresc.
17

20
[f]
p
24
cresc.
28
sf
tr
32
ff
p
35
cresc.
38
cresc.

41
45
49
53
57
60
cresc.
decresc.

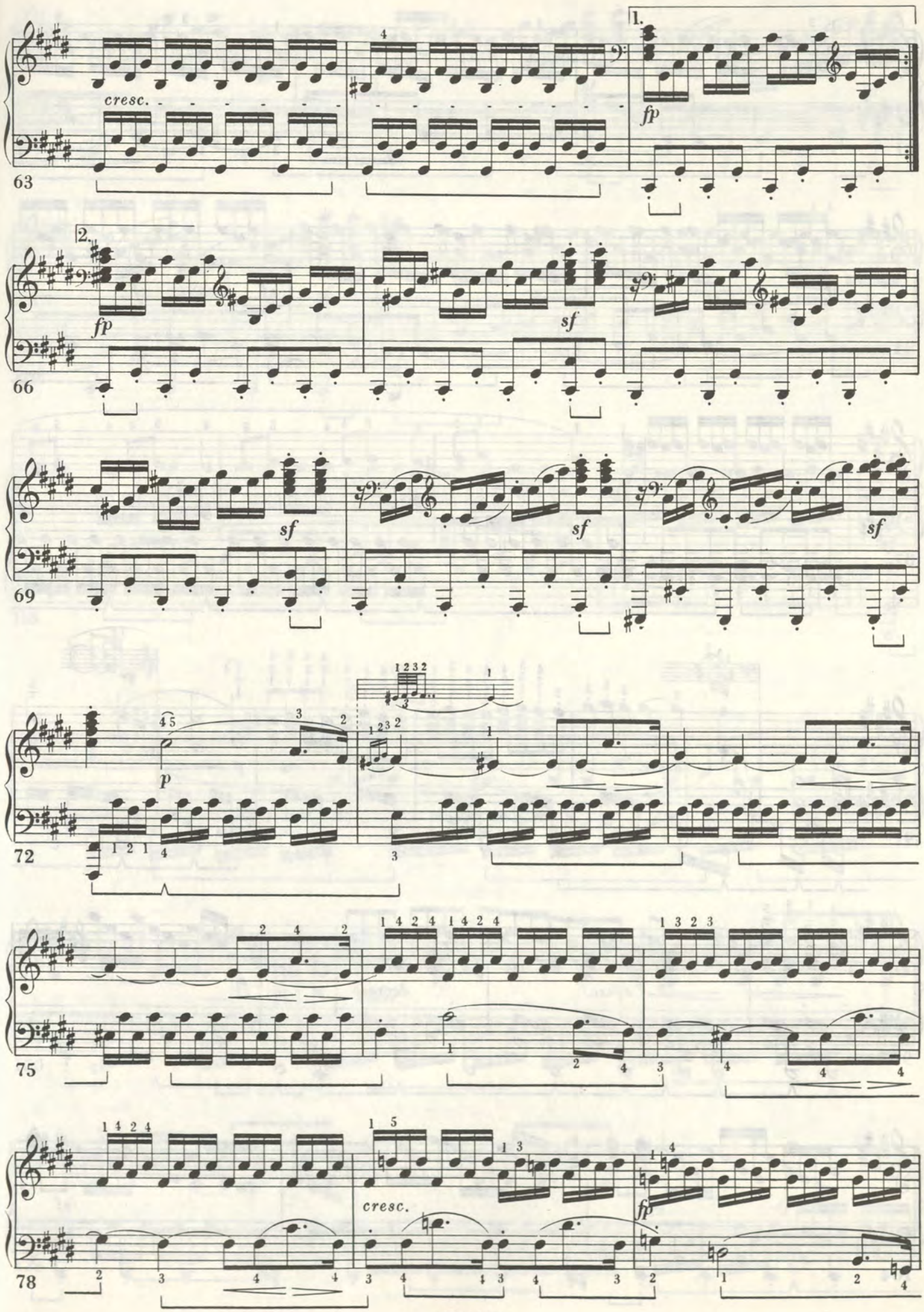
1.
cresc.
fp
63
2.
fp
sf
66
sf
sf
sf
69
p
72
75
cresc.
fp
78

81
84
87
91
97
104
sf
fp
cresc.
p
decresc.
pp

107
sf
sf
110
sf
f
113
sf
117
p
cresc.
120
123
sf
sf

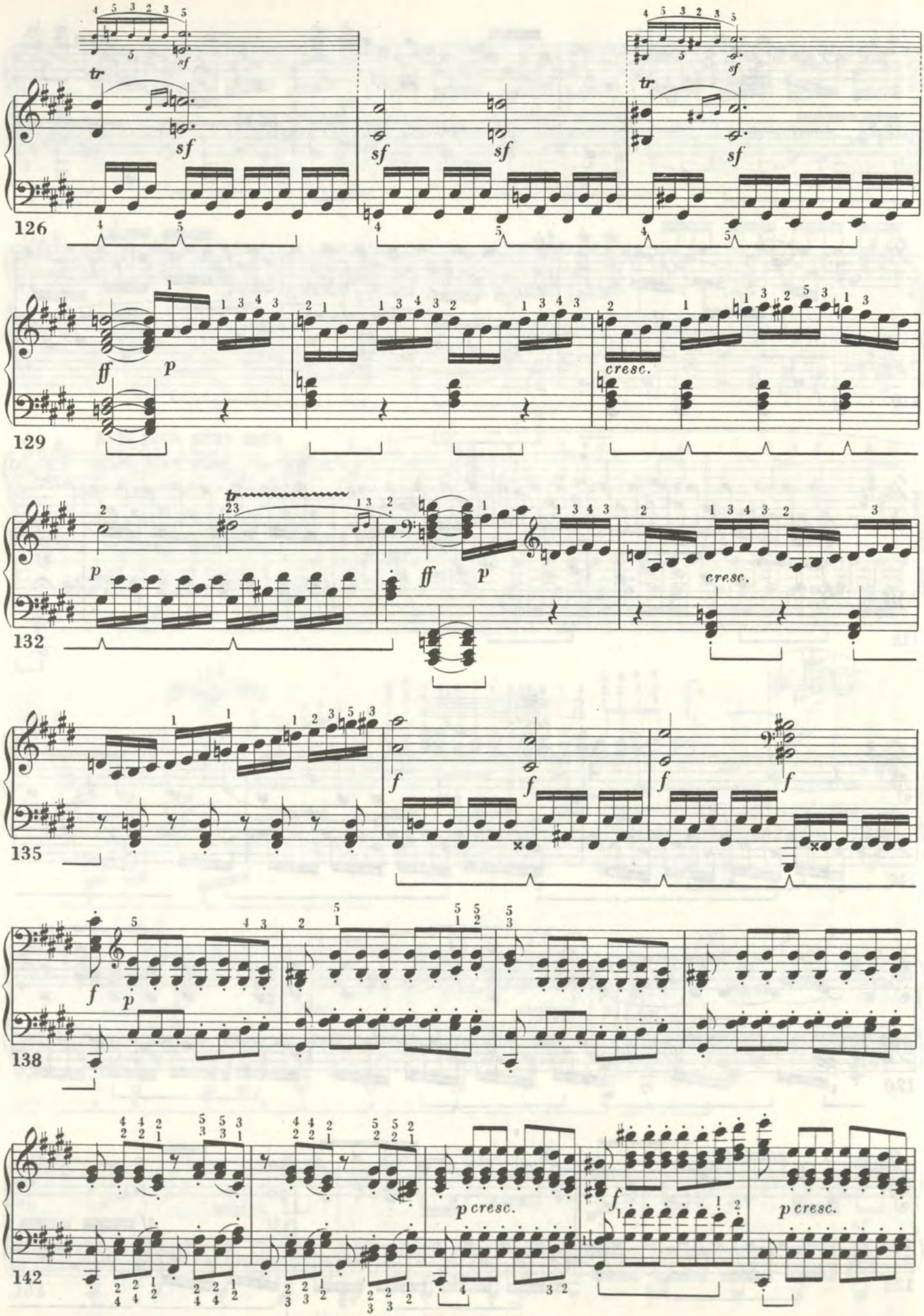
126
129
cresc.
132
cresc.
135
138
142
p cresc.
p cresc.

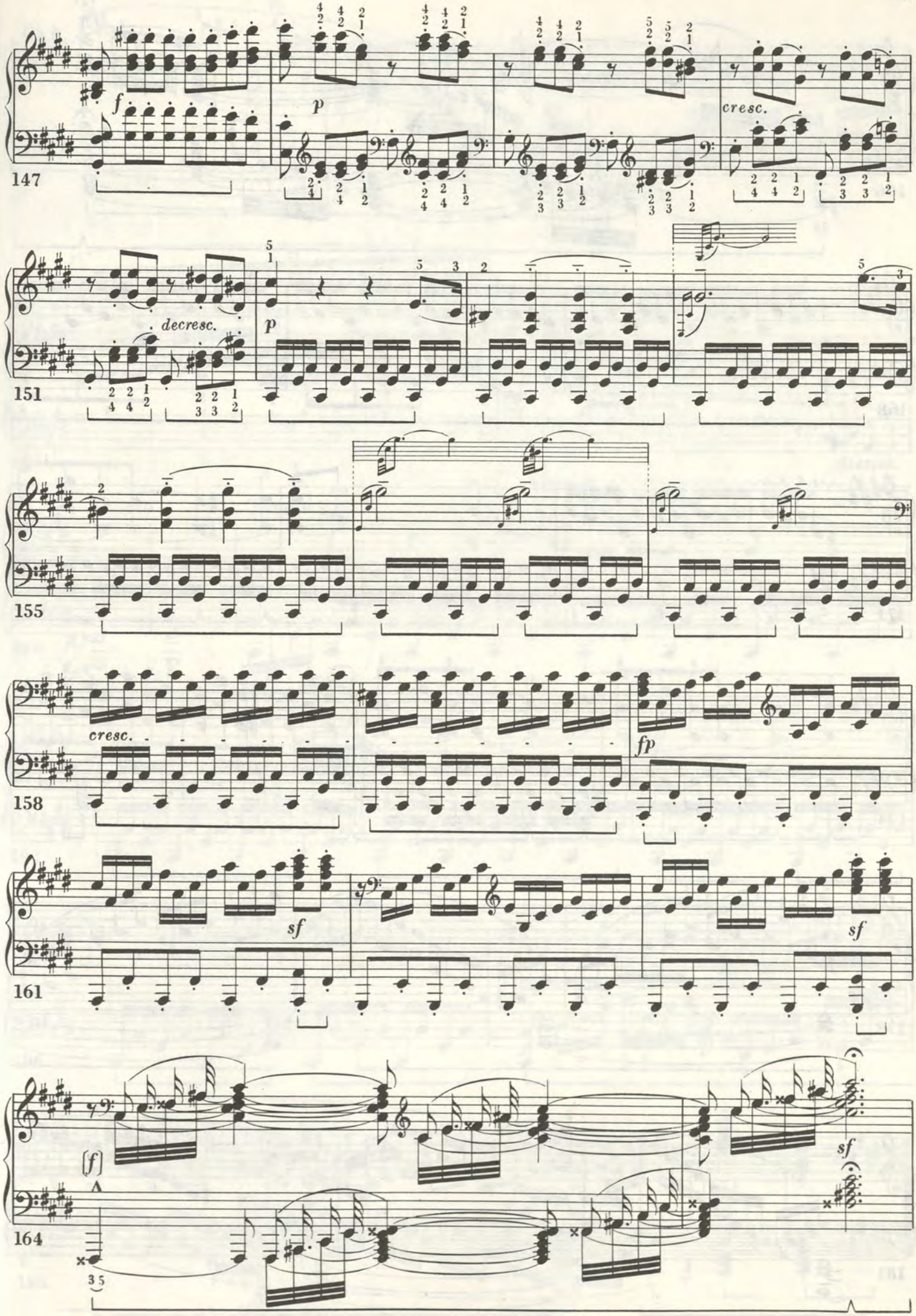
147
f
p
cresc.
151
decresc.
p
155
158
cresc.
fp
161
sf
sf
164
[f]
sf

166
sf
sf
168
p
171
p
174
cresc.
178
f
f
181
f
R.
L.

184
187
189
193
196
198
Adagio
Tempo I.
decresc.
[Ped. vibrato]
cresc.

15. SONATE

Joseph Edlen von Sonnenfels gewidmet

L. van BEETHOVEN, Op. 28.

sf
sf
f
53

decresc.
p
pp
60

cresc.
p
71

80

cresc.
p
86

92
cresc.
sf
sf
sf
sf
98
sf
f
f
p
105
110
cresc.
sf
116

122
sf
sf
sf
sf
sf
129
f
f
sf
decresc.
p
135
145
cresc.
155
sf
f
decresc.
1.
2.
pp
pp cresc.
166
sf
p

176
cresc.
sf
p
184
cresc.
f
sf
190
f
196
sf
sf
p
202
208
cresc.
sf
sf
sf
sf

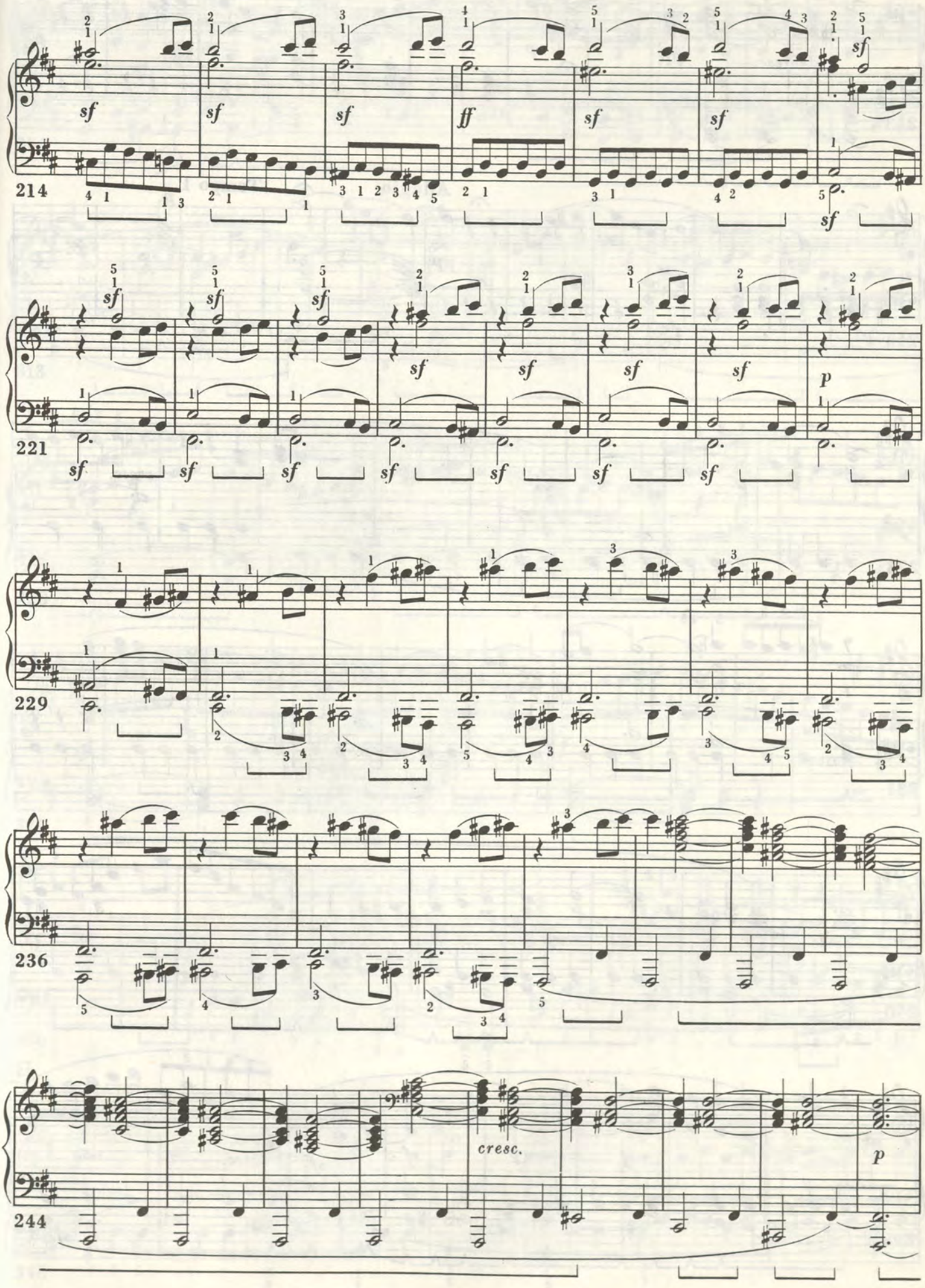
214
sf
ff
221
p
229
236
244
cresc.
p

253
decresc.
pp
p
p
p
263
p
Adagio
pp
Tempo I.
p
pp
273
cresc.
281
sf
p
290
cresc.
sf
p
sf
sf
3
3
298
cresc.
sf
p
sf
sf
cresc.
sf

306
sf
sf
cresc.
sf
sf
313
fp
fp
fp
323
fp
329
sf
sf
f
decresc.
336
p
pp
346
cresc.
p

354
cresc.
p
361
cresc.
368
sf
sf
sf
sf
374
sf
f
f
380
p
384

390
cresc.
396
sf
402
f
decresc.
p
407
412
420

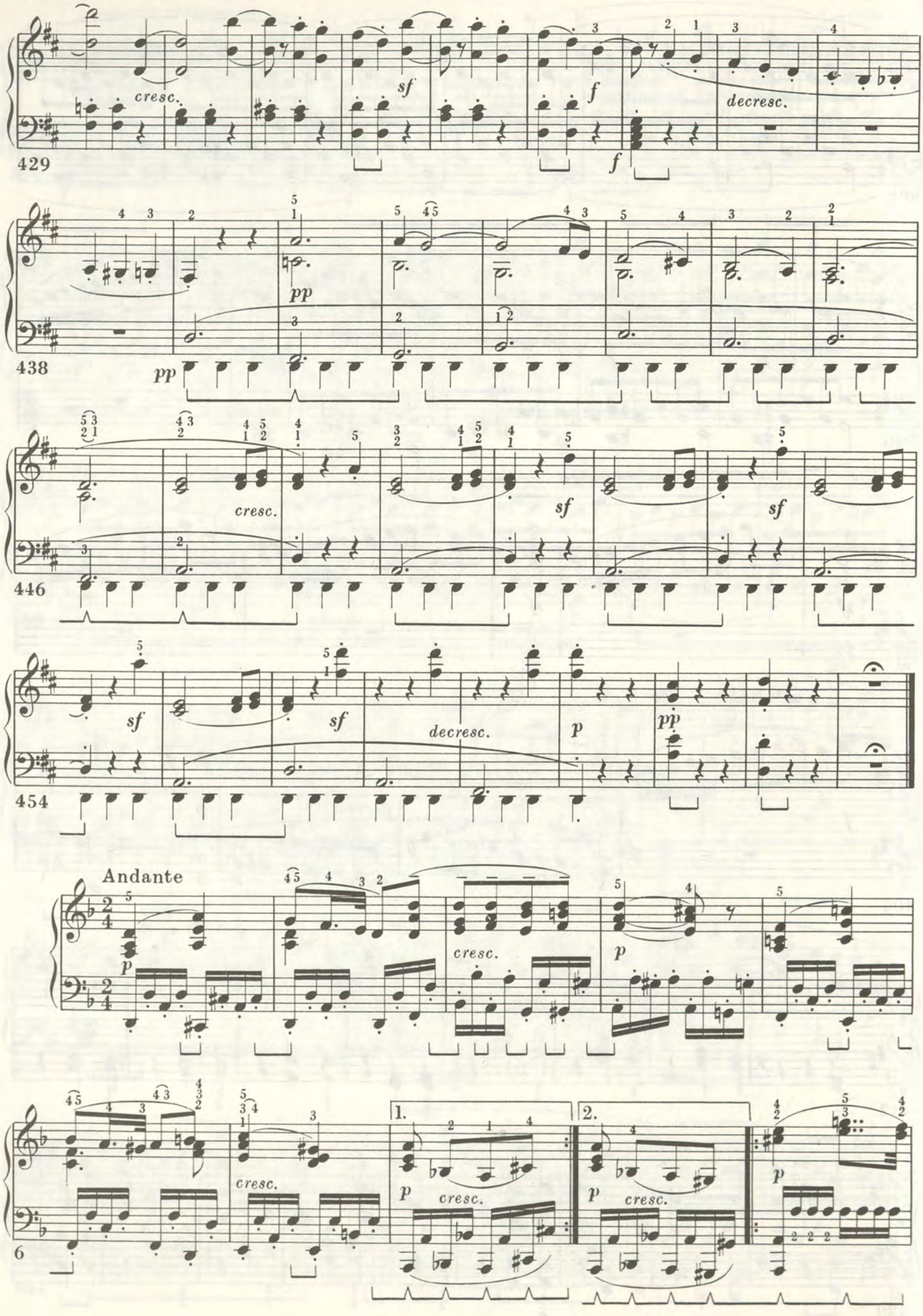
cresc.
sf
f
f
decresc.
429
pp
pp
438
cresc.
sf
sf
446
sf
sf
decresc.
p
pp
454
Andante
p
cresc.
p
cresc.
1.
2.
p
cresc.
p
cresc.
p
6

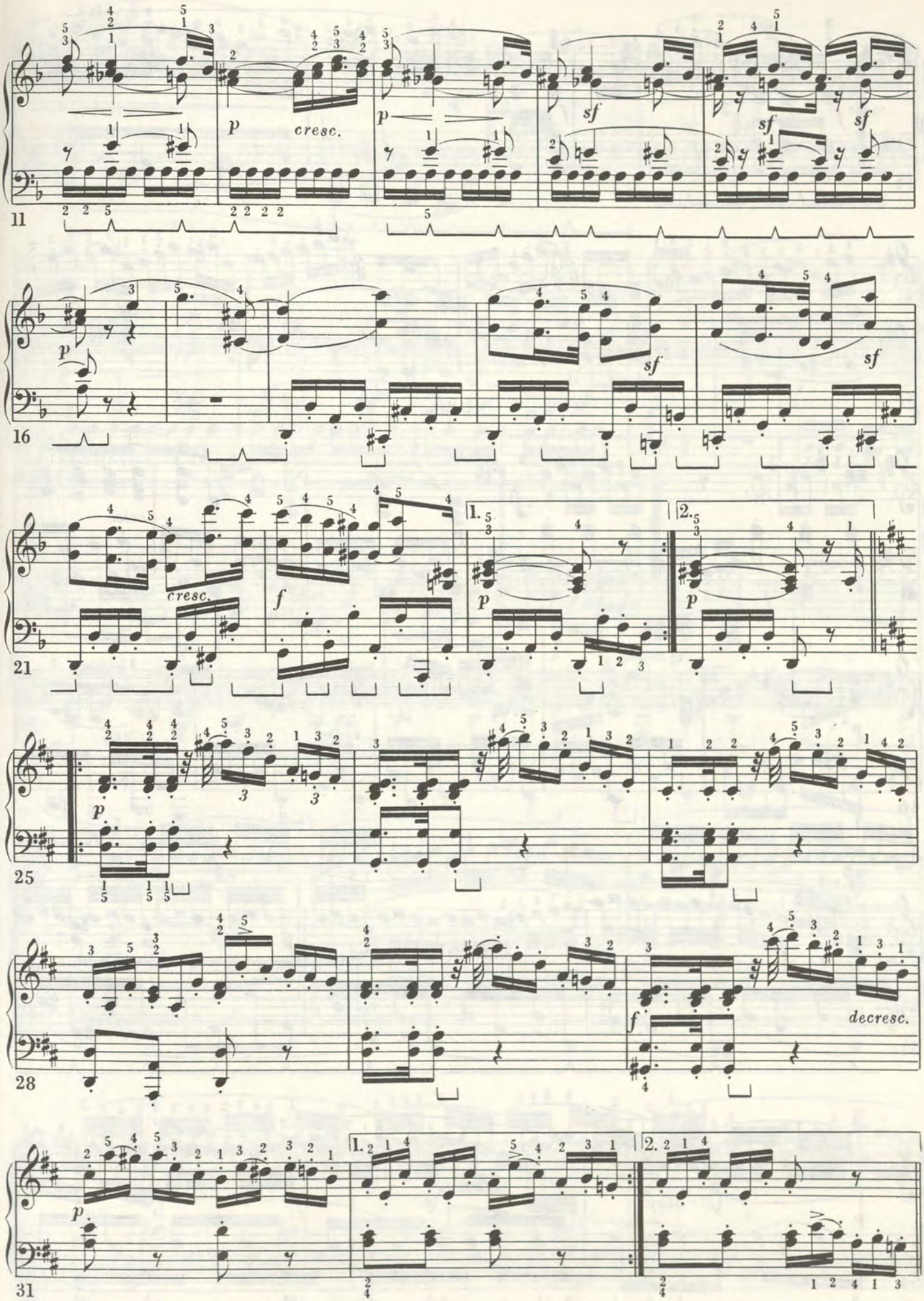
11
p
cresc.
p
sf
sf
sf
16
p
sf
sf
21
cresc.
f
1.
2.
p
p
25
p
3
3
28
f
decresc.
31
p
1.
2.

34
37
41
46
51
54
1.
2.
cresc.

cresc.
p
p
cresc.
57
p
sf
sf
sf
p
62
sf
sf
cresc.
f
p
p
68
cresc.
74
sf
sf
sf
cresc.
77

80
[dim.]
[p]
cresc.
sf
83
sf
cresc.
86
f
p
cresc.
p
cresc.
p
93
[p]
cresc.
f
p
97
cresc.
sf
sf
p
decresc.
pp
sf
pp

Scherzo
Allegro vivace
p
13
f
24
pp
36
cresc.
46
decresc.
ff
sf
60
Fine

Trio
p
71
La seconda parte una volta
79
cresc.
sf
p
87
Scherzo da capo
Rondo
Allegro ma non troppo
p
p
7
13

[p]
molto legato
17
cresc.
21
f
sf
p
25
p
p
29
sf
sf
34
sf
sf
sf
f
sf
f
sf
39

45
sf
sf
49
f
f
p
p
56
62
67
p
73

pp
79
84
cresc.
89
ff
94
sf
99
sf
sf
103

107
ff
sf
sf
ff
111
ff
p
p
116
121
126
130
[p]
molto legato

cresc.
134
f
137
140
p
sf
p
p
143
148
sf
sf
sf
sf
sf
152

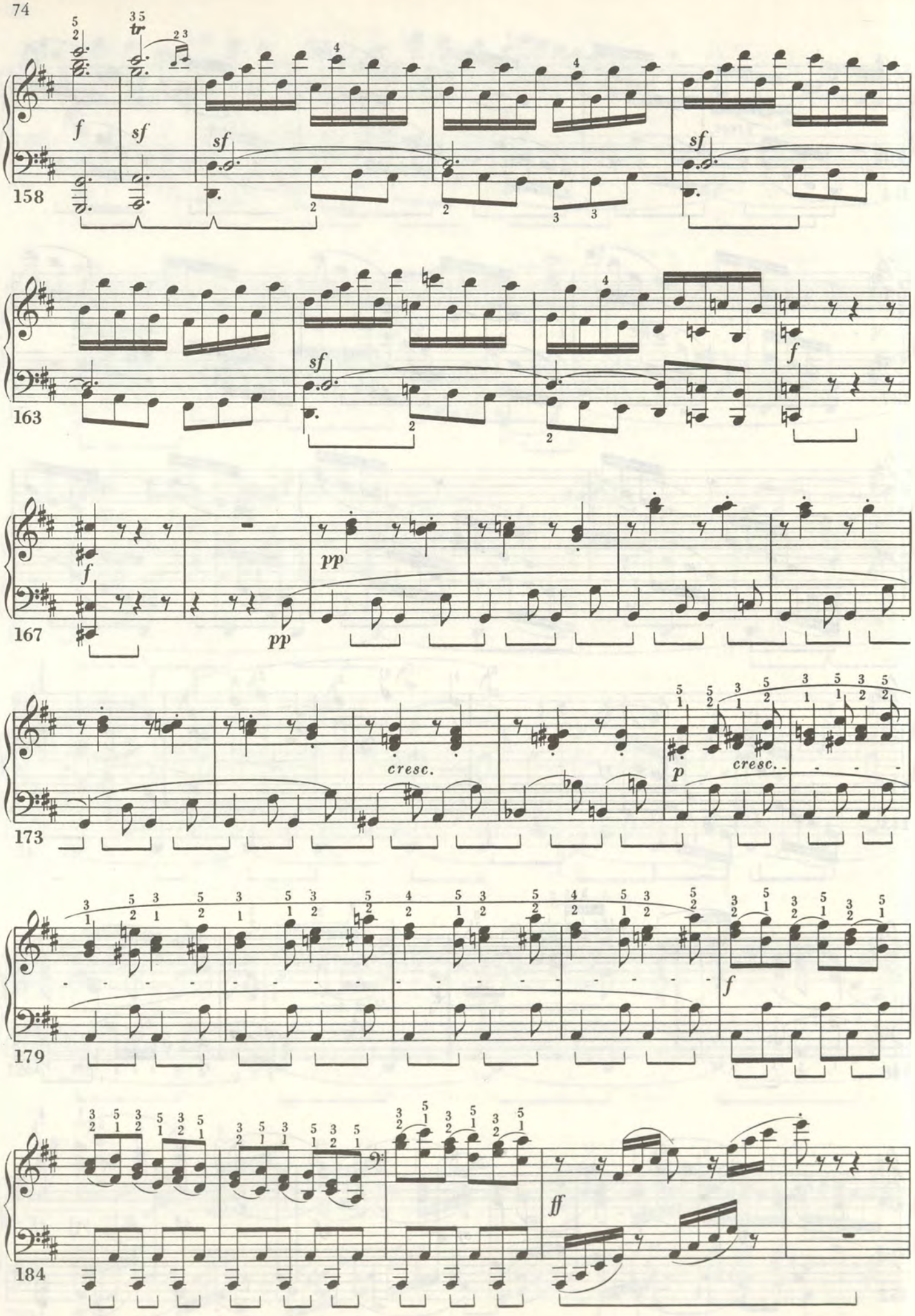
158
163
167
173
179
184
f
sf
pp
cresc.
p
ff

189
p
decresc.
pp
Più Allegro quasi Presto
193
p
cresc.
196
199
f
202
sf
sf
206
sf
ff
ff

16. SONATE

L. van BEETHOVEN, Op. 31. No 1.

42
sf
sf
p
p
49
f
p
56
f
p
63
cresc.
p
69
f
75
sf
sf

80
sf
85
p
90
cresc.
95
f
p
101
pp
cresc.
107
p
f

114
123
131
137
142
147
p
f
sf
tr

152
157
sf
sf
sf
sf
162
168
f
p
f
p
176
f
p
186
pp
ff
p

197
206
215
cresc.
222
228
cresc.
233

240
f
sf
sf
sf
246
251
p
257
cresc.
f
p
263
pp
cresc.
p
270

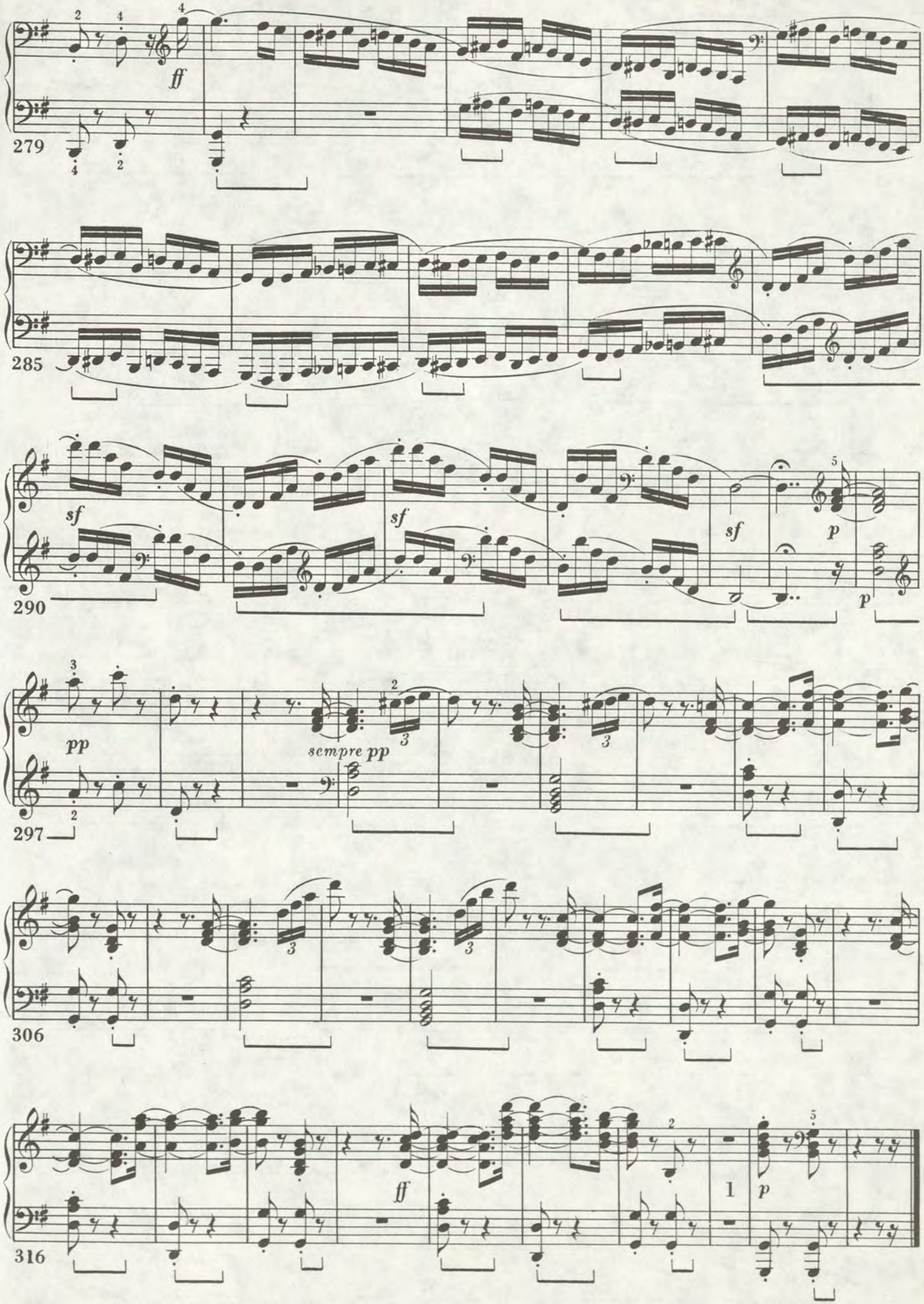
279
ff
285
sf
sf
sf
p
p
290
pp
sempre pp
297
306
ff
1
p
316

Adagio grazioso
p
cresc.
sf
leggieramente
leggieramente
(sf)
pp

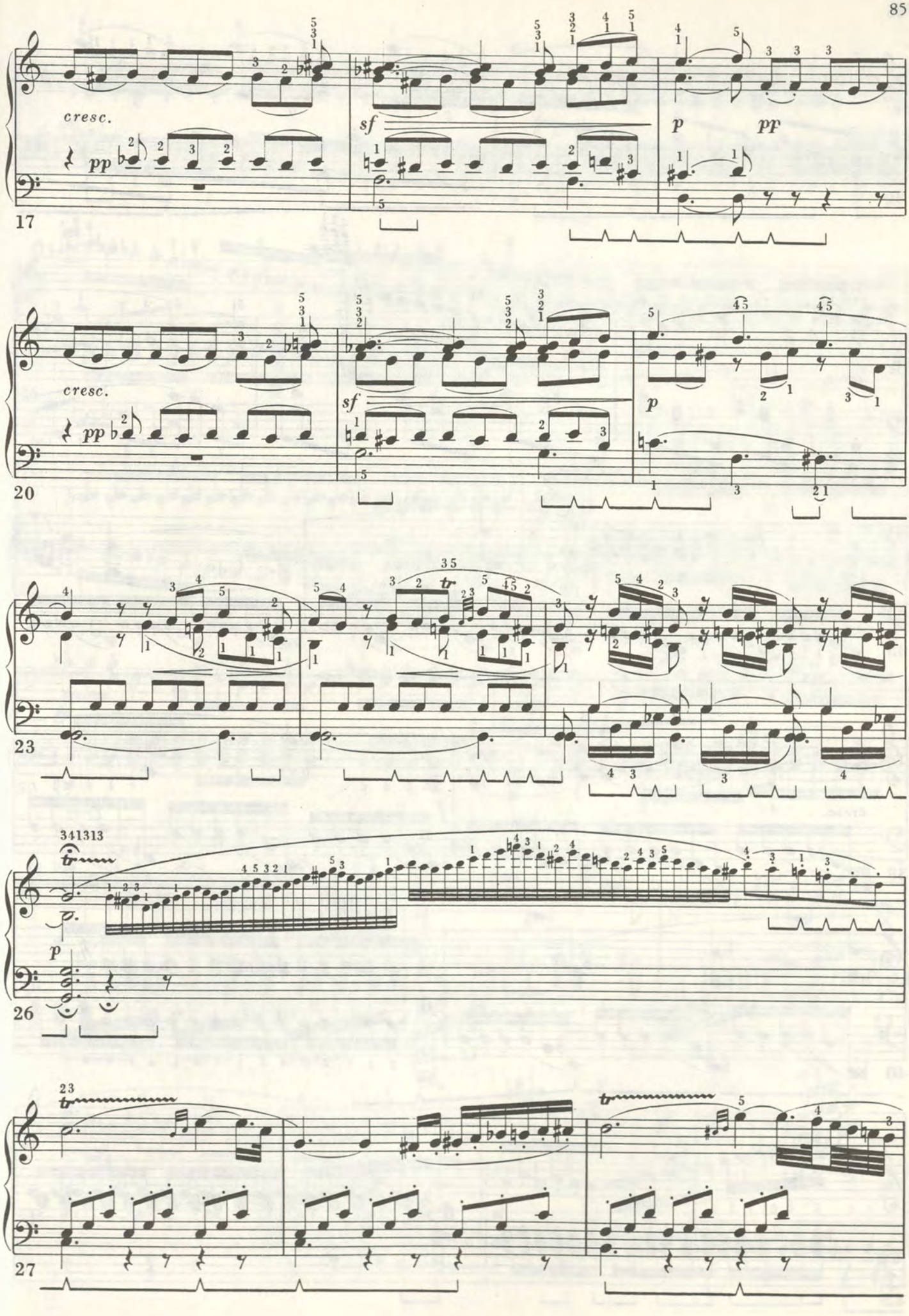
cresc.
pp
sf
p
pp
17
cresc.
pp
sf
p
20
tr
23
341313
tr
p
26
23
tr
5
27

30
cresc.
sf
p
cresc.
sf
p
32
pp
pp
simile
35
cresc.
f
38
dimin.
fp
40
fp
42

44
fp
46
fp
48
fp
50
fp
fp
52
cresc.
f
55
dim.
pp
L.H.
sf

59
sf
sf
63
dim.
cresc.
tr
352323
p
66
tr
68
70
cresc.
sf
p
72
tr

leggieramente
74
leggieramente
76
sf
78
pp
cresc.
pp
sf
p
pp
80
cresc.
pp
sf
p
84
87

351313
90
cresc.
p
cresc.
dimin.
(90)
91
93
95
cresc
f
dimin.
cresc.
sf
pp
97

99
sf
102
pp
105
cresc.
f
[dimin.]
108
p
110
sf
112
sf
sf
sf
sf

decresc.
p
pp
114
cresc.
sf
p
pp
117
Rondo
Allegretto
p
p
sf
cresc.
f
p
cresc.
sf
sf
6
f
p
p
13
18

22
cresc.
f
sf
26
p
sf cresc.
f
p
31
35
p cresc.
sf
p cresc.
39
sf
sf
sf
fp
43
cresc.
p
sf

47
sf
sf
51
sf
p
cresc.
55
p
cresc.
sf
59
f
p
f
sf
sf
63
p
dimin.
fp
p
67

71
cresc.
75
f
p
cresc.
f
80
p
85
cresc.
90
f
sf
sf
96
sf
p
sf
sf
sf

101
p
106
sf
sf
sf
110
p
f
sf
sf
116
sf
sf
sf
121
sf
sf
sf
decresc.
125
p
fp
fp
fp

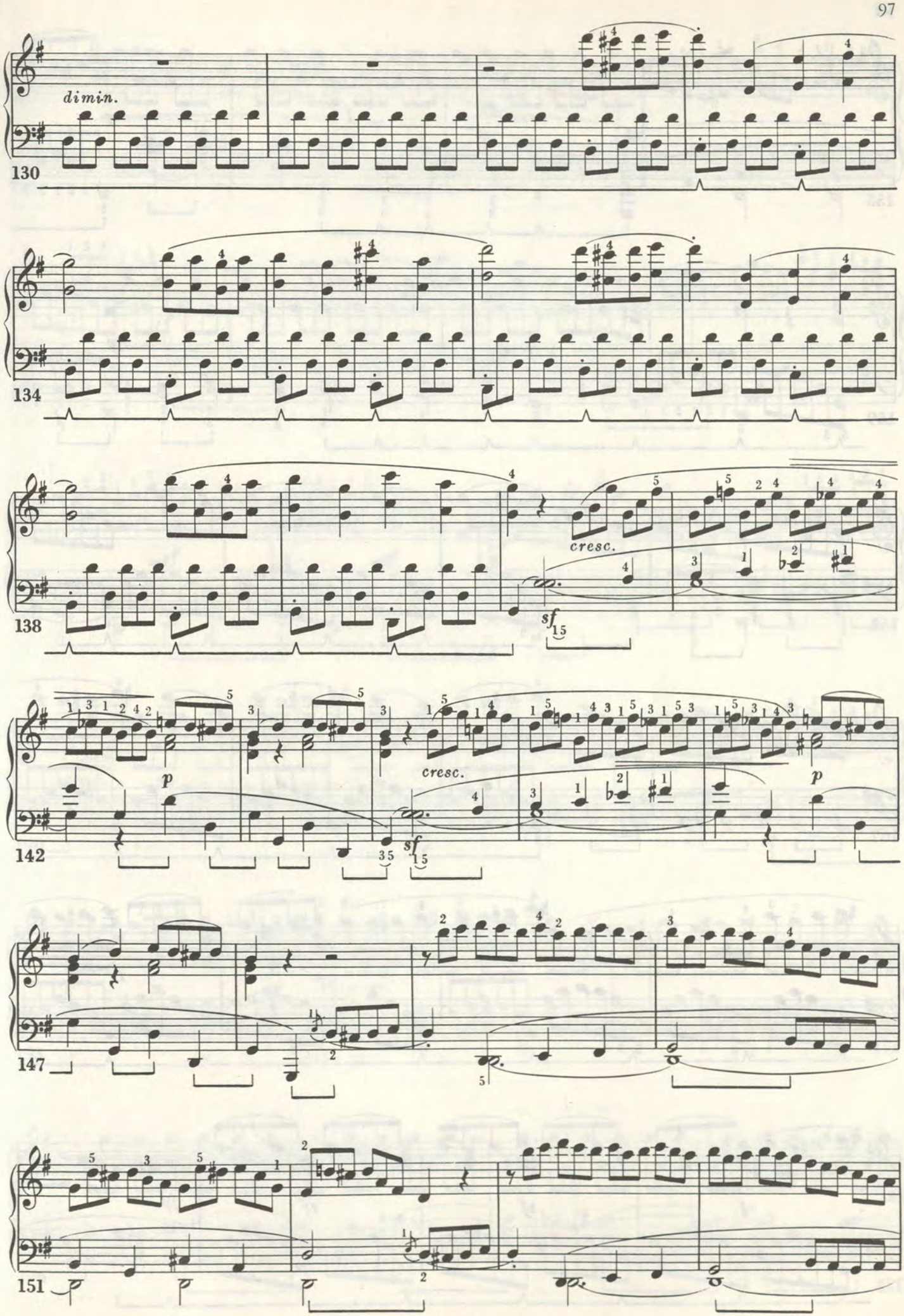
dimin.
130
134
138
cresc.
sf
142
p
cresc.
sf
p
147
151

155
cresc.
f
p
159
cresc.
p
163
167
cresc.
171
sf
p cresc.
175
sf
sf
sf
fp

179
cresc.
182
fp
fp
186
sf
sf
p
190
cresc.
sf
193
p
cresc.
196
sf
sf
sf
sf

200
sf
p
203
sf
sf
sf
fp
207
R.H.
L.H.
(R.H)
cresc.
214
sf
sf
fp
219
cresc.
p
225
Adagio
p
Tempo I.
p
cresc.

Adagio
cresc.
rinf.
fp
cresc.
233
Presto
243
cresc.
249
255
261
cresc.
267

17. SONATE

L. van BEETHOVEN, Op. 31. No 2.

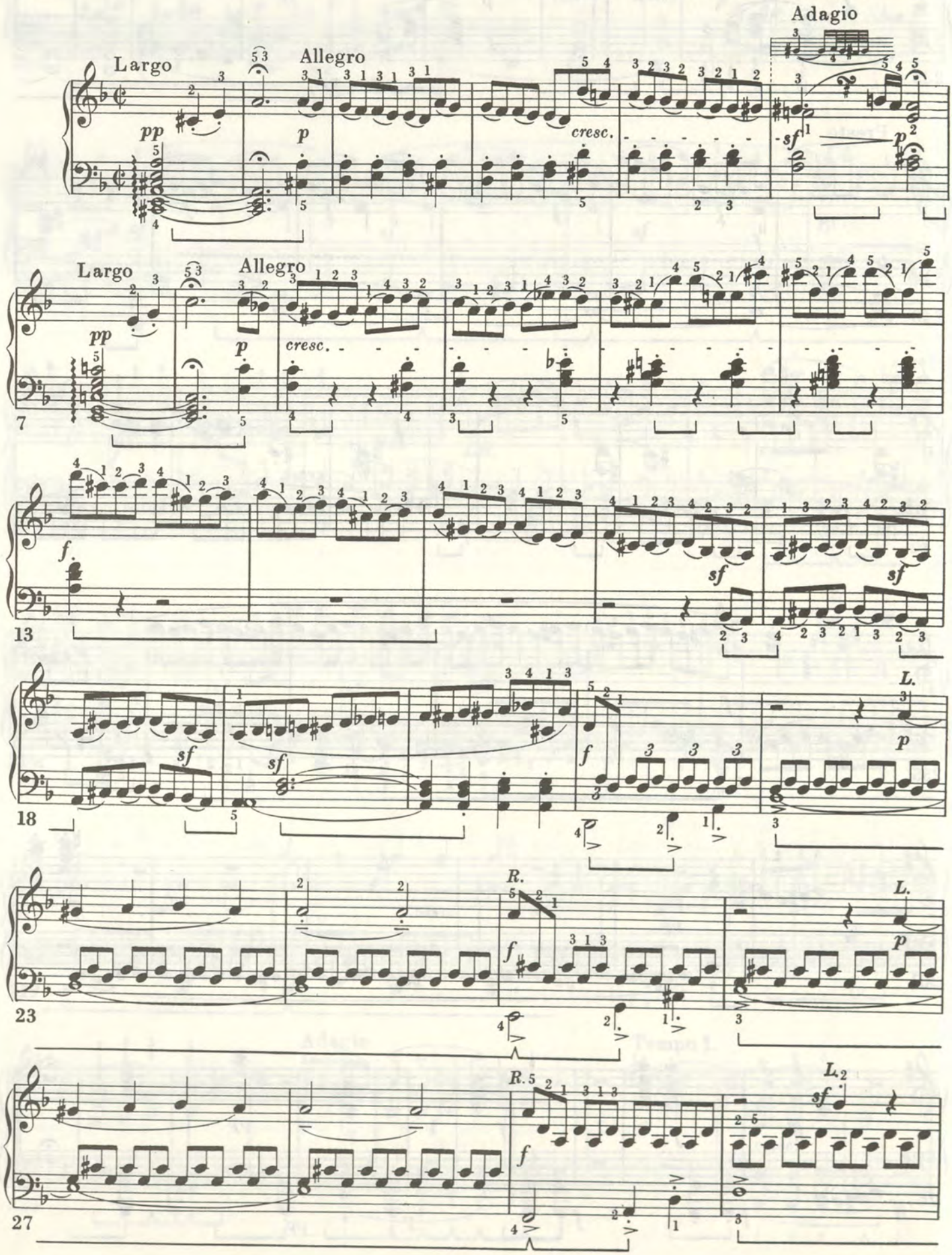

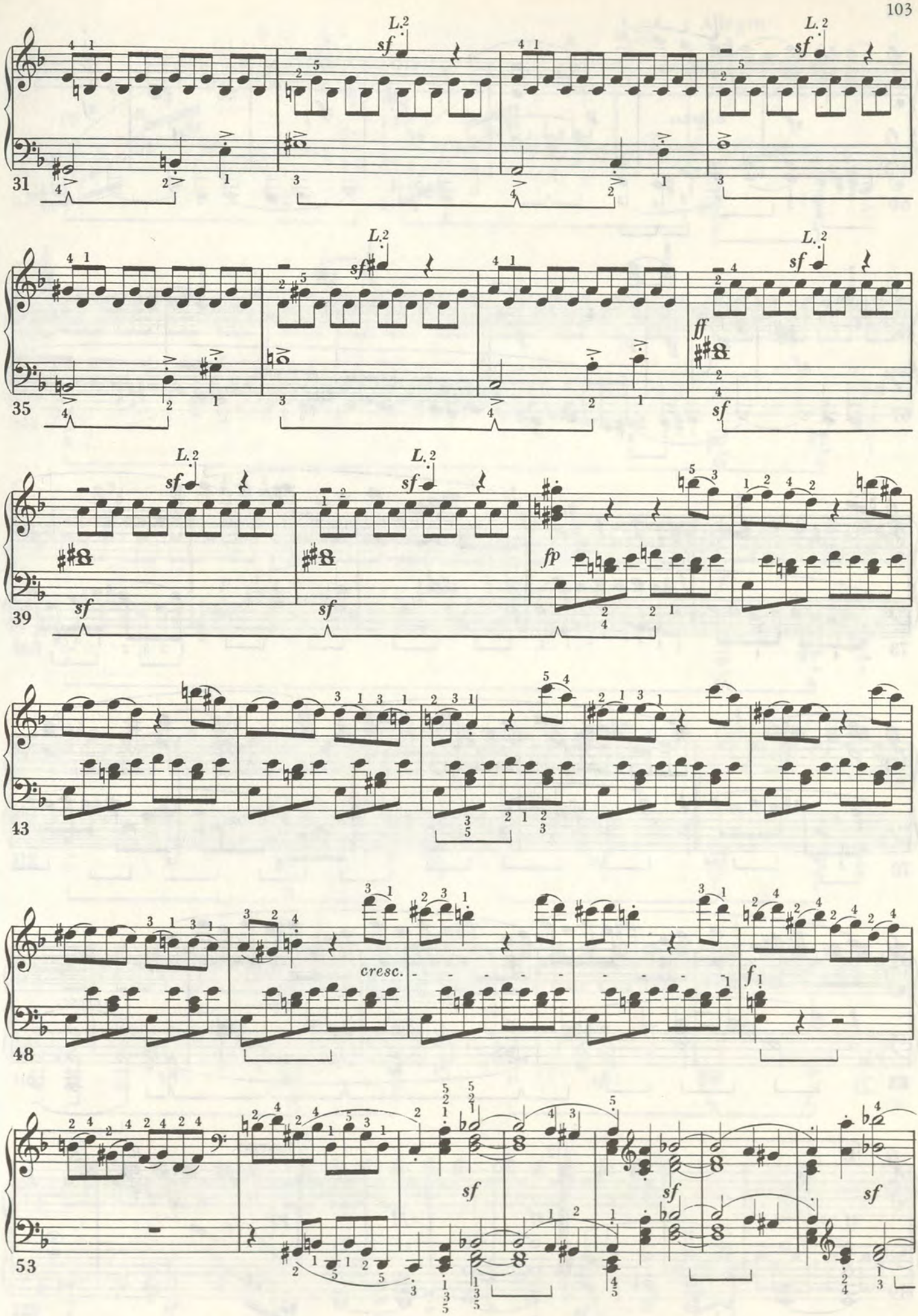
31
L.2
sf
35
ff
39
fp
43
48
cresc.
f
53

60
sf
decresc.
p
sf
sf
sf
67
sf
sf
ff
p
p
cresc.
73
f
p
78
83
p cresc.
89
1.
2.
Largo
sf
sf
[p]
pp
R.
L.
R.
L.

Allegro
99
104
108
112
116
120
pp
R.
L.
ff
p
f
sf

124
R.
L.
sf
ff
sf
sf
128
sf
sf
sf
sf
133
sf
sf
sf
dimin.
141
p
sf dimin.
rallent.
Largo
pp
con espressione e semplice
150
Allegro
p
cresc.
156
Adagio
sf
p
Largo
pp
con espressione e semplice

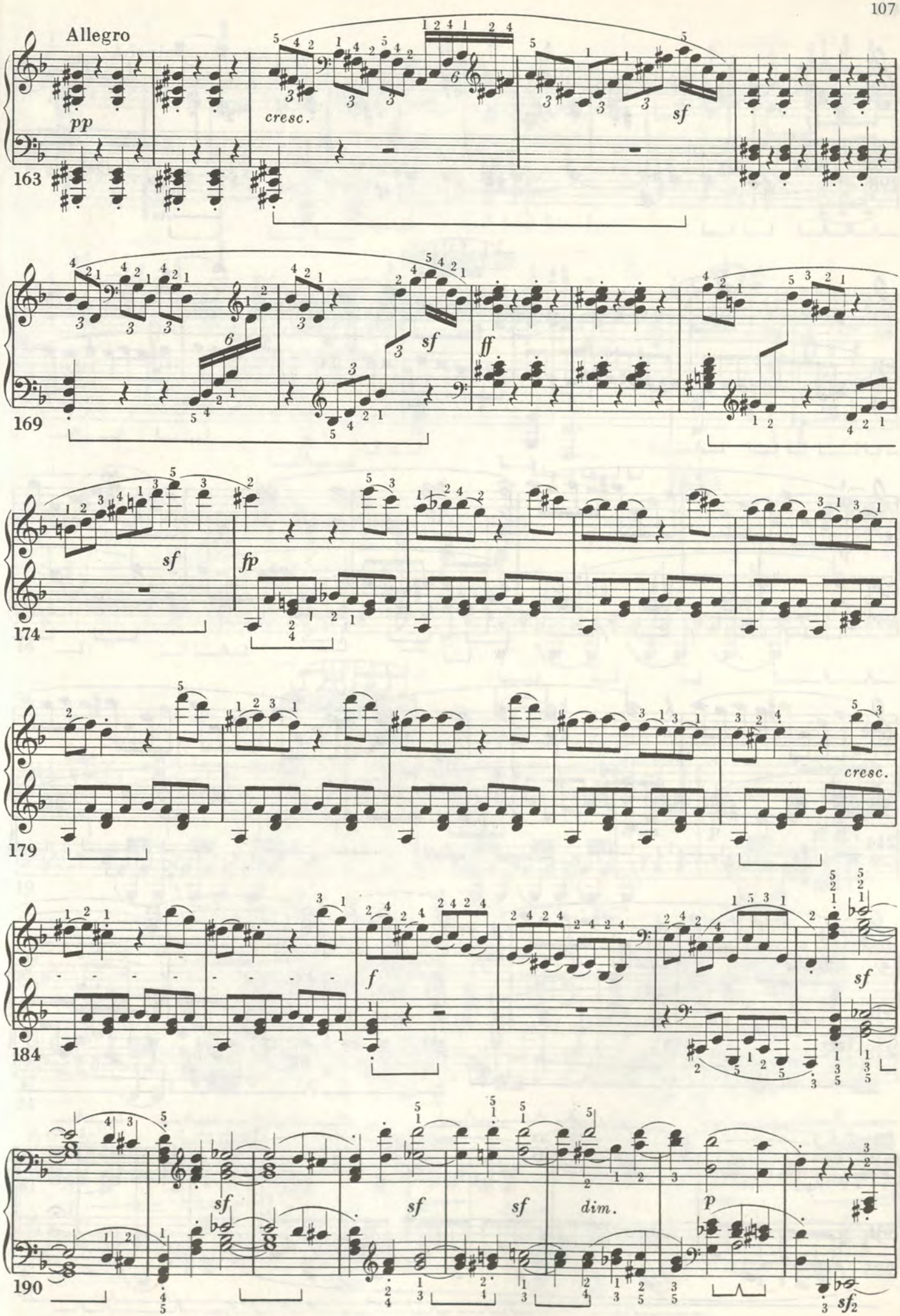
Allegro
pp
cresc.
sf
163
sf
ff
169
sf
fp
174
cresc.
179
f
sf
184
sf
sf
sf
dim.
p
sf2
190

198
sf
sf
sf
sf
sf
ff
p
p
204
cresc.
f
209
p
214
219
p cresc.
pp
225

Adagio
p
sf
p cresc.
8
tr
p
sf
14
f
p
f
p
19
cresc.
p
24
cresc.
f
27
p
dimin.
cresc.

p dolce
cresc.
p
31
cresc.
p
pp
p
cresc.
36
sf
decresc.
40
p
43
cresc.
sf
p cresc.
p
48
52

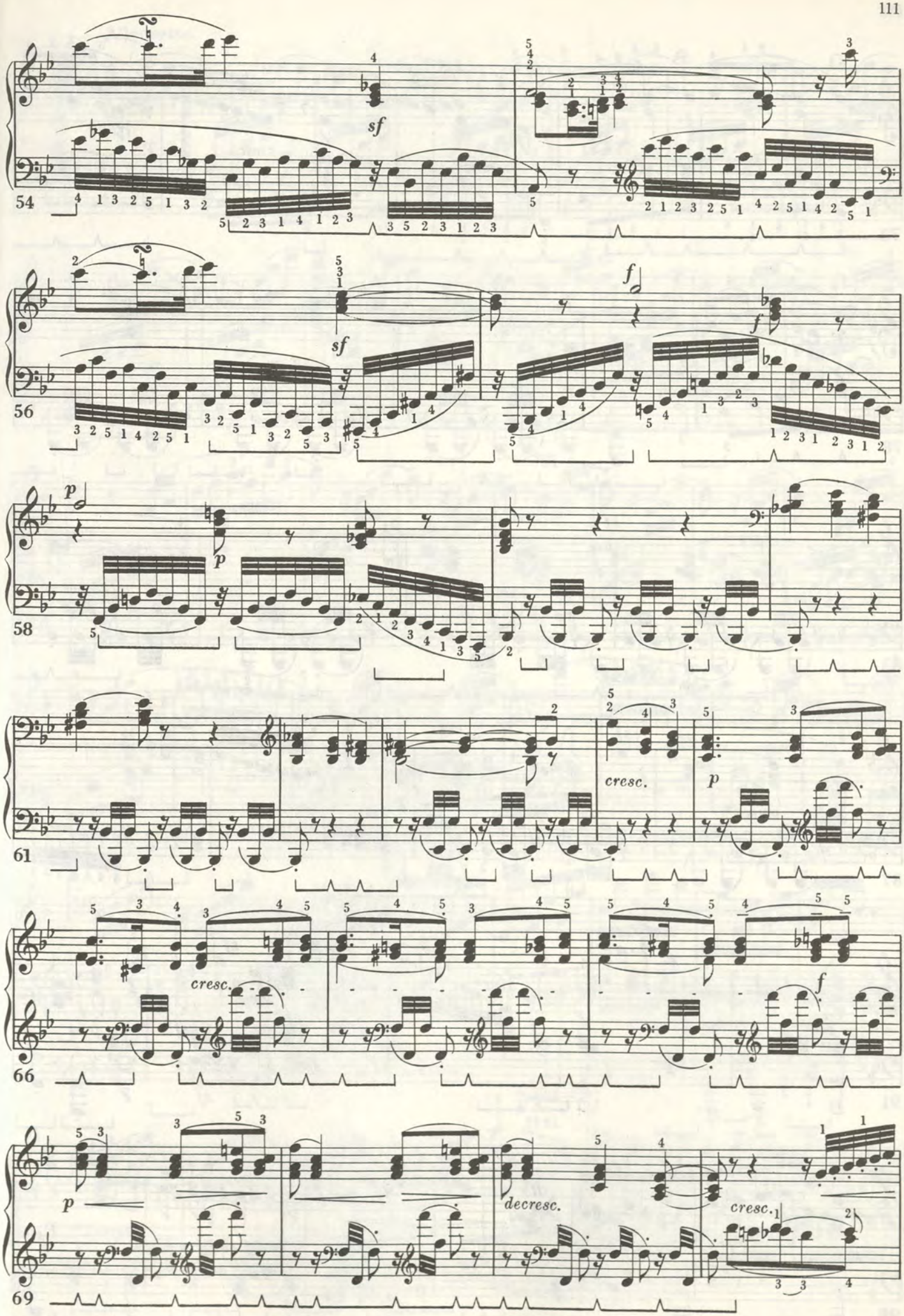
54
sf
56
sf
f
f
58
p
p
61
cresc.
p
66
cresc.
f
69
p
decresc.
cresc.

p dolce
cresc.
p
73
cresc.
p
pp
78
sf
p
cresc.
sf
83
p
cresc.
sf
sf
p
87
cresc.
p
sf
sf
sf
sf
p
91
(R.)
(L.)
cresc.
p
98

Allegretto
p
7
cresc.
dimin.
p
cresc.
15
f
p
cresc.
dim.
p
cresc.
23
f
sf
p
cresc.
f
sf
p
cresc.
f
31
sf
39
f
sf

47
sf
dim.
p
f
55
sf
dim.
p
cresc.
63
f
p
71
cresc.
p
cresc.
79
87
sf
sf
sf
sf
p
cresc.

95
101
107
113
119
125

131
sf
137
sf
cresc.
143
ff
149
p
p
155
cresc.
161

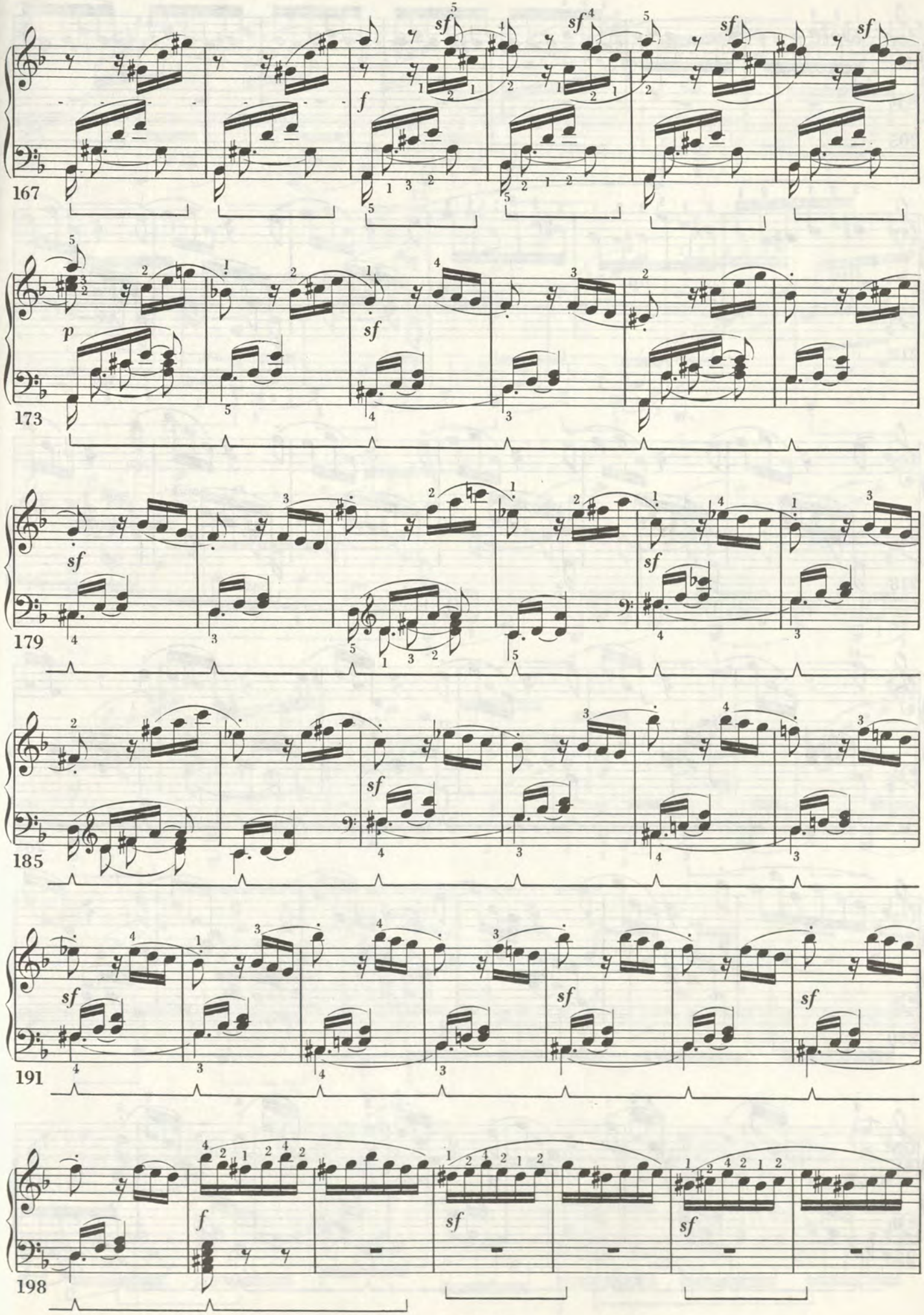
167
173
179
185
191
198

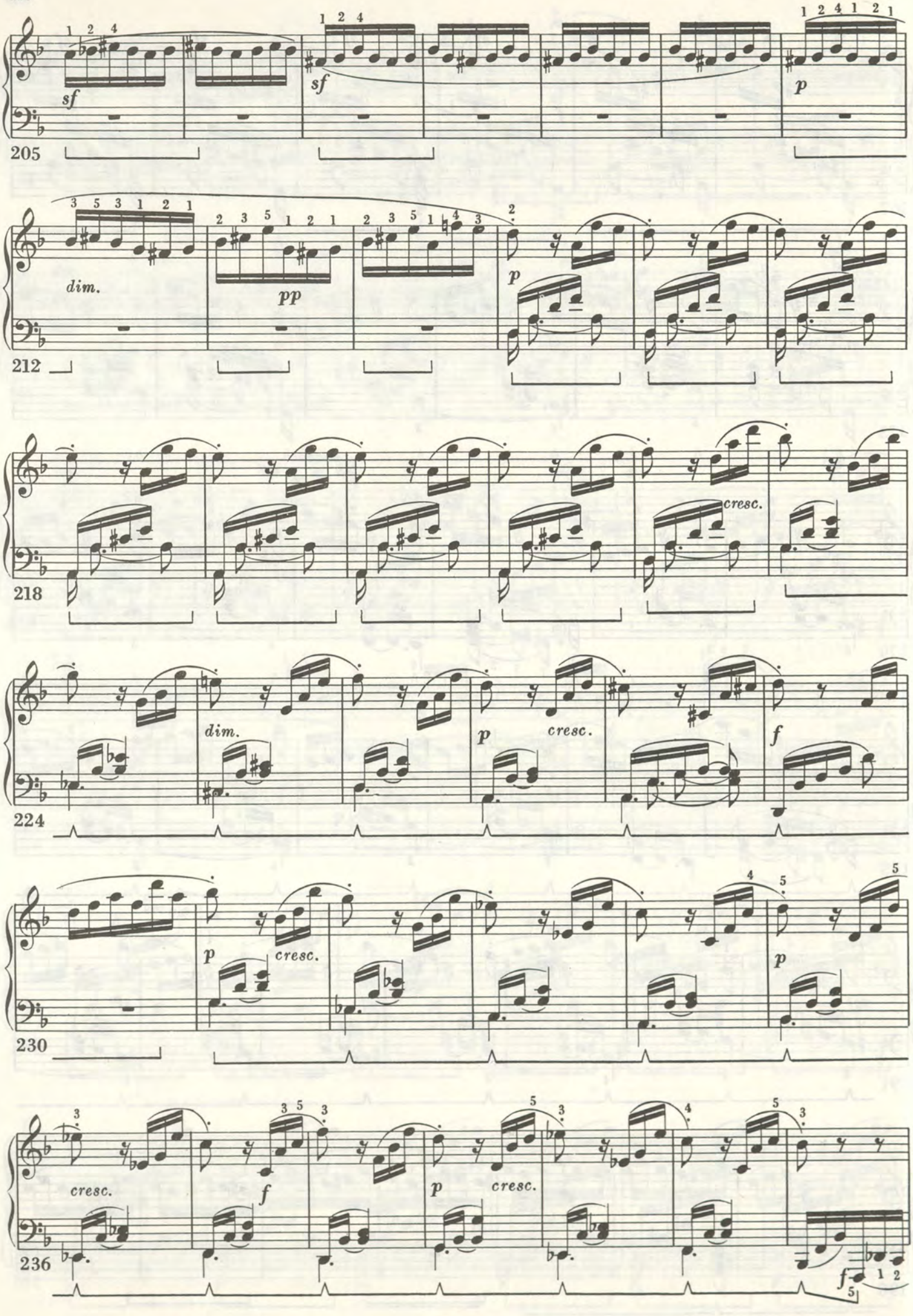
205
sf
sf
p
212
dim.
pp
p
218
cresc.
224
dim.
p
cresc.
f
230
p
cresc.
p
236
cresc.
f
p
cresc.
f

243
f
sf
249
sf
256
262
sf
269
sf
f
275
sf
dim.
p
f

282
sf
dim.
p
cresc.
289
f
p
296
cresc.
p
303
cresc.
310
sf
316
sf
sf
sf
p
cresc.
p

323
cresc.
330
p
cresc.
336
dim.
342
cresc.
dim.
348
pp
pp
ff
ff
sf
sf
sf
sf
355
sf
sf
sf
p
cresc.
dimin.

362
p cresc.
f
p
cresc.
368
dim.
p
cresc.
f
sf
374
p
cresc.
f
sf
p
cresc.
380
R.
L.
ff
p
386
393
cresc.
p
[ten.]

18. SONATE

L. van BEETHOVEN, Op. 31. No 3.

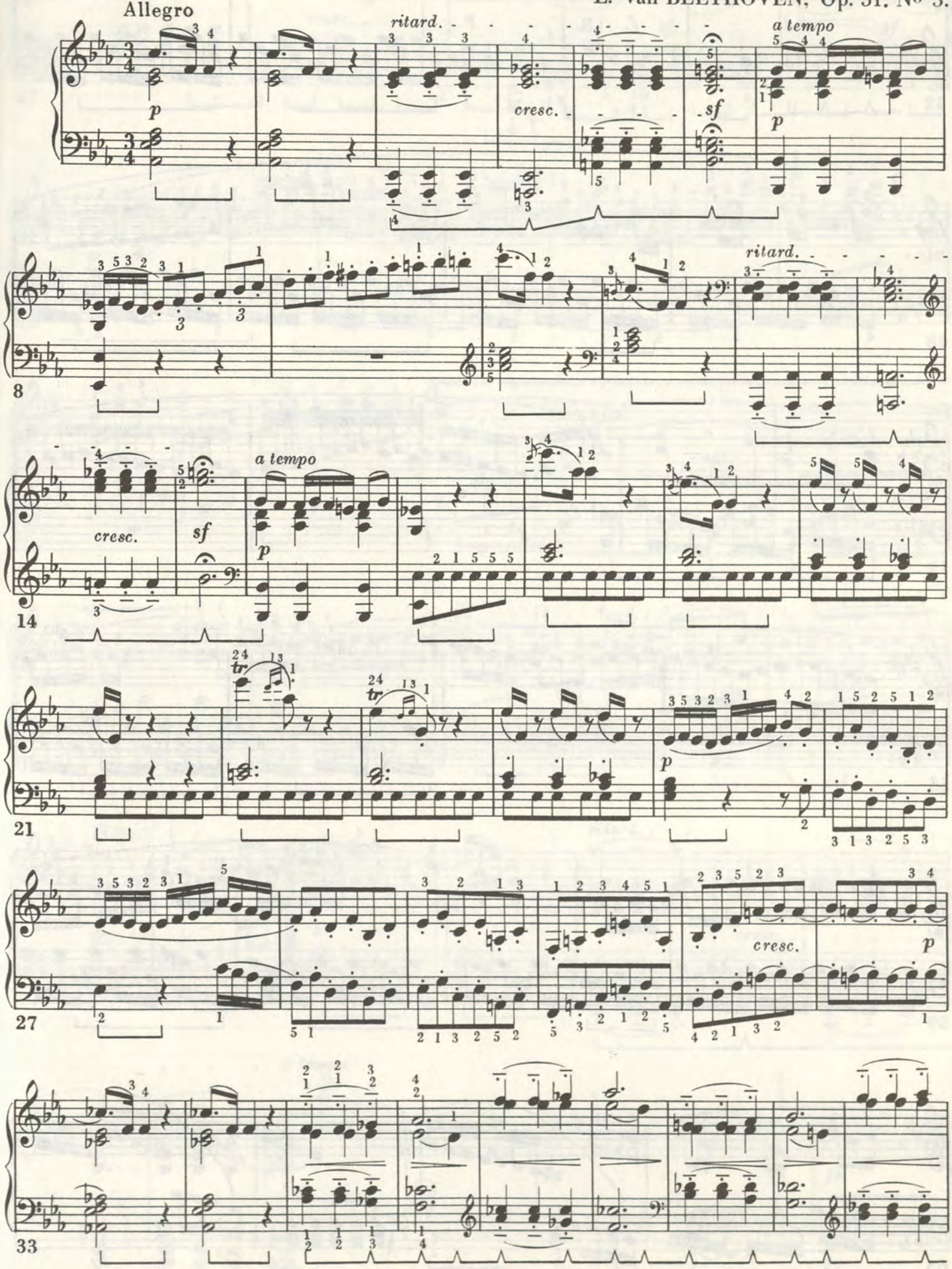

42
p
f
R.
L.
f
p
f
f
48
52
12
55
3
59
63

67
cresc.
sf
sf
sf
72
p
cresc.
76
f
fp
cresc.
81
f
p
cresc.
87
f
p
ritard.
cresc.
a tempo
94
f
sf
fp

101
106
110
114
119
123
p
f
sf

127
sf
p
132
cresc.
138
ritard.
p
cresc.
sf
a tempo
p
144
ritard.
149
cresc.
sf
a tempo
p
155

R.
L.
p
160
cresc.
f
f
164
p
f
f
f
p
169
173
176
179

183
187
191
cresc.
196
f
p
f
p
f
202
p
cresc.
207
f
fp
cresc.
f

213
p
cresc.
f
p
221
cresc.
ritard.
229
cresc.
sf
a tempo
p
cresc.
236
p
ritard.
a tempo
p
243
p
cresc.
p
cresc.
248
cresc.
p
f

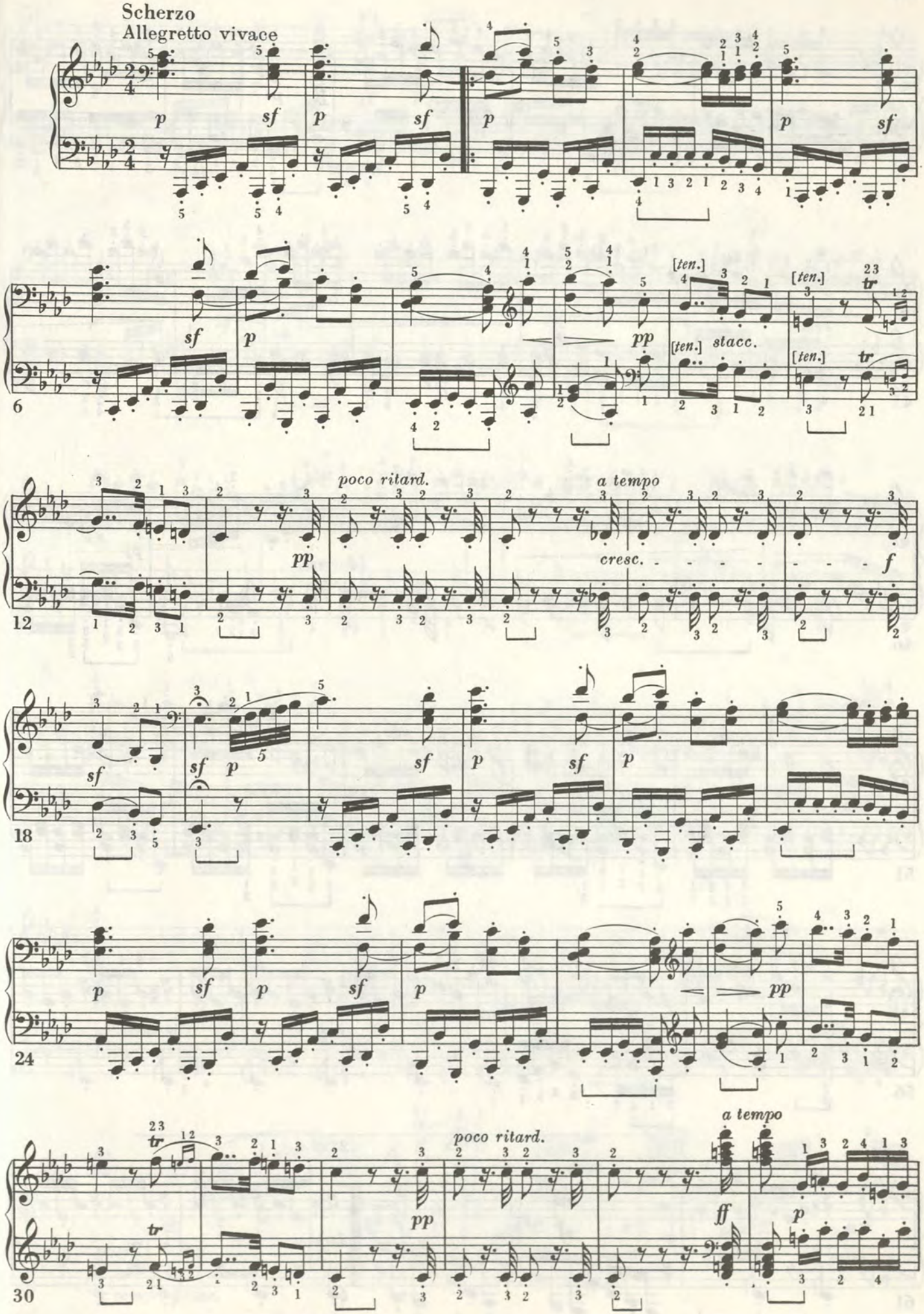
Scherzo
Allegretto vivace
6
12
18
24
30
poco ritard.
a tempo
cresc.
[ten.]
stacc.

36
ff
p
41
cresc.
46
decresc.
pp
51
sempre stacc.
56
pp
cresc.
61
1.
2.
p
sf
p
sf
decresc.

66
p
sf
71
75
80
p cresc.
85
cresc.
90
sempre stacc.

94
97
102
ritard.
decresc.
108
a tempo
113
120
poco ritard.
a tempo
cresc.

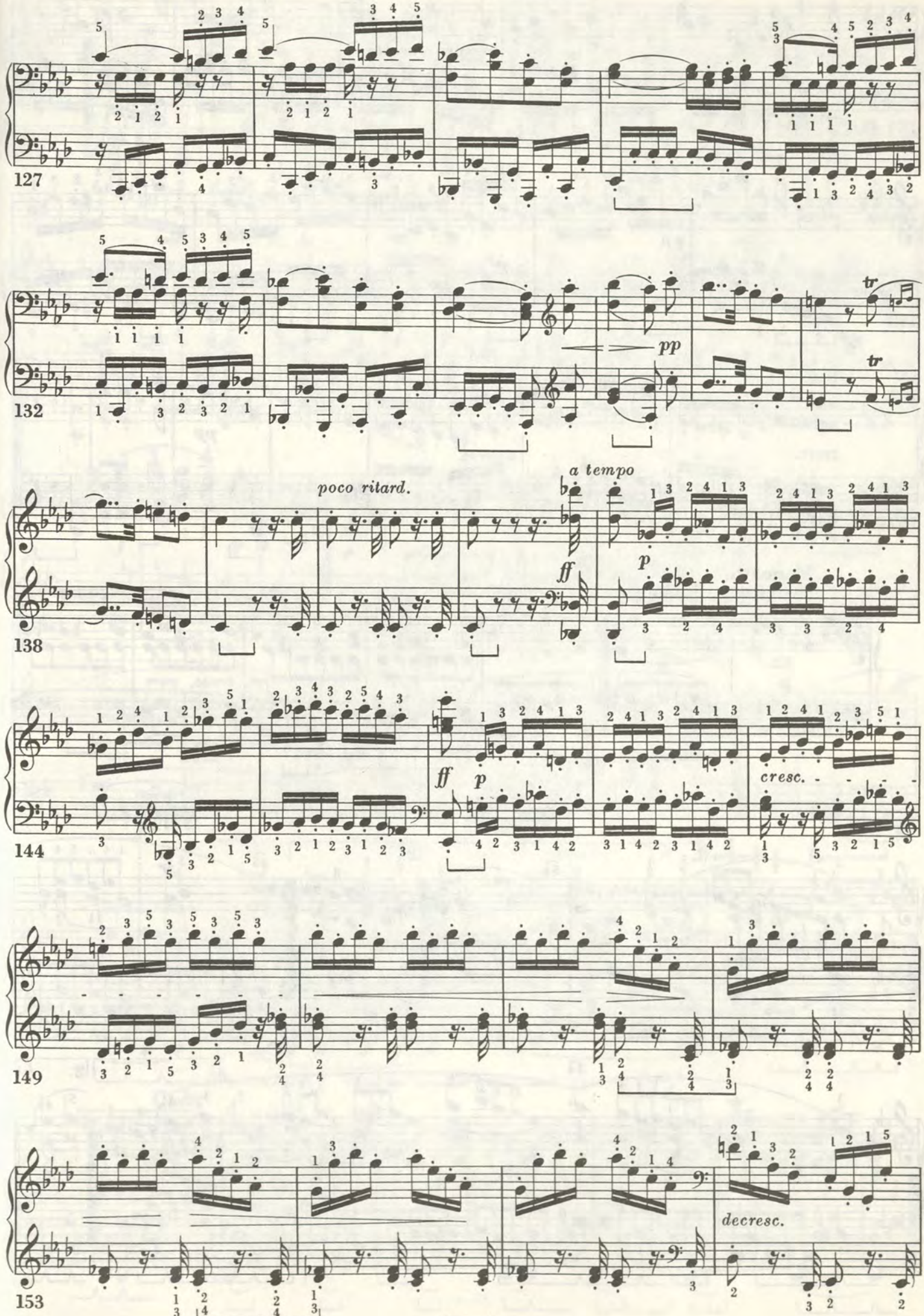
127
132
pp
tr
tr
poco ritard.
a tempo
138
ff
p
144
ff
p
cresc.
149
153
decresc.

pp
sempre staccato
157
pp
162
cresc.
decresc.
pp
167
Menuetto
Moderato e grazioso
p
cresc.
1.
2.
p
7
cresc.
1.
2.
13

Trio
cresc. sf
cre-
20
scen - - - do - -
f
cresc. sf
30
39
cresc.
1.
2.
46
53
Coda
2.
[mf]
decresc.
ca - - lan - - do
pp
60

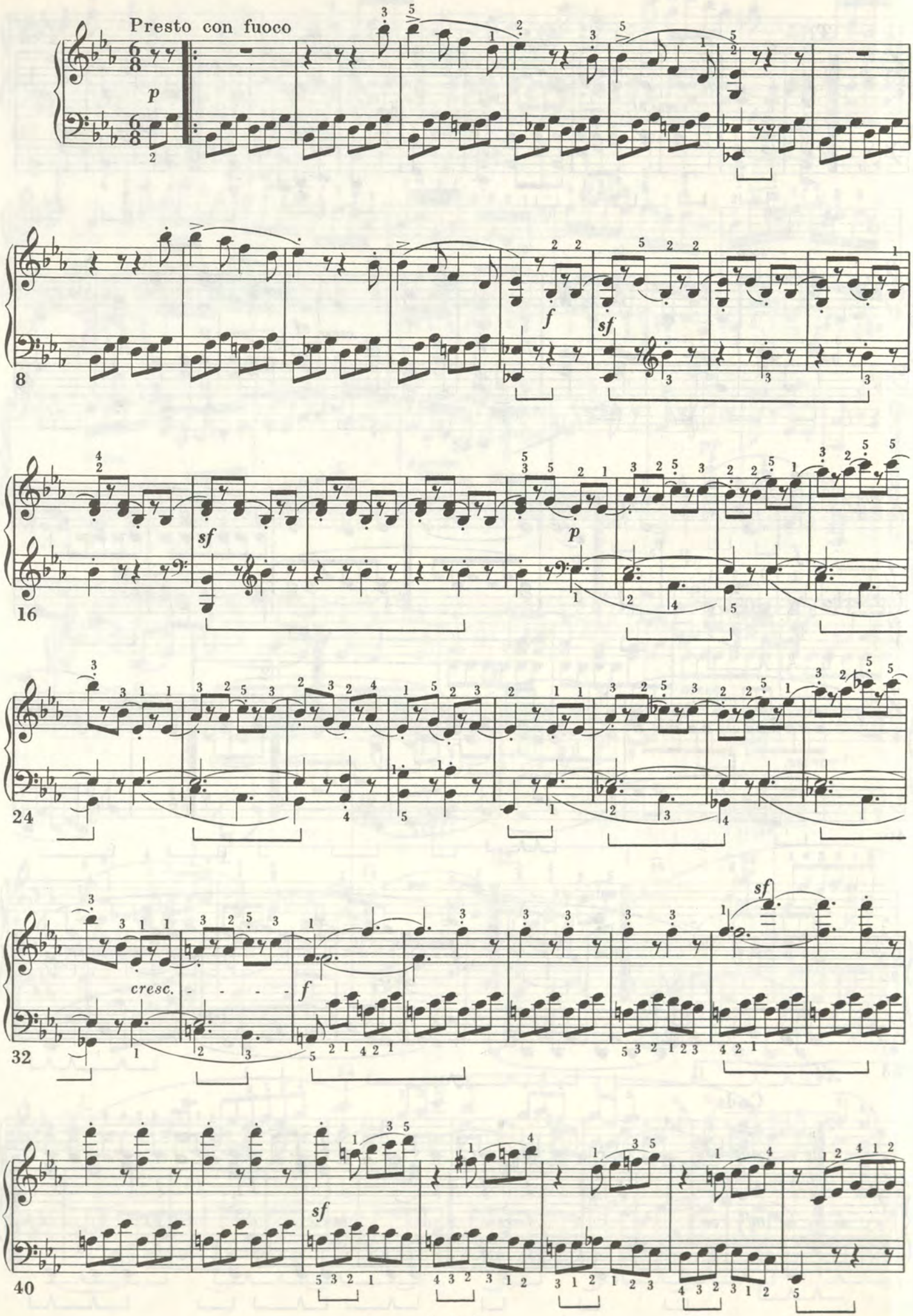
Presto con fuoco
p
f
sf
sf
p
cresc.
f
sf
sf
8
16
24
32
40

47
sf
54
sf
61
p
68
cresc.
75
ff
1.
sf
p
2.
sf
ff
83
sf
p
fp

90
fp
sf
sf
sf
97
ff
sf
103
sf
sf
ff
110
ff
ff
117
ff
fp
123
fp
f

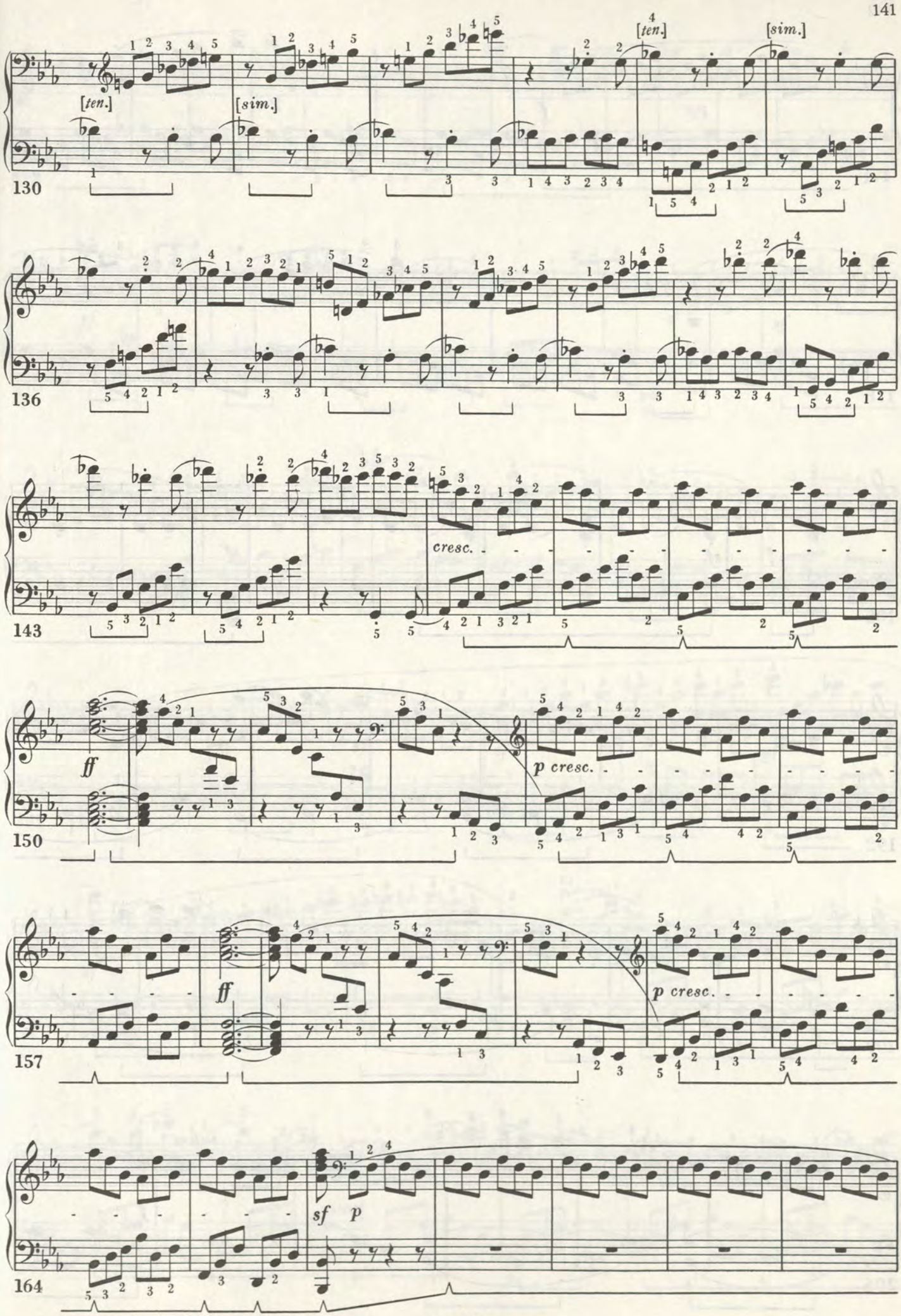
[ten.]
[sim.]
[ten.]
[sim.]
130
136
cresc.
143
ff
p cresc.
150
ff
p cresc.
157
sf
p
164

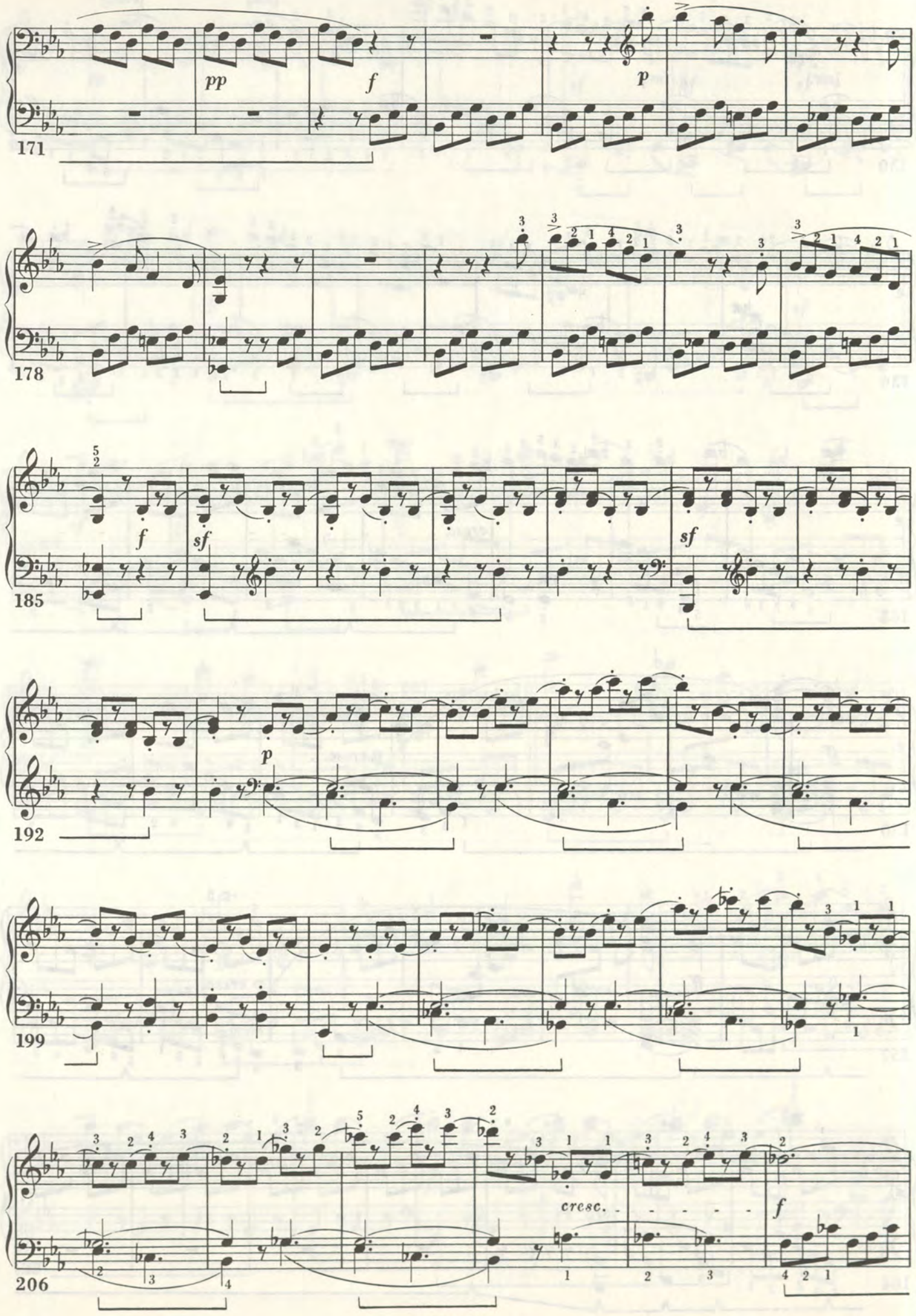
171
pp
f
p
178
185
f
sf
sf
192
p
199
206
cresc.
f

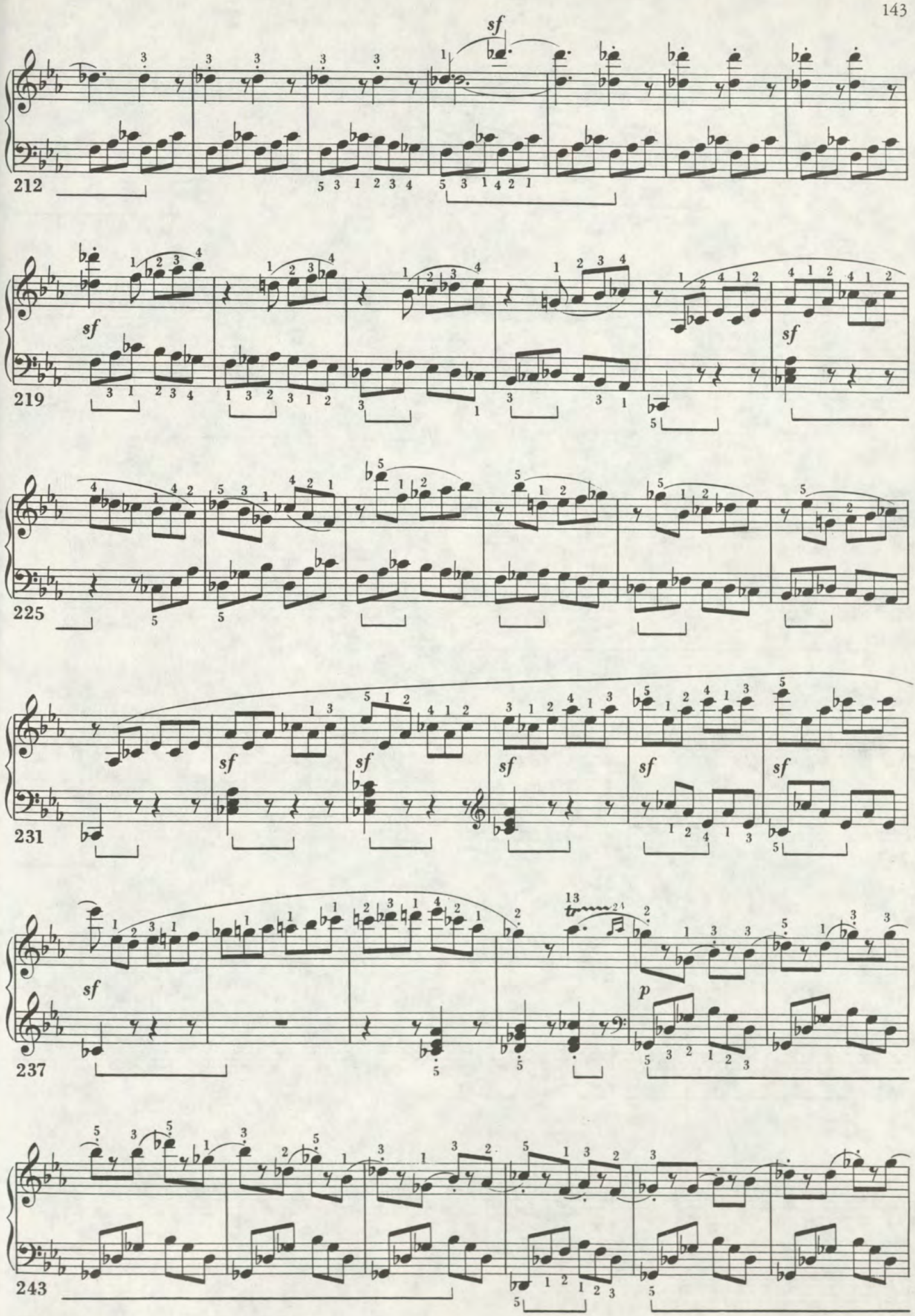
212
sf
219
sf
sf
225
231
sf
sf
sf
sf
sf
237
sf
p
243

249
255
261
fp
p
267
cresc.
non legato
decresc.
pp
274
p
281

288
296
cresc.
304
f
sf
sf
sf
ff
p
311
p
f
sf
sf
sf
sf
319
poco ritard.
a tempo
ff
p
cresc.
327
f
ff

19. SONATE

L. van BEETHOVEN, Op. 49. No 1.

29
35
41
45
50
55

60
sf
p
mfp
66
mfp
73
sf
sf
78
f
p
dolce
83

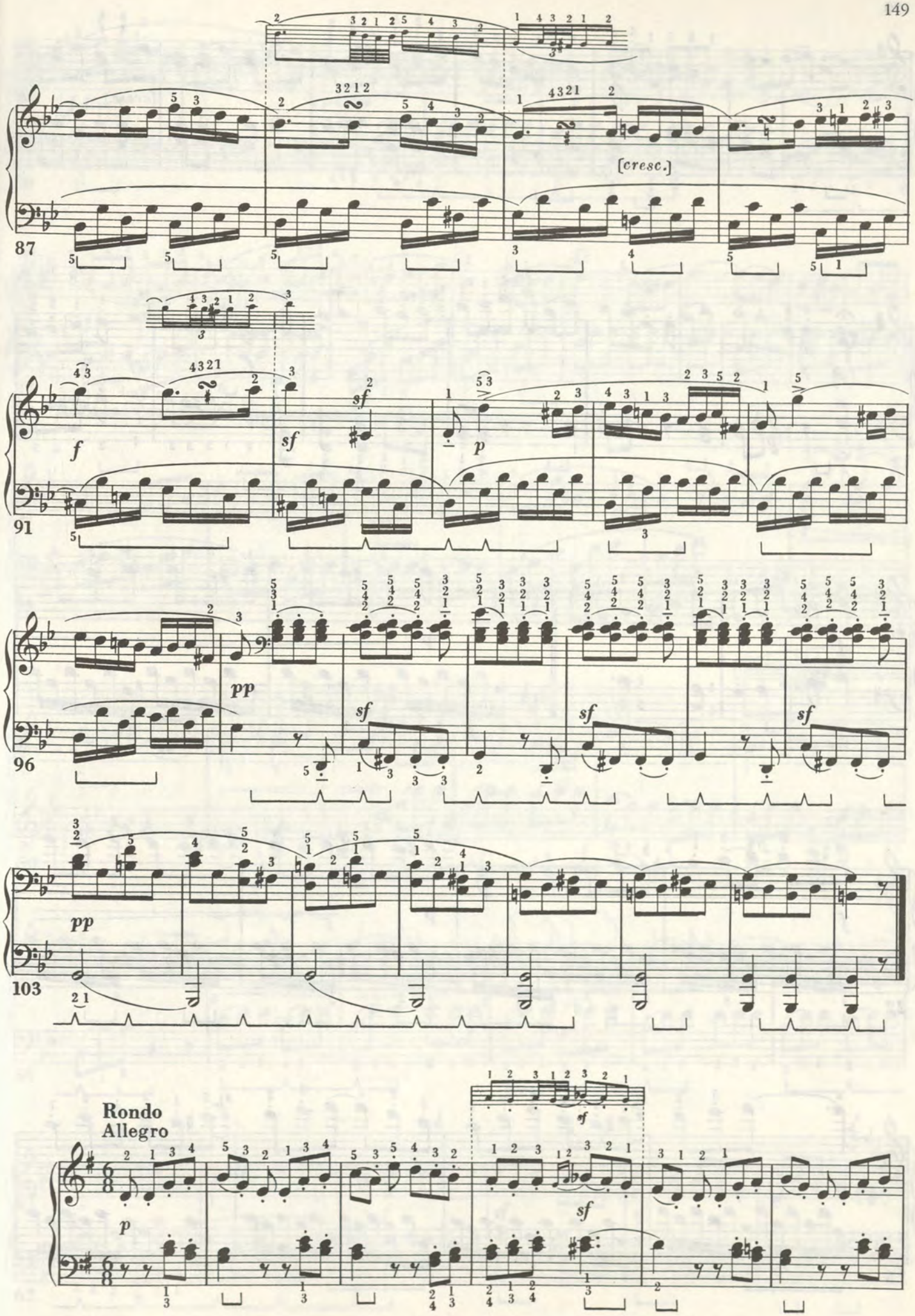
87
[cresc.]
91
f
sf
p
96
pp
sf
103
pp
Rondo
Allegro
p
sf

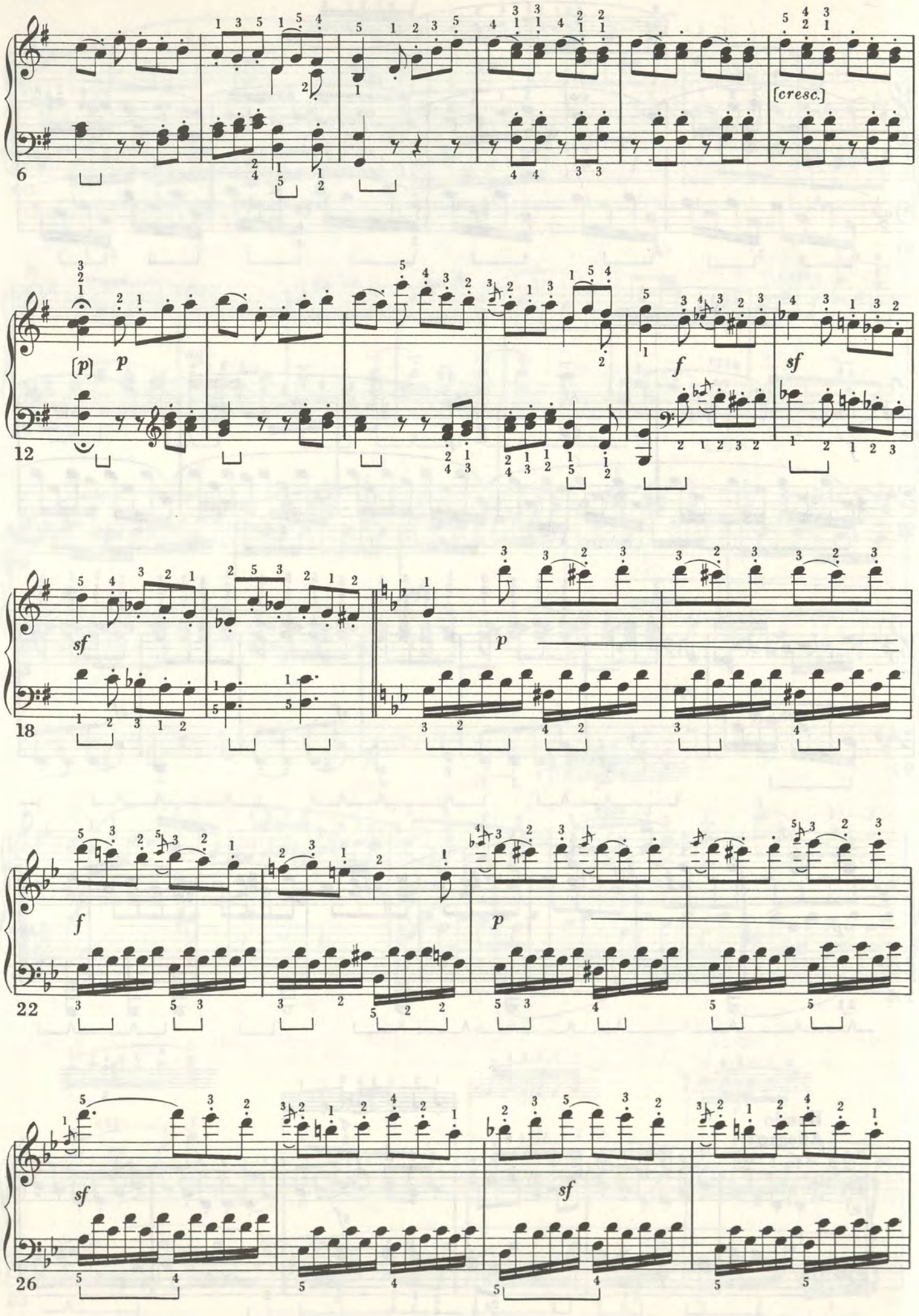
6
[cresc.]
12
[p]
p
f
sf
18
sf
p
22
f
p
26
sf
sf

[f dim.]
p dolce
30
37
44
50
56
62
f
sf
sf

68
p
f
71
p
74
sf
sf
sf
77
f
pp
p
81
sf
86
[cresc.]

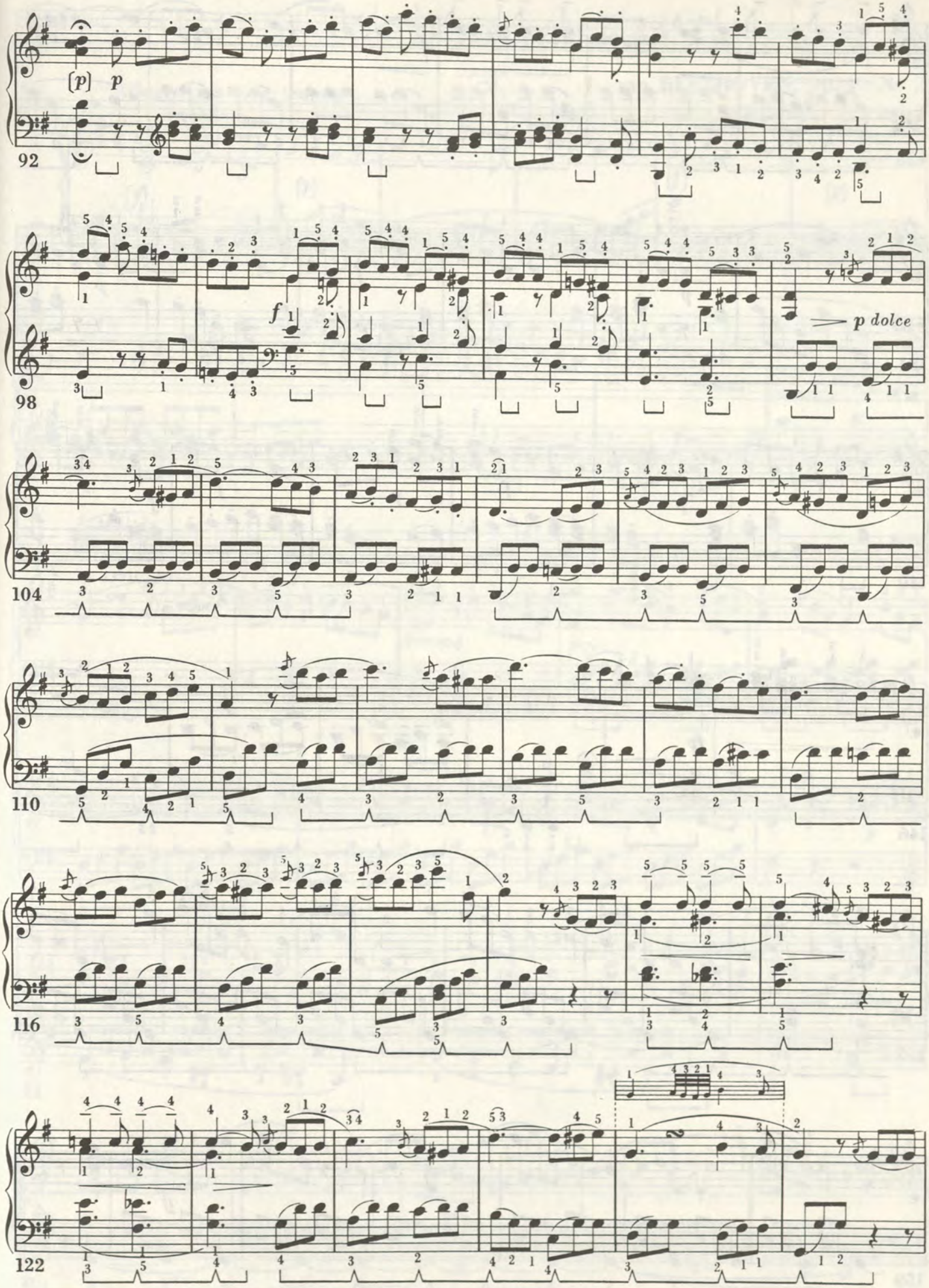
92
[p] p
98
f
p dolce
104
110
116
122

128
134
140
146
152
158

20. SONATE

Allegro ma non troppo

L. van BEETHOVEN, Op. 49. No 2.

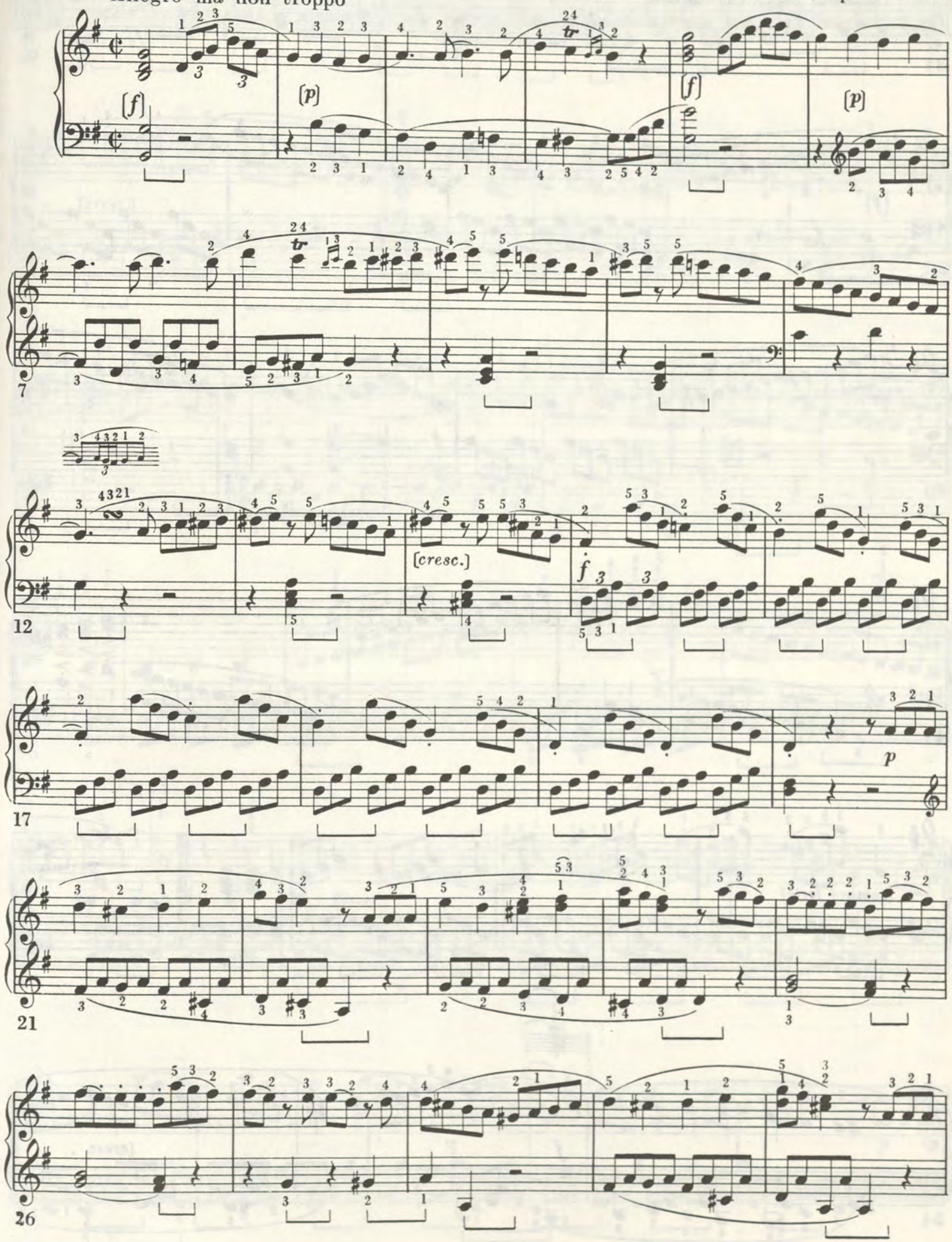

31
36
[f]
40
44
49
[sempre forte]
f
p
54
f
p
[cresc.

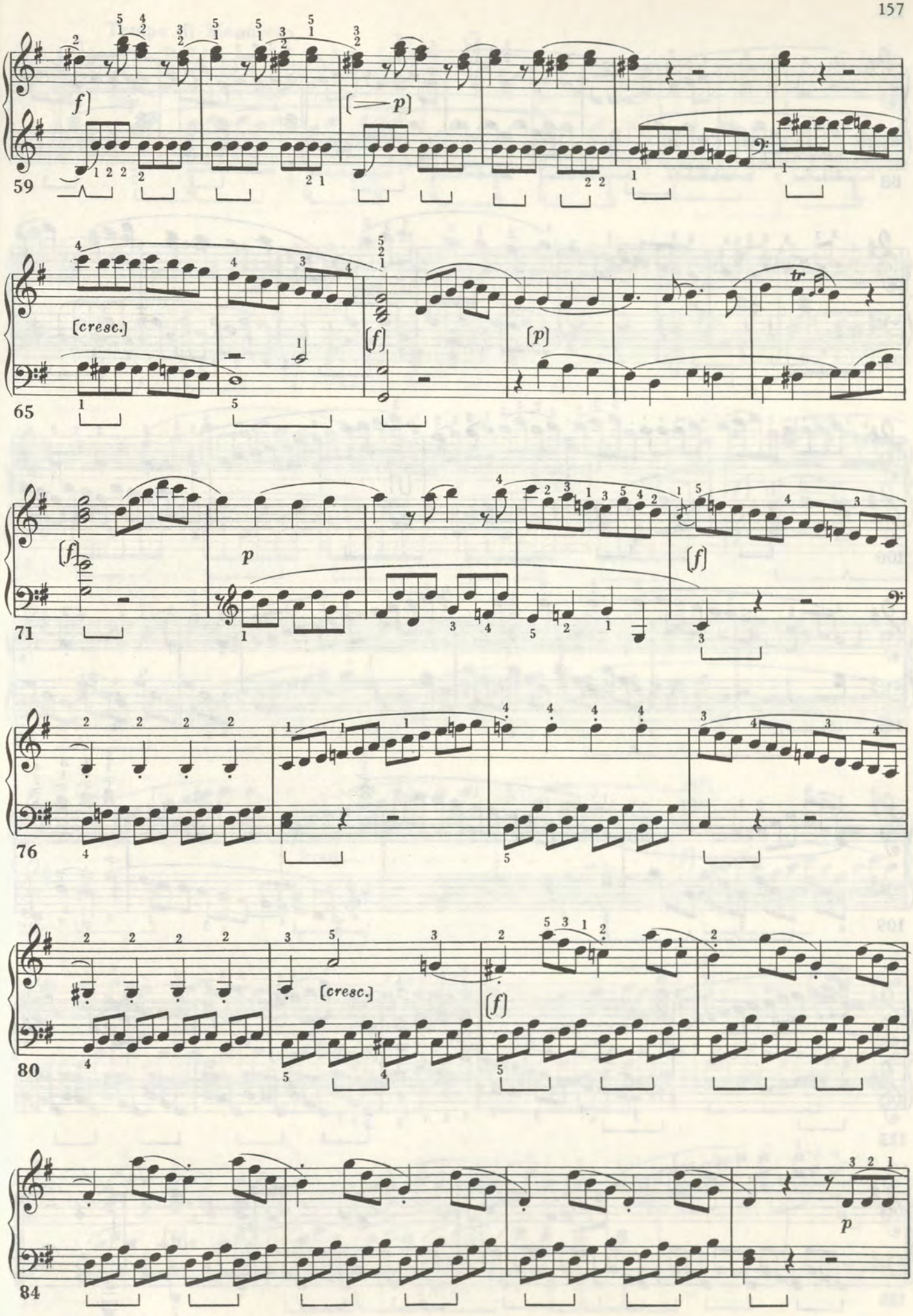
59
f
[— p]
65
[cresc.]
[f]
[p]
tr
71
[f]
p
[f]
76
80
[cresc.]
[f]
84
p

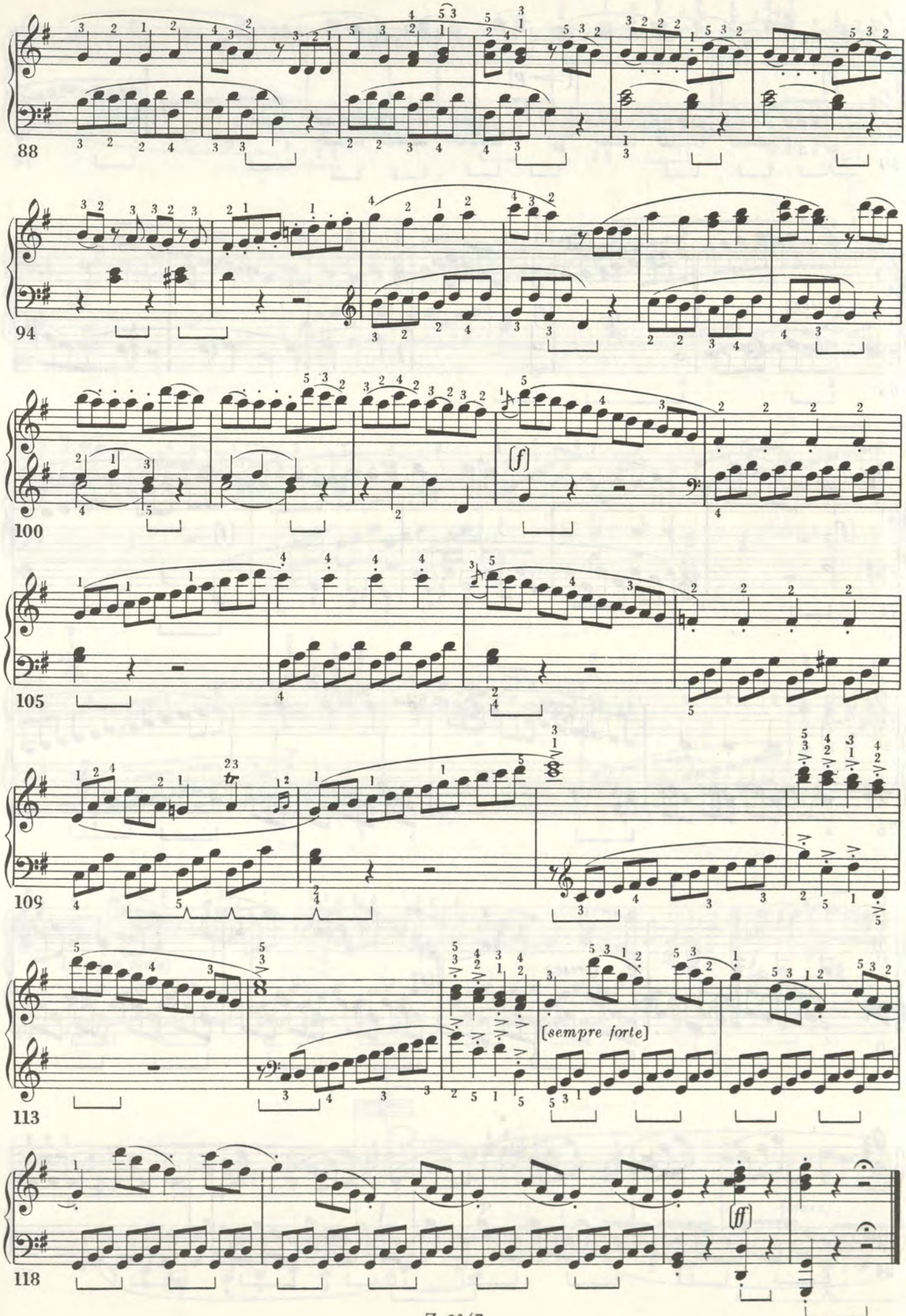
88
94
100
[f]
105
109
113
[sempre forte]
118
[ff]

Tempo di Menuetto
p
7
cresc.
f
14
p
20
cresc.
f
25
29
33

38
[p quasi echo]
44
pp
p
50
57
64
[cresc.
f]
f
[ten.]
70
p
f

[ten.]
p
[cresc.]
[dim.]
77
pp
p
85
92
[cresc.
f]
100
p
107
[ten.]
f]
p
115

21. SONATE

Dem Grafen von Waldstein gewidmet

L. van BEETHOVEN, Op. 53.

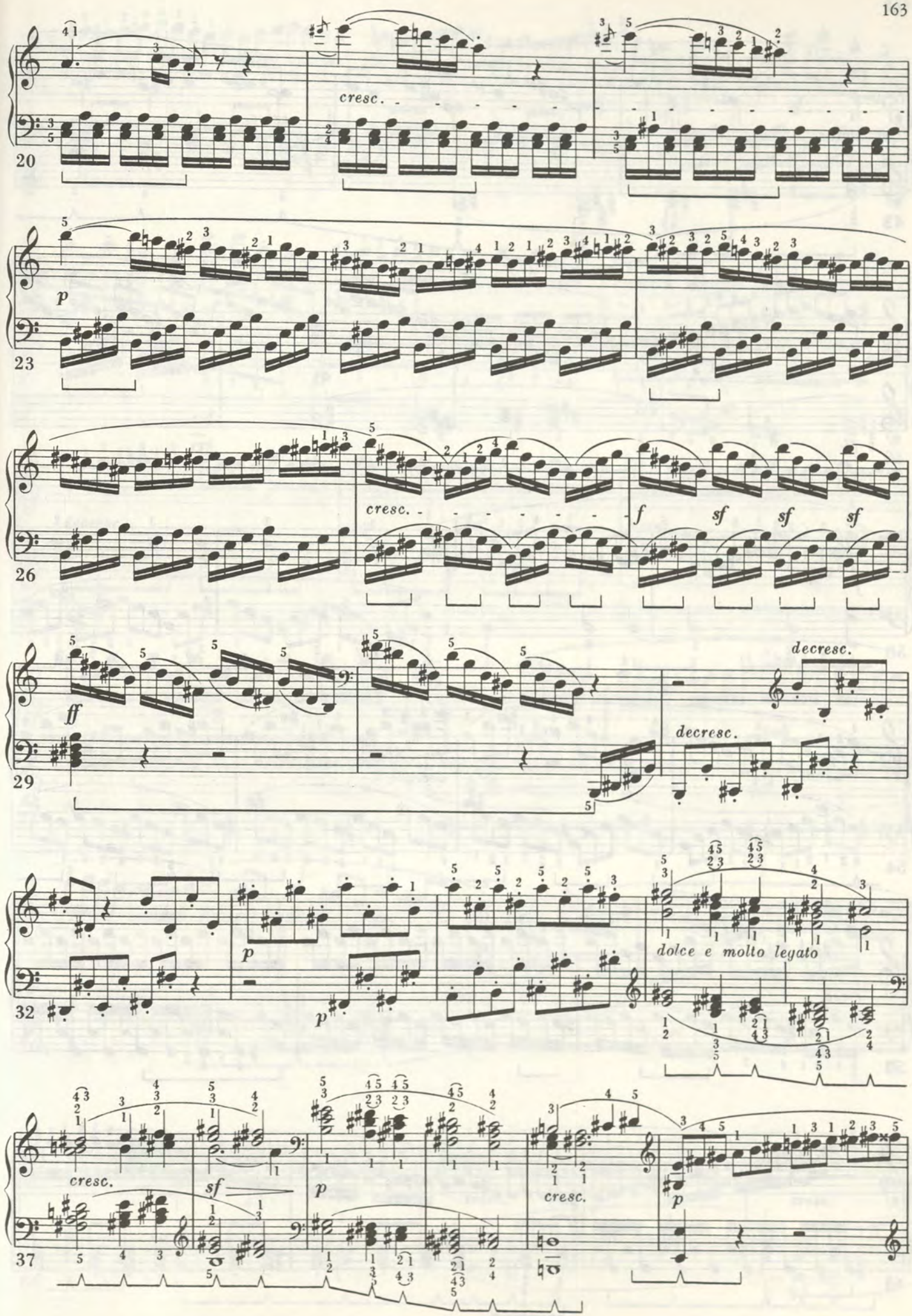
20
cresc.
23
p
26
cresc.
f
sf
sf
sf
29
ff
decresc.
decresc.
32
p
p
dolce e molto legato
37
cresc.
sf
p
cresc.
p

dolce
cresc.
43
sf
p
cresc.
46
f
50
decresc.
54
cresc.
f
58
ff
61

64
sf
sf
sf
sf
67
p
fp
decresc.
pp
cresc.
tr
70
tr
fp
73
fp
76
cresc.
p
cresc.
80

1.
2.
85
90
95
99
102
105
p
pp
cresc.
f

108
111
cresc.
f
114
117
120
123

126
129
132
136
f
p
139
f
p
142
decresc.
pp

145
cresc.
148
151
f
sf
sf
154
ff
pp
157
pp
161

165
cresc.
168
f
sf
sf
decresc.
p
pp
173
pp
176
f
pp
179
pp
182
cresc.

185
p
188
cresc.
191
f
sf
sf
sf
ff
194
decresc.
decresc.
p
p
198
dolce
cresc.
sf
p
cresc.
205
p
dolce
cresc.

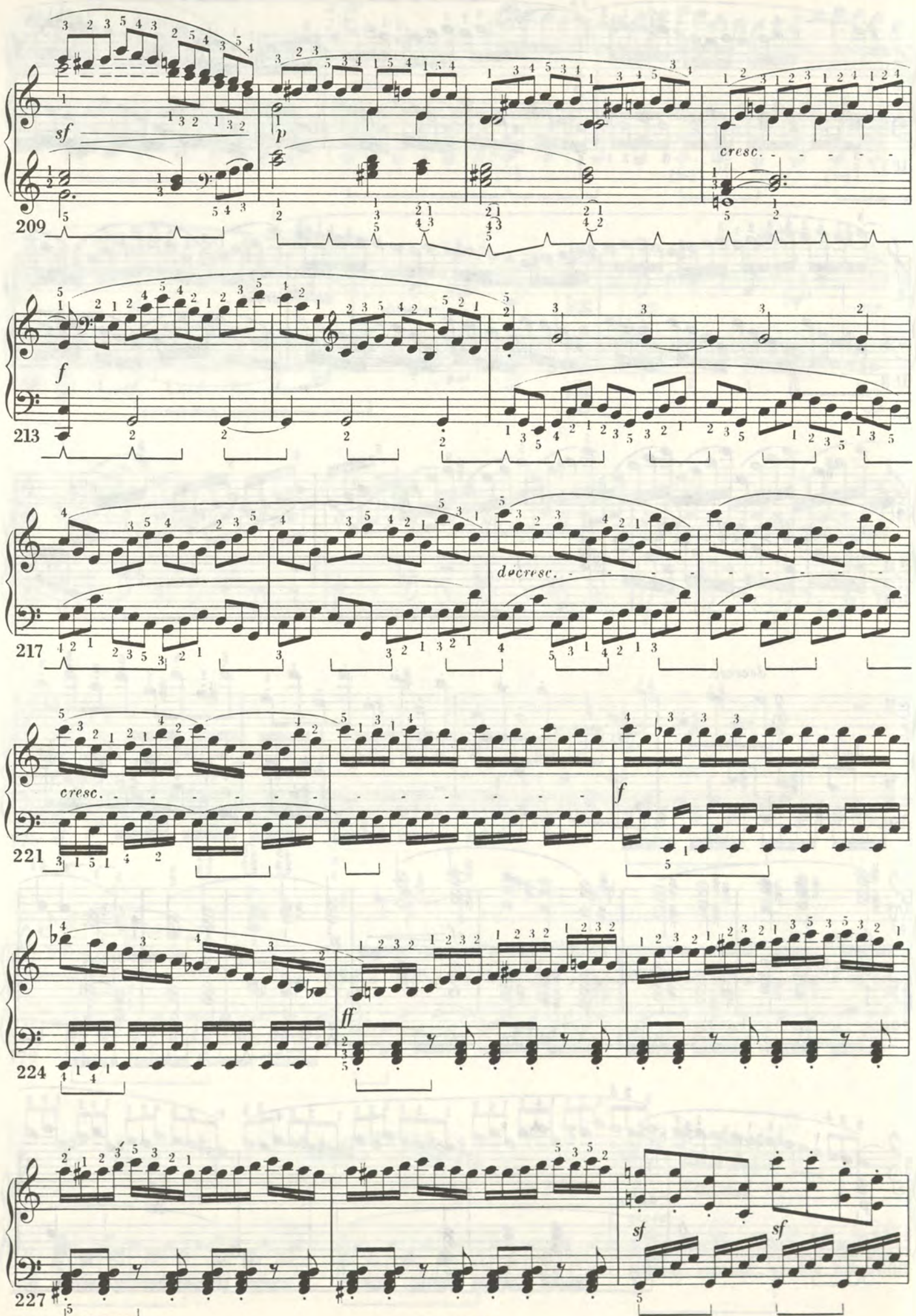
209
sf
p
cresc.
213
f
217
decresc.
221
cresc.
f
224
ff
227
sf
sf

230
sf
sf
p
fp
233
decresc.
pp
cresc.
236
fp
240
fp
244
cresc.
p
cresc.
p
cresc.
250
p
pp

254
f
p
f
sf
sf
258
sf
sf
ff
261
f
p
cresc.
pp
265
pp
268
271
cresc.

Ossia
274
277
280
283
288
fp
p dolce
cresc.
cresc.
cresc.

ritard.
a tempo
cresc.
p
pp
cresc.
295
ff
sf
ff
300
Introduzione
Adagio molto
ten.
pp
cresc.
sf
p
decresc.
pp
rinforzando
sf
sf
decresc.
6
p
rinforzando
sf
sf
decresc.
p
11
cresc.
sf
cresc.
sf
decresc.
pp
14

Attacca subito il Rondo:

Rondo
Allegretto moderato

19
pp
25
cresc.
decresc.
31
sempre pp
36
pp
42
cresc.
48
p
decresc
cresc.

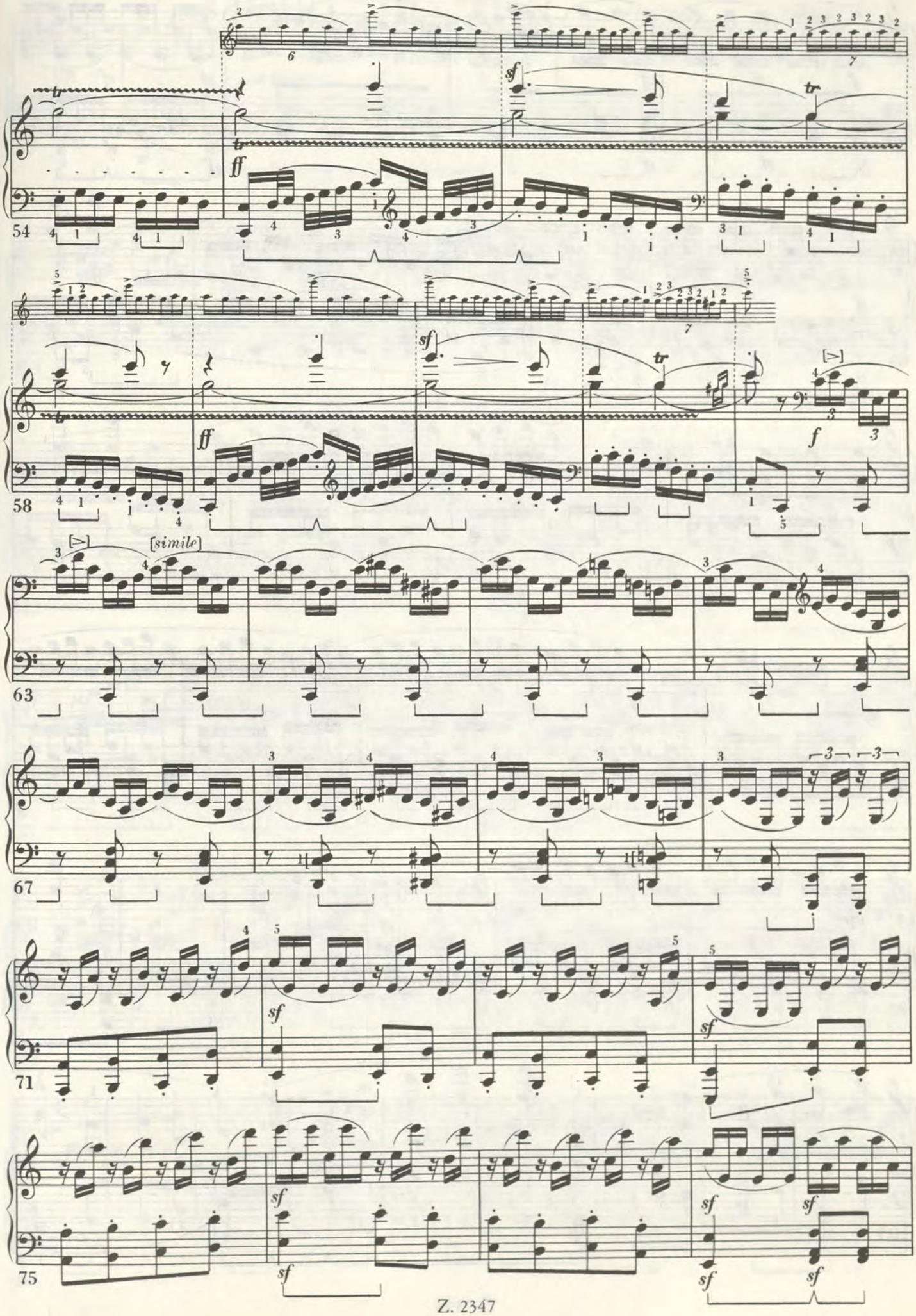
54
ff
sf
58
ff
sf
f
63
[simile]
67
71
sf
75
sf

79
sf
83
ff
87
p
f
91
decresc.
96
pp
103

pp
sempre pp
112
118
pp
123
pp
127
132
pp
cresc.
137

decresc.
sempre pp
142
147
pp
152
cresc.
157
p
decresc.
cresc.
162
tr
sf
ff
tr
167

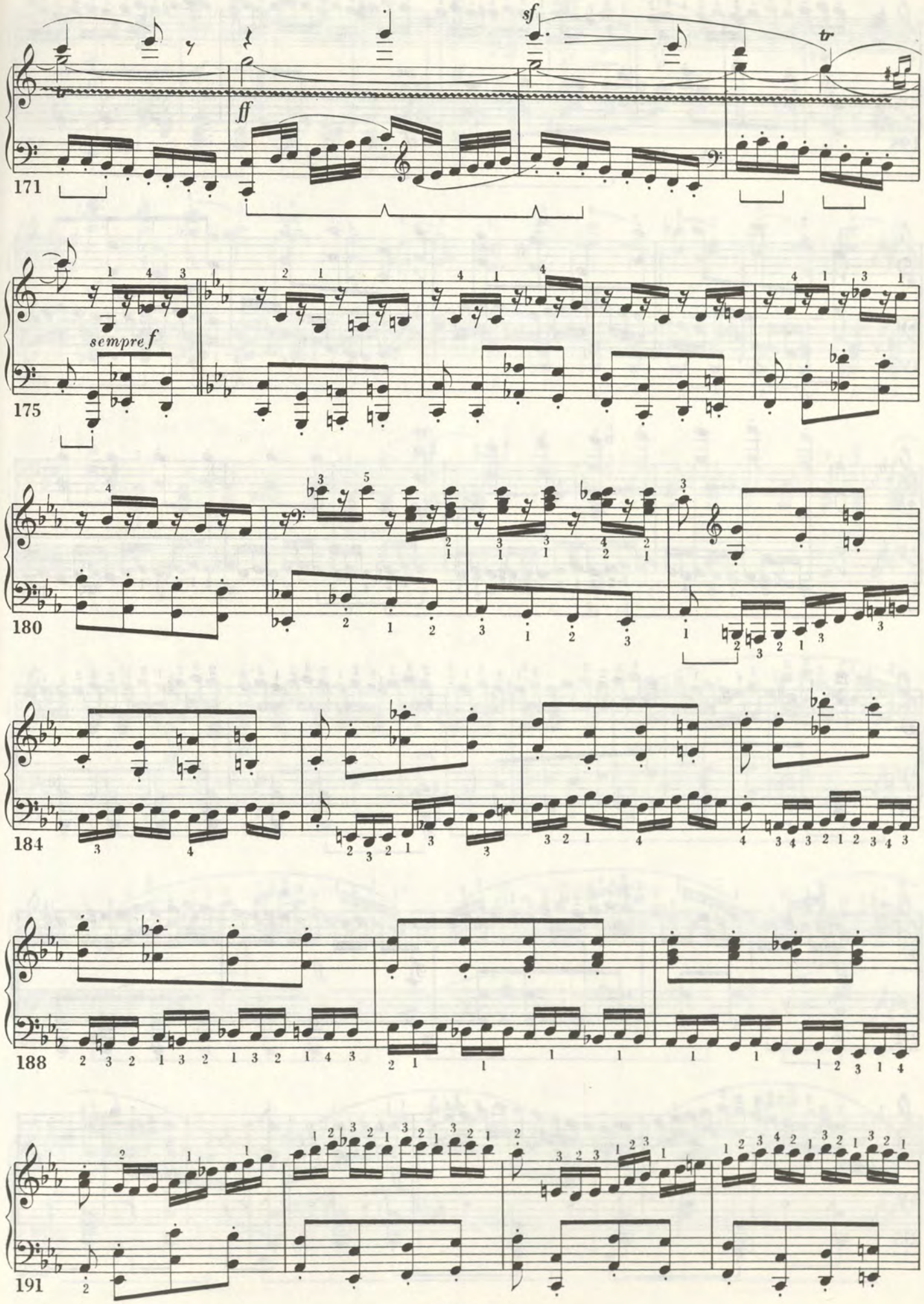
171
sf
ff
tr
175
sempre f
180
184
188
191

195
ten.
sf
199
203
ten.
sf
207
ten.
sf
211
sf
sf.
ff
215
ff
decresc.
p

221
ff
sf
p
ff
sf
p
ff
230
sf
p
decresc.
pp
239
cresc.
sf
p
cresc.
246
sf
p
sempre pp
253
espressivo
258

sempre pp
263
pp
pp
268
pp
pp
273
pp
277
281
f
decresc.
sempre pp
285

289
294
f
sf
sf
299
sf
decresc.
303
p
decresc.
pp
307
sempre più pp
310
f [subito]
ff

316
pp
321
cresc.
326
p
decresc.
cresc.
331
ff
sf
336
ff
sf
340

f
344
348
sempre più f
351
355
sf
359
sf
sf
sf
sf
362

365
sf
368
ff
p
371
cresc.
375
sempre
379
decresc.
388
pp

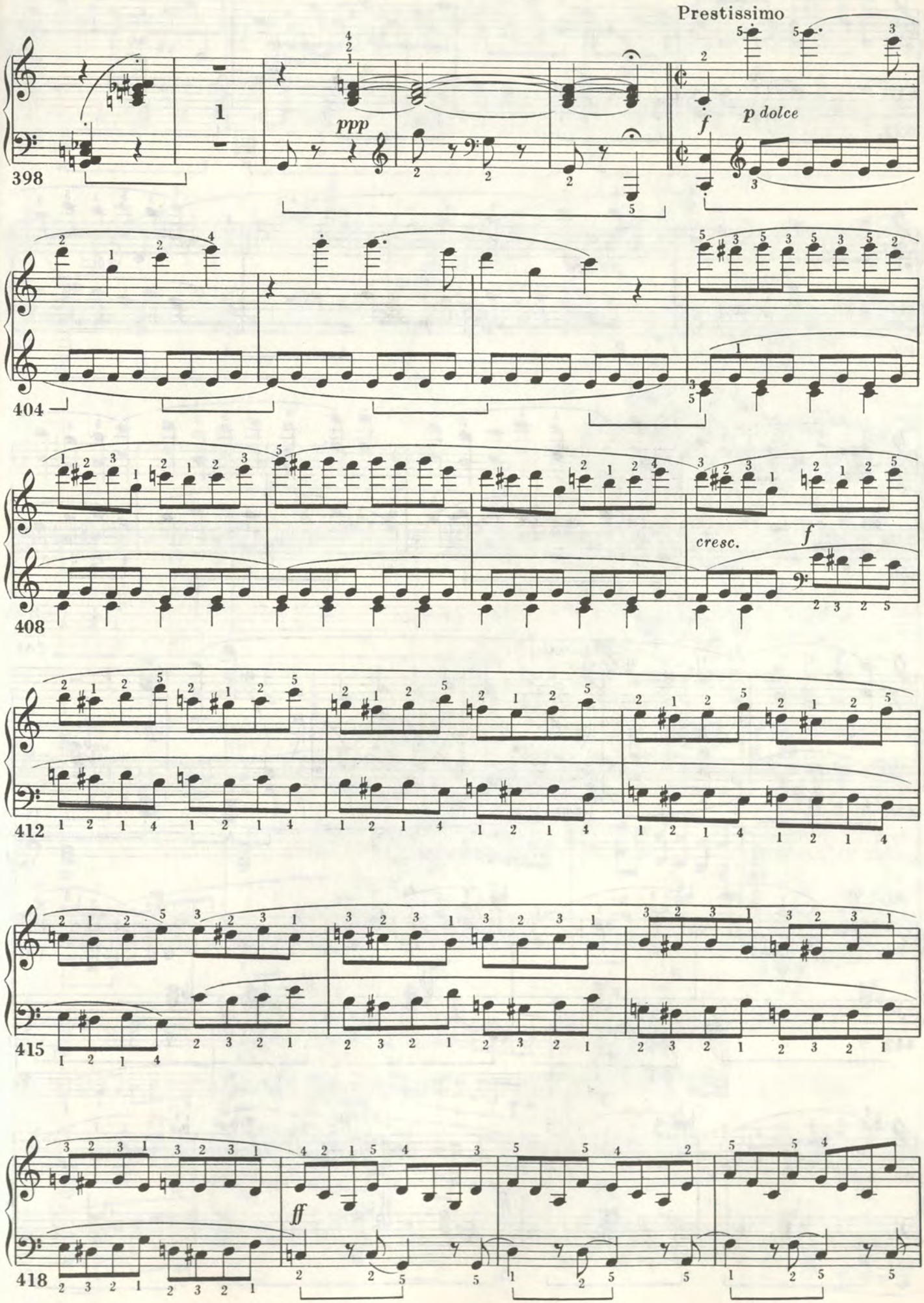
Prestissimo
ppp
f
p dolce
cresc.
f
ff
398
404
408
412
415
418

422
426
p dolce
f
p
430
pp sempre
f
436
[simile]
[simile]
ff
442
sf
p
ff
sf
447
p
ff
sf
p

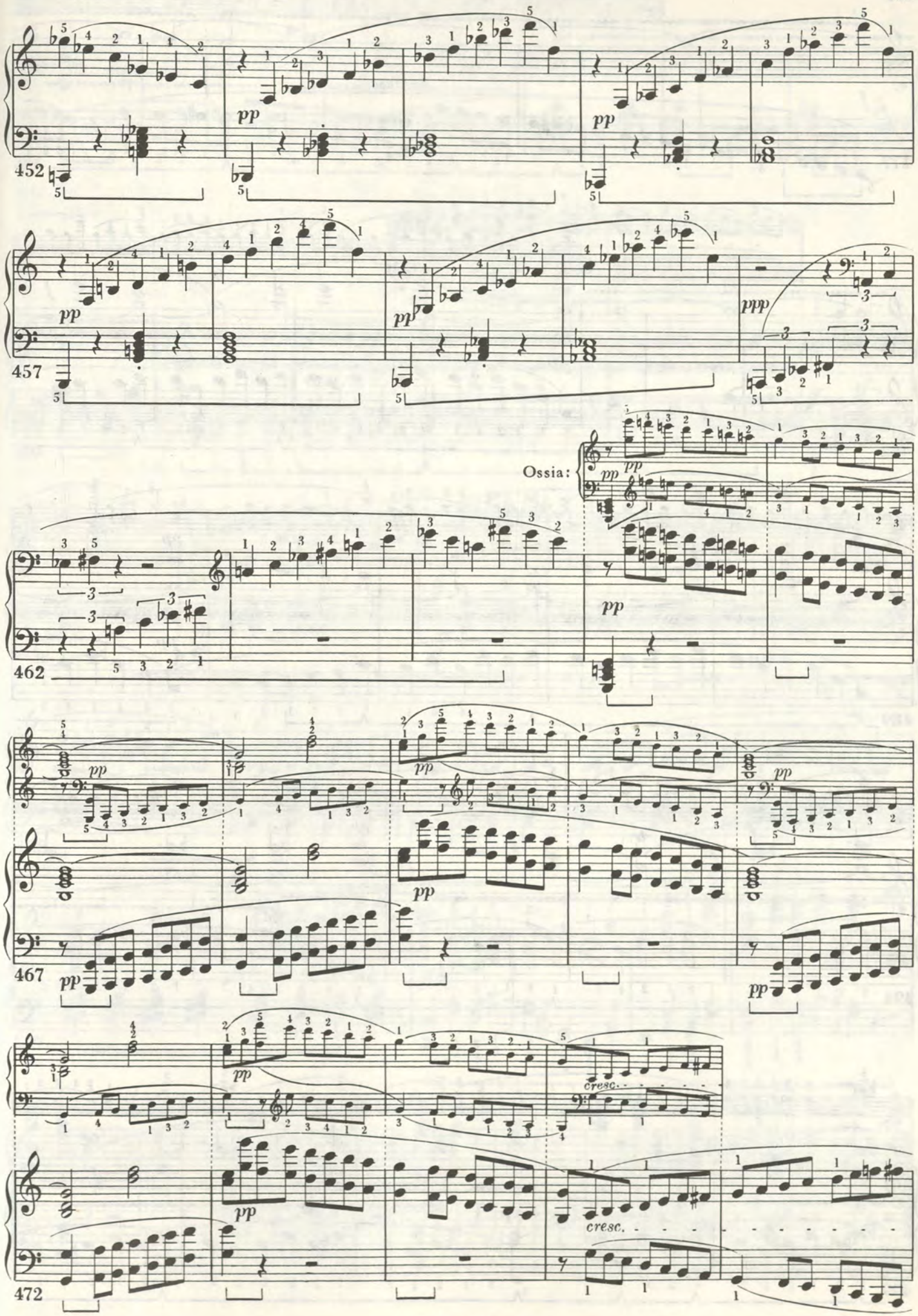
452
457
Ossia:
462
467
472
cresc.
cresc.

13
f
decresc.
p
477
12
cresc.
pp
482
489
494
499

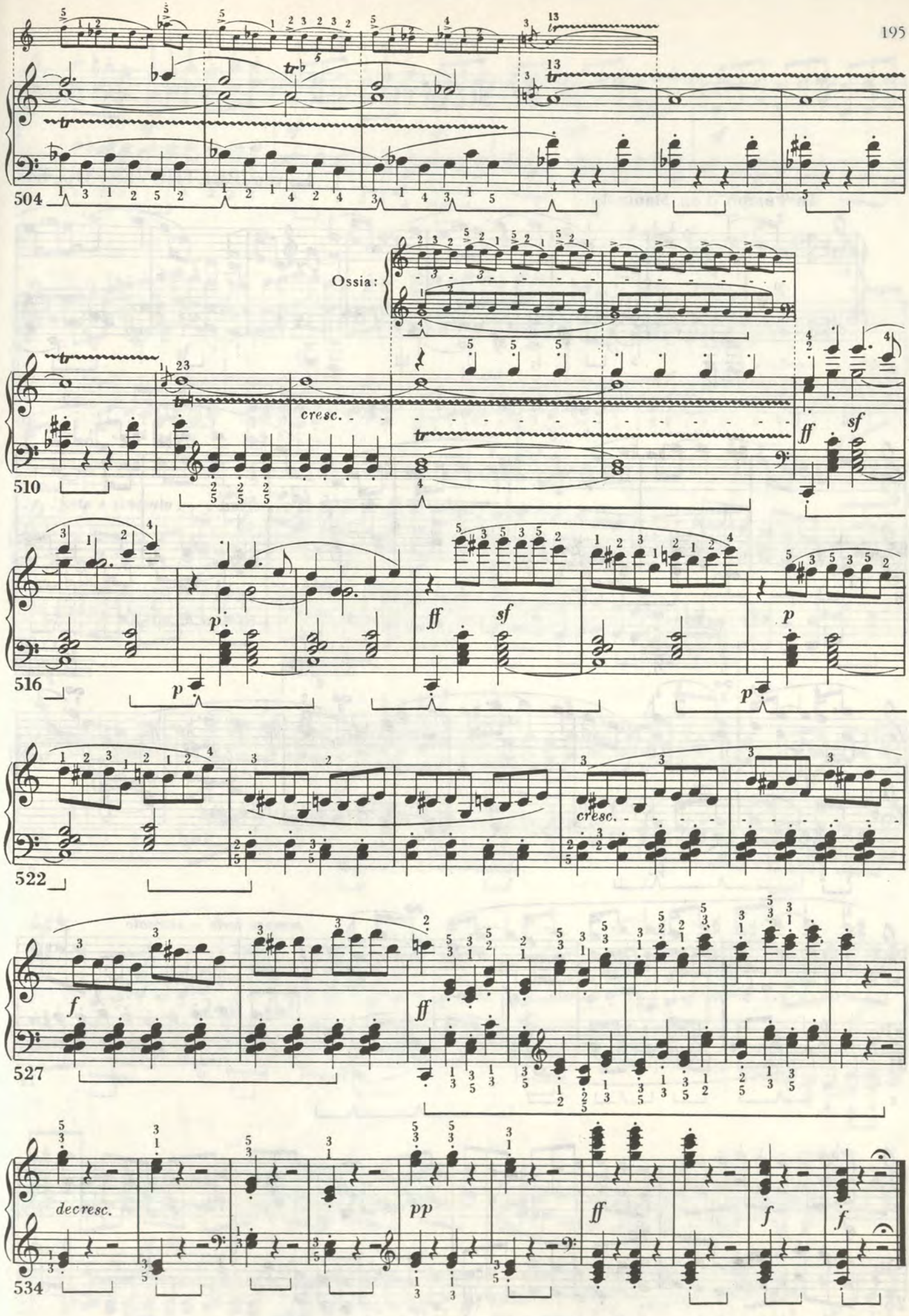
504
Ossia:
cresc.
ff
sf
510
p
ff
sf
p
516
cresc.
522
f
ff
527
decresc.
pp
ff
f
f
534

22. SONATE

L. van BEETHOVEN, Op. 54.

In Tempo d'un Menuetto

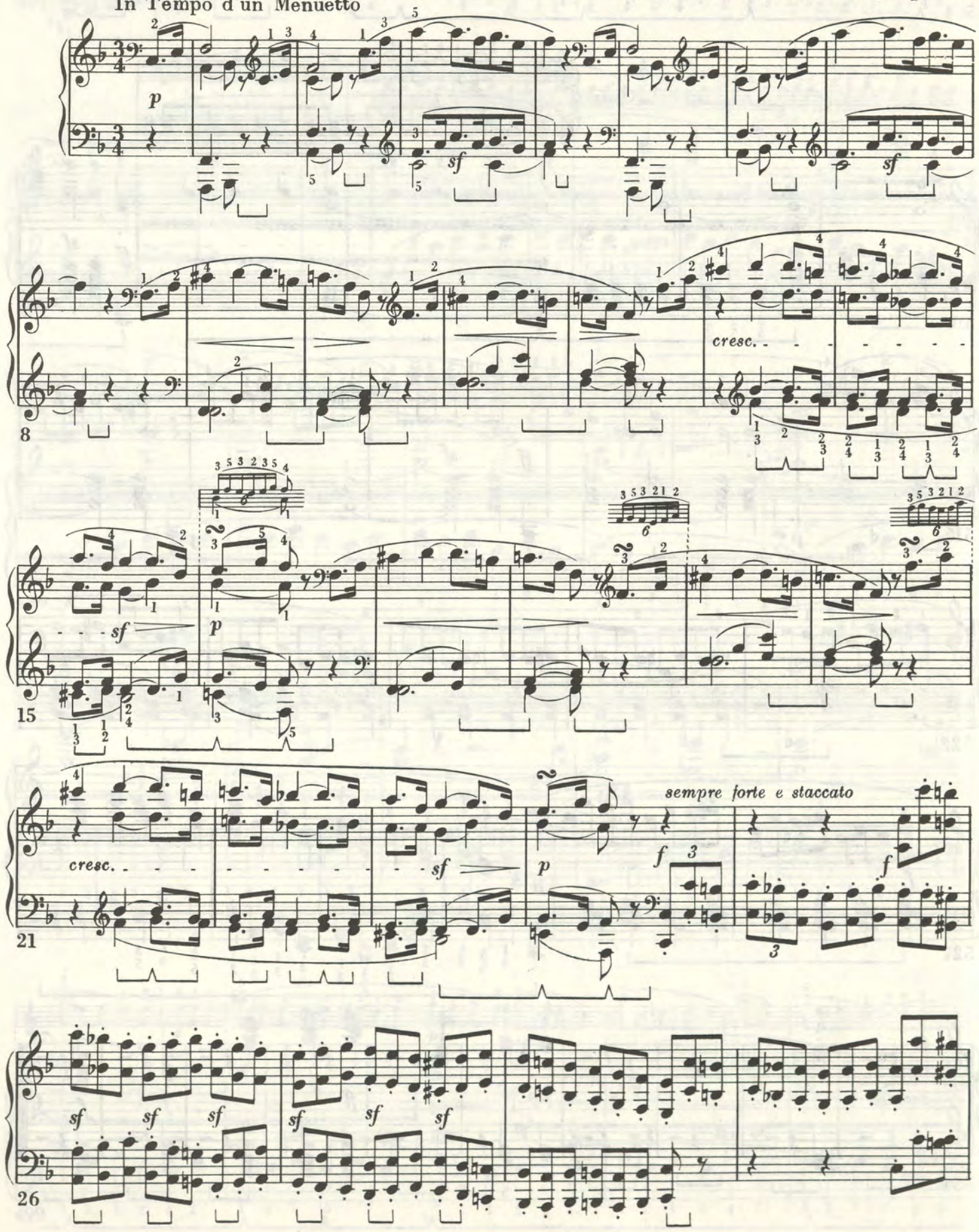

simile
sf
30
sempre
34
forte e staccato
f
39
43
47
p
51

55
decresc.
pp
cresc.
59
p
pp
p
64
sf
70
sf
75
cresc.
sf
p
80

86
cresc.
sf
p
sempre
f
90
forte e staccato
f
sf
94
ff
98
102
109

113
cresc.
sf
118
p
121
cresc.
124
sf
127
fp
130

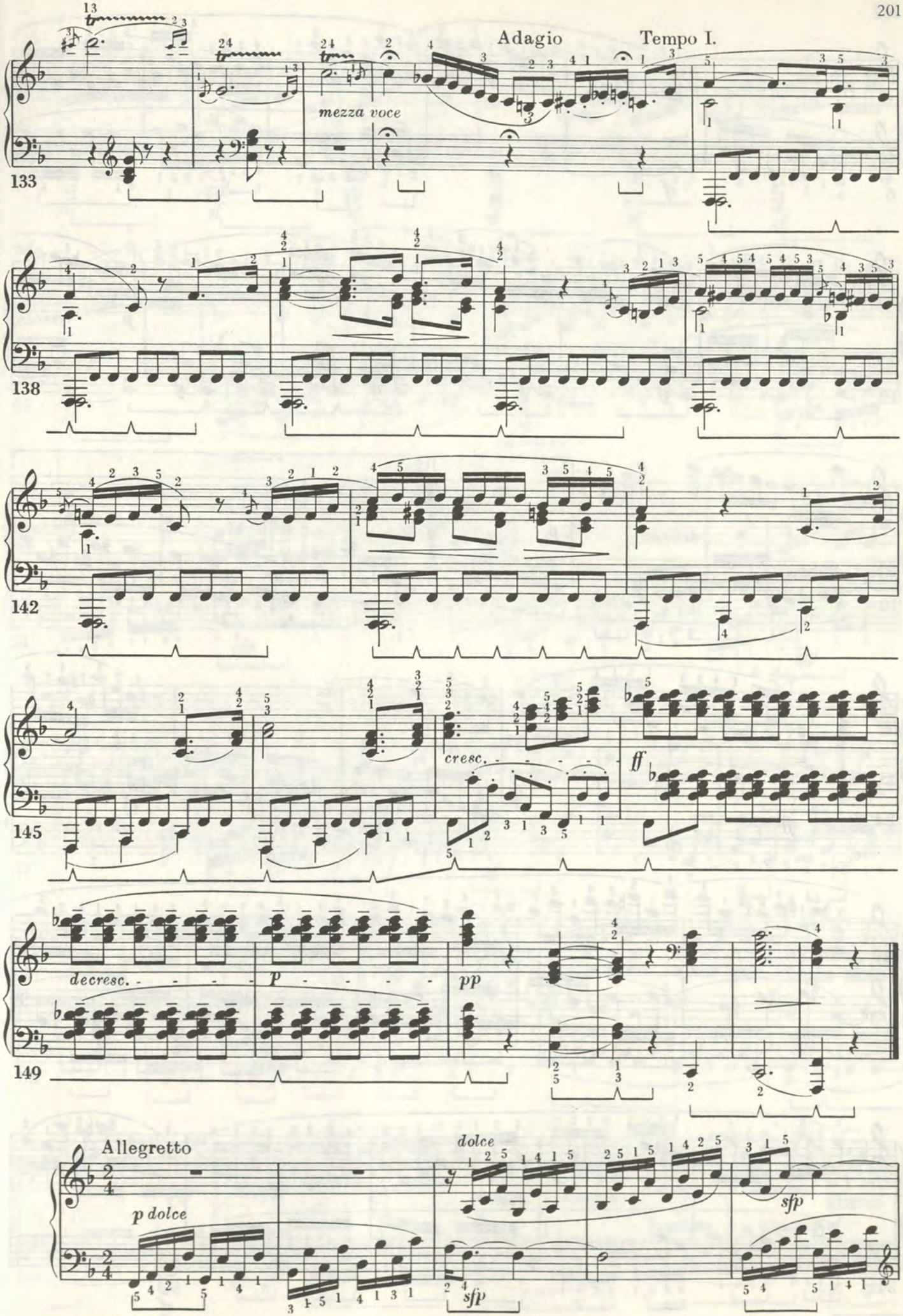
Adagio
Tempo I.
mezza voce
133
138
142
cresc.
ff
145
decresc.
p
pp
149
Allegretto
p dolce
dolce
sfp
sfp

6
cresc.
sf
12
cresc.
p
cresc.
18
p
decresc.
1.
2.
R.
L.
24
sfp
29
34
cresc.
f

39
45
51
57
63
69
cresc.

74
ff
p [espr.]
80
espress.
espress.
86
91
96
cresc.
f
102
p
sf
f
p
sfp
p

108
cresc.
113
decresc.
p
cresc.
118
f
123
p
cresc.
128
p
cresc.
f
sf
sf
133
sf
p

138
p
143
p
cresc.
sfp
147
sfp
sf
sf
sf
151
sf
ff
p
155
160
tr
cresc.
1.
pp

Più Allegro
2.
[p]
[cresc.]
165
170
sf
[p]
174
[cresc.]
179
sf
183
ff
sf
187
ff
sf

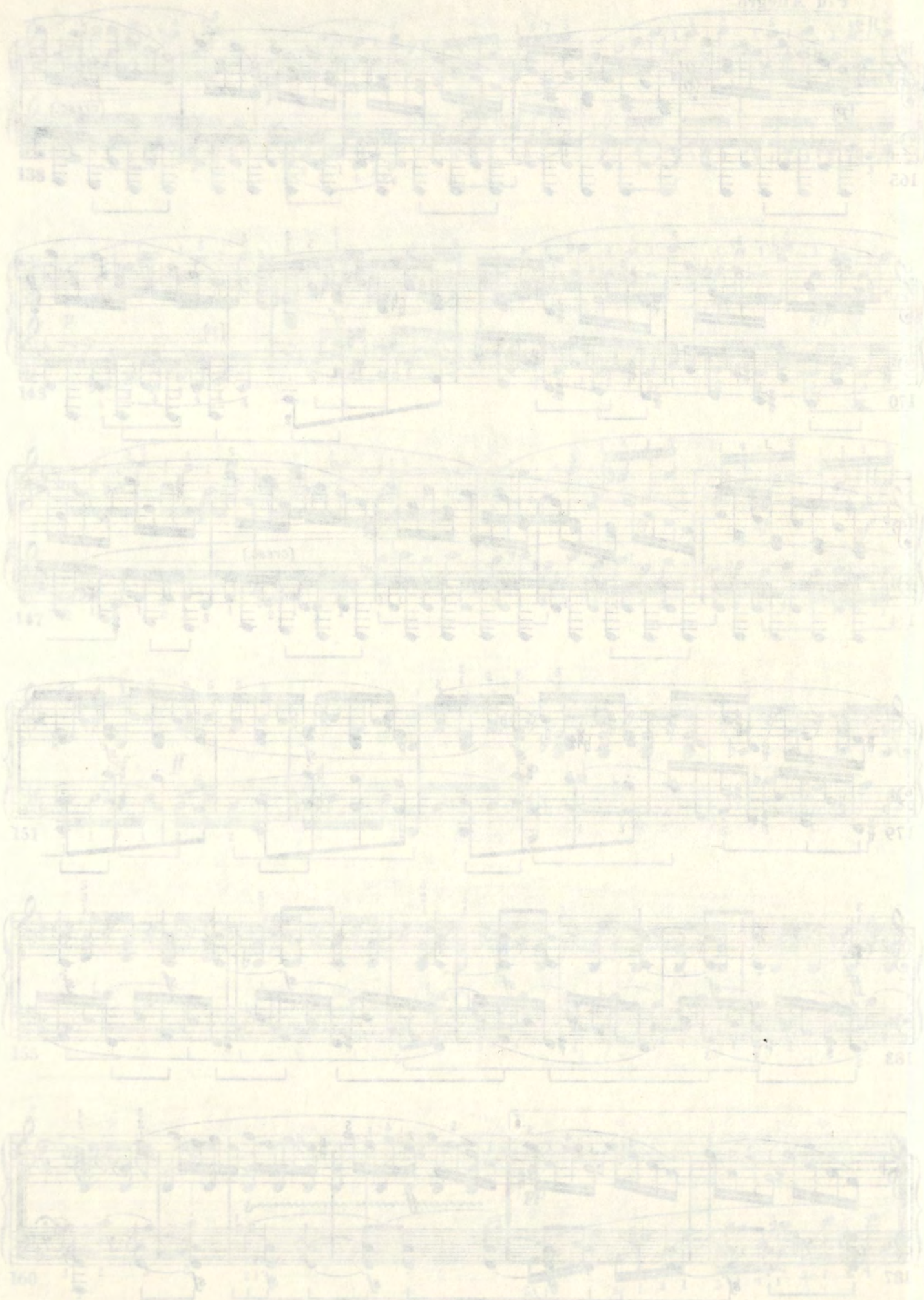

Felelős kiadó a Zeneműkiadó Vállalat igazgatója.
Z. 2347/23 (37,8 A/5 ív) 87/39154 Zeneműnyomda, Budapest.
Felelős vezető Skodnitz Ferenc.

Klavierwerke ungarischer Komponisten

4626 DER JUNGE BARTÓK. Ausgewählte Klavierstücke, Band II (Dille)
1971 BARTÓK, B.: Rhapsodie, op. 1
934 — 14 Bagatellen, op. 6
60 — Zwei rumänische Tänze, op. 8a
2128 — Zwei Elegien, op. 8b
1763 — Drei Burlesken, op. 8c
1765 — Vier Klagelieder, op. 9a
1762 — Skizzen, op. 9b
867 — Zwei Bilder, op. 10
1764 — Drei Volkslieder aus dem Komitat Csík
7995 — Marche Funebre
2335 — Vier Klavierstücke
5648 BOZAY, A.: Bagatelle, op. 4
6316 — Intervalli, op. 15
6354 — Madaillen. 36 kleine Klavierstücke
7367 — Postlude, op. 19a
5425 — Variazioni, op. 10
2268 DÁVID, Gy.: Sonate
8304 DOHNÁNYI, E.: Albumblatt
3585 — Capriccio, op. 28 No. 6
3581 — Pastorale
2653 — Ruralia Hungarica, op. 32a
2907–08 — Sechs Konzertetüden, op. 28, Band I–II
3584 — Variationen über ein ungarisches Volkslied, op. 29
8857 DUBROVAY, L.: Interferenzen Nr. 2, für speziell gestimmtes Klavier
8599 — Obertöne
7366 DURKÓ, Zs.: Chance
7401 — Microstructures
5099 — Psicogramma
797 FARKAS, F.: Alte ungarische Tänze aus dem 17. Jahrhundert
12095 — Ballade
12097 — Correspondances
2769 — Deux Aquarelles
7169 — Drei Burlesken
12096 — Hybrides
5295 — Drei Monogramme
2660 — Quaderno Romano
2710 GAÁL, J.: Klaviersonate Nr. 2
8328 — Piano Music
5274 — Sechs Klavierstücke
2716 GESZLER, Gy.: Zwei Etüden in Maschinenrhythmus
— Aus ,,24 Präludien und Fugen"
3951 C-Dur, c-Moll
3251 H-Dur, h-Moll
4269 Es-Dur, es-Moll
4061 GYULAI, E.: Klaviersonate Nr. 3
2713 HAJDU, M.: Fünf Klavierstücke
5945 HORUSITZKY, Z.: Exercises poétiques
8330 — Les reveries du promeneur solitaire. Zehn Klavierstücke
6757 — Sonate
8425 HUSZÁR, L.: Fünf Klavierstücke
5745 HUZELLA, E.: Cambiate
3639 JEMNITZ, S.: Klaviersonate Nr. 5
8907 JENEY, Z.: Arthur Rimbaud in the Desert
7359 — End Game
5756 — Fünf Klavierstücke
8312 — Something lost, für präpariertes Klavier
5268 KADOSA, P.: Al fresco, op. 11a
5917 — Sieben Bagatellen, op. 1 Nr. 4
2934 — Zehn Bagatellen, op. 51
92 — Capriccio, op. 23h
4225 — 4 Capriccios, op. 57
2084 — Federskizzen, op. 38c
2389 — Fünf Skizzen, op. 18b
5339 — Kaleidoskop, op. 61
6850 — Snapshots, op. 69
5550 — Sonate, Nr. 1, op. 7
4694 — Sonate Nr. 2, op. 9
5139 — Sonate Nr. 3, op. 13
3600 — Sonate Nr. 4, op. 54
6560 — Suite Nr. 1, op. 1
5916 — Suite Nr. 2, op. 1
6758 — Suite Nr. 3, op. 1
2085 — 3 tristia, op. 38b
7613 KALMÁR, L.: Invenzioni
5677 — Vier Kanons
4255 KARDOS, I.: Drei Stücke aus ,,12 Präludien"
4434 KAZACSAY, T.: Capriccio, op. 124b
8407 — Merkwürdigkeiten, op. 56
7446 — Pro memoria II, op. 142
6759 KÁROLYI, P.: Accenti
5724 — Fünf Klavierstücke
6003 — Toccata furiosa
7304 KOCSÁR, M.: Improvvisazioni
1177 KODÁLY, Z.: Kilenc zongoradarab, op. 3
866 — Valsette
5628 KÓKAI, R.: Quattro improvvisazioni
4142 KÓSA, Gy.: Divertimento
8377–80 KURTÁG, Gy.: Játékok, Spiele für Klavier, Band I–IV
8530 LÁNG, I.: Concatenation
6849 — Intermezzi
3343 LORÁND, I.: Rondo
7249 MADARÁSZ, I.: Ludi
7121 — Metamorphoses
3496 MIHÁLY, A.: Ciaconna
5703 PAPP, L.: Drei Klavierstücke
5300 — Drei Rondos
6383 — Improvvisazione
4684 — Sechs Bagatellen
7085 — Skizze
5500 — Variazioni
6894 PÁLFALVI, J.: Vier Klavierstücke
4384 RÁNKI, Gy.: Klaviersonate Nr. 2
5190 — Pas de deux und Galopp
4096 — Scherzo
5114 RESCHOFSKY, S.: Sonate Nr. 3
8278 SÁRAI, T.: Distances
6317 SÁRI, J.: Episodi
6159 — 6 pezzi
8886 — Variazioni immaginarie
8021 SÁRY, L.: Collage
12059 — Koan bel canto
7403 SOPRONI, J.: Incrustations
7272 — Invenzioni sul B–A–C–H
8738 — Quattro intermezzi
4685 — Sieben Klavierstücke
3138 — Vier Bagatellen
8916 SUGÁR, R.: Sonatina Baroque
8285 SZABÓ, Cs.: Parlando, giusto e corale
8095 — Roaming Tune für präpariertes Klavier
3720 SZABÓ, F.: Drei Klaviersonaten
2768 — Toccata
8626 — Suite Nr. 1
1432 — Zwei Klavierstücke
8657 SZELÉNYI, I.: 42 préludes
3439 — Sonate Nr. 6
5193 — Toccata
2086 SZÉKELY, E.: Sonate
7280 — Sonate Nr. 3
8839 — Tre esercizi
8850 SZOKOLAY, S.: Play with Intervals
8723 SZUNYOGH, B.: Hommage á Stravinsky
2709 TARDOS, B.: Fünf Bgatellen
4175 — Suite
3953 VASZY, V.: Toccata
5487 VÁNDOR, S.: Suite
8423 VIDOVSZKY, L.: Schroeders Tod
6443 VISKI, J.: Epitaph
8060 WEINER, L.: Caprice
144 — Drei ungarische Volkstänze
3574 — Passacaglia, op. 17
— Ungarische Bauernlieder
486 erste Folge op. 19
986 zweite Folge op. 19
487 dritte Folge op. 22
7 vierte Folge op. 33
8 fünfte Folge op. 34

EDITIO MUSICA BUDAPEST

98.–

Magyar szerzők zongoraművei

4626 AZ IFJÚ BARTÓK. Válogatott zongoradarabok, II. kötet (Dille)
1971 BARTÓK, B.: Rapszódia, op. 1
934 — 14 bagatell, op. 6
60 — Két román tánc, op. 8/a
2128 — Két elégia, op. 8/b
1763 — Három burleszk, op. 8/c
1765 — Négy sirató ének, op. 9/a
1762 — Vázlatok, op. 9/b
867 — Két kép, op. 10
7995 — Gyászinduló
1764 — Három csíkmegyei népdal
125–130 — Mikrokozmosz, I–VI. kötet
2335 — Négy zongoradarab
5648 BOZAY A.: Bagatell, op. 4
6316 — Intervalli, op. 15
6354 — Medáliák. 36 kis zongoradarab
7367 — Utójáték, op. 19/a
5425 — Variazioni, op. 10
2268 DÁVID, Gy.: Szonáta
8304 DOHNÁNYI E.: Albumblatt
3585 — Capriccio, op. 28 No. 6
2907–08 — Hat koncertetűd, op. 28, I–II kötet
3581 — Pastorale
2653 — Ruralia Hungarica, op. 32/a
3584 — Változatok egy magyar népdalra, op. 29
8599 DUBROVAY L.: Felhangok
8857 — Interferenzen No. 2, elhangolt zongorára
7366 DURKÓ Zs.: Chance
7401 — Microstructures
5099 — Psicogramma
12095 FARKAS F.: Ballada
12097 — Correspondances
7169 — Három burleszk
5295 — Három monogramm
12096 — Hybrides
2769 — Két akvarell
797 — Régi magyar táncok a XVIII. századból
2660 — Római hangjegyfüzet
5274 GAÁL J.: Hat zongoradarab
8328 — Piano Music
2710 — II. zongoraszonáta
2716 GESZLER Gy.: Két gépetűd
— A „24 preludium és fúga" sorozatból
3951 C-dúr, c-moll
3251 H-dúr, h-moll
4269 Esz-dúr, esz-moll
4061 GYULAI E.: III. zongoraszonáta
2713 HAJDU M.: Öt zongoradarab
5945 HORUSITZKY Z.: Exercises poétiques
8330 — Les reveries du promeneur solitaire. Tíz zongoradarab
6757 HORUSITZKY Z.: Szonáta
8425 HUSZÁR L.: Öt zongoradarab
5745 HUZELLA E.: Cambiate
3639 JEMNITZ S.: V. zongoraszonáta
8907 JENEY Z.: Arthur Rimbaud a sivatagban
8312 — Something lost, preparált zongorára
5756 — Öt zongoradarab
7359 — Végjáték
5268 KADOSA P.: Al fresco, op. 11/a
5917 — Hét bagatell, op. 1 No. 4
2934 — Tíz bagatell, op. 51
92 — Capriccio, op. 23/h
4225 — 4 capriccios, op. 57
5339 — Kaleidoszkop, op. 61
6850 — Pillanatképek, op. 69
5550 — I. szonáta, op. 7
4694 — II. szonáta, op. 9
5139 — III. szonáta, op. 13
3600 — IV. szonáta, op. 54
2084 — Tollrajzok, op. 38/c
2085 — 3 tristia, op. 38/b
2389 — Öt vázlat, op. 18/b
6560 — I. zongoraszvit, op. 1
5916 — II. zongoraszvit, op. 1
6758 — III. zongoraszvit, op. 1
7613 KALMÁR, L.: Invenzioni
5677 — Négy kánon
4255 KARDOS I.: Három darab a „12 preludium"-ból
4434 KAZACSAY T.: Capriccio, op. 124/b
8407 — Furcsaságok, op. 56
7446 — Pro memoria II, op. 142
6759 KÁROLYI P.: Accenti
5724 — Öt zongoradarab
6003 — Toccata furiosa
7304 KOCSÁR M.: Improvvisazioni
2005 KODÁLY Z.: Galántai táncok (Kenessey)
2002 — Hét zongoradarab, op. 11
1177 — Kilenc zongoradarab, op. 3
2004 — Marosszéki táncok
2003 — Meditáció
866 — Valsette
5628 KÓKAI R.: Quattro improvvisazioni
4142 KÓSA Gy.: Divertimento
8377–80 KURTÁG Gy.: Játékok, I–IV. kötet
4491 — Nyolc zongoradarab, op. 3
8735 — Szálkák, op. 6/d
6849 LÁNG I.: Intermezzi
8530 — Láncolat
3343 LORÁND I.: Rondo
7249 MADARÁSZ I.: Ludi
7121 — Metamorphoses
7134 MAROS R.: Népdalszvit
3496 MIHÁLY A.: Ciaconna
4684 PAPP L.: Hat bagatell
5300 — Három rondó
5703 — Három zongoradarab
6383 — Improvvisazione
7085 — Skizze
5500 — Variazioni
6894 PÁLFALVI J. : Négy zongoradarab
5190 RÁNKI Gy.: Pas de deux és Galopp
4096 — Scherzo
4384 — II. zongoraszonáta
5114 RESCHOFSKY S.: III. szonáta
8278 SÁRAI T.: Distances
6317 SÁRI J.: Episodi
6159 — 6 pezzi
8886 — Variazioni immaginarie
8021 SÁRY J.: Collage
12059 — Koan bel canto
4685 SOPRONI J.: Hét zongoradarab
7403 — Intarziák
7272 — Invenzioni sul B–A–C–H
3138 — Négy bagatell
8738 — Quattro intermezzi
8916 SUGÁR R.: Barokk szonatina
8095 SZABÓ Cs.: Mikor Csíkból kiindultam
8285 — Parlando, giusto e corale
3720 SZABÓ F.: Három zongoraszonáta
1432 — Két zongoradarab
2768 — Toccata
8626 — I. zongoraszvit
8657 SZELÉNYI I.: 42 préludes
5193 — Toccata
3439 — VI. zongoraszonáta
2086 SZÉKELY E.: Szonáta
7280 — III. szonáta
8839 — Tre esercizi
8850 SZOKOLAY S.: Játék a hangközökkel
8723 SZUNYOGH B.: Hommage á Stravinsky
2709 TARDOS B.: Öt bagatell
4175 — Szvit
3953 VASZY V.: Toccata
5487 VÁNDOR S.: Szvit
8423 VIDOVSZKY L.: Schroeder halála
6443 VISKI J.: Sírfelirat
8060 WEINER L.: Caprice
144 — Három magyar népi tánc
486 I. sorozat op. 19
986 II. sorozat op. 19
487 III. sorozat op. 22
7 IV. sorozat op. 33
8 V. sorozat op. 34
3574 — Passacaglia, op. 17

EDITIO MUSICA BUDAPEST

A/22

Printed in Hungary

87 50 UPS MB 4769 08/20 30951 Ohio

M23 .B4 W446 1959
Zongoraszonatak